

Isus (Pacea fie asupra sa!) în Nobilul Coran

عيسى عليه السلام في القرآن باللغة الرومانية

Dr. ‘Abd Ar-Rahman bin ‘Abd Al-Karim Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Traducere:

European Islamic Research Center (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

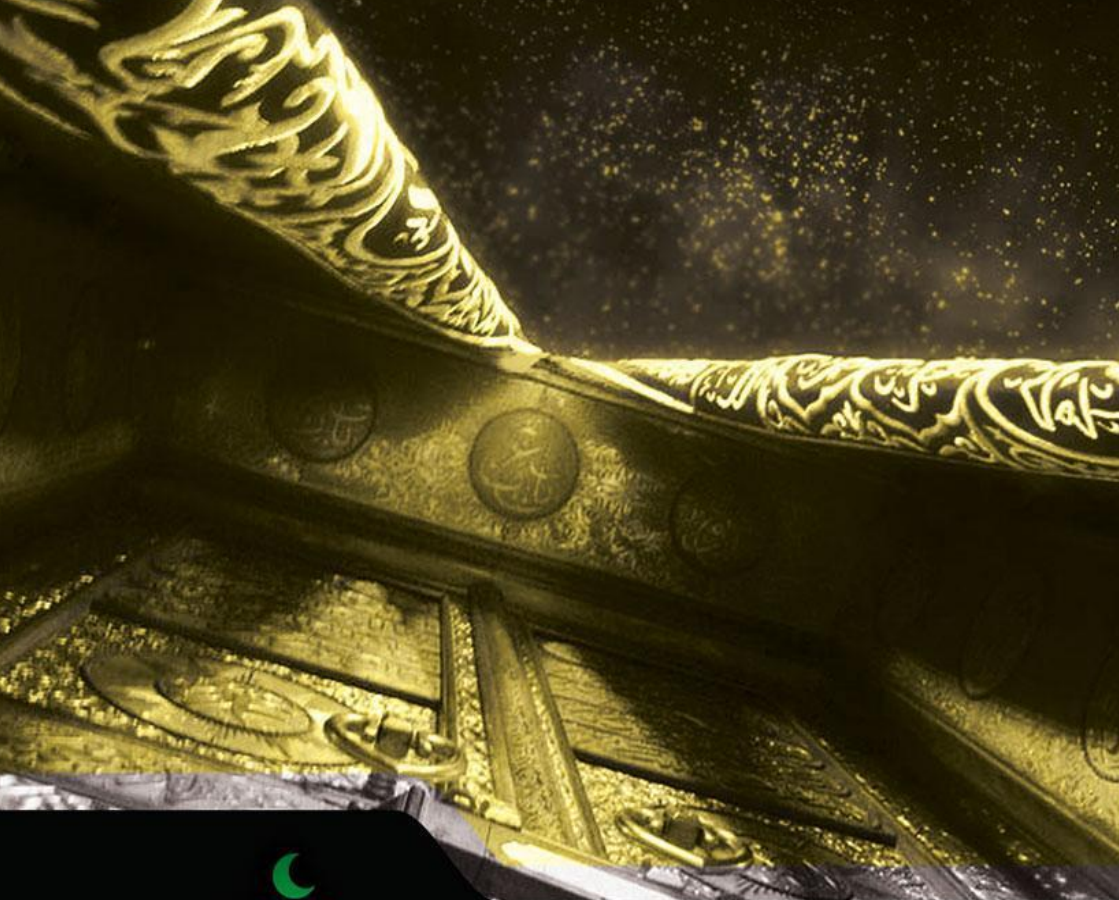
& Alina Luminița Crăciun

Revizuire:

Zainab Alastal

WWW.ISLAMLAND.COM

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)

INTRODUCERE

Înainte de a aborda subiectul cu privire la Isus (Pacea fie asupra sa!) în Nobilul Coran, este importantă prezentarea unei introduceri care să explice începuturile creației, originile omenirii și motivul creării acesteia, precum și nevoia acesteia de hrană spirituală, care să îi garanteze stabilitatea psihică și liniștea sufletească, aceasta fiind reprezentată de o credință care reglementează toate aspectele vieții și comunitățile, oferind o călăuzire sănătoasă gândurilor și speranțelor printr-o Legislație care garantează prezervarea drepturilor, a vieții, a onoarei și a averii. Toate acestea nu puteau fi obținute decât prin intermediul unor oameni care să transmită Mesajul lui Allah Cel Atotputernic, iar acești oameni sunt Profeții și Mesagerii (Pacea fie asupra lor!).

Având în vedere că Nobilul Coran este una dintre Cărțile Divine, iar Allah Preaînaltul i l-a revelat lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a fost pecetea tuturor Profeților, acesta reprezintă pecetea Cărților Divine, fiind absolut necesar ca poruncile sale să fie universale și valabile pentru orice timp și loc, acoperind toate aspectele care contribuie la atingerea fericirii atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

Printre adevărurile conținute în Nobilul Coran se află descrierea cronologică a creării și a evoluției Universului într-un stil realist, care este acceptat de rațiunea sănătoasă și natura înăscută, lipsită de orice prejudecăți. Așadar, Nobilul Coran Îi atribuie existența acestui Univers și a tot ceea ce conține lui Allah Cel Atotputernic, Care nu are niciun partener.

Mesagerul islamului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a descris începuturile Creației într-un *hadith* în care ‘Imrān ibn Al-Husein (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Niște bărbați yemeniți au venit la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-au spus: «Am venit la tine pentru a învăța religia. Așadar, informează-ne cu privire la începutul Creației!» Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus: «La început, era Allah și nu era nimic altceva în afară de El, iar Tronul Lui era pe apă. Apoi, El a scris totul într-un Registru, după care El a creat Cerurile și Pământul.»” (Ibn Hibban)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns la una dintre cele mai importante întrebări pe care oamenii le pun, afirmând că Allah este Veșnic atunci când a spus: **„La început, era Allah și nu era nimic altceva în afară de El (...)”**

Acest lucru înseamnă că Eternitatea absolută este un Atribut exclusiv al lui Allah Cel Atotputernic și că El este Singura Ființă Care nu are un început, nefiind posibilă stabilirea divinității Sale dacă Îi este atribuit un partener în ceea ce privește Atributul Eternității.

Pe de altă parte, Allah Cel Atotputernic confirmă în Nobilul Coran faptul că numai El deține Atributul Eternității și le informează pe creaturile Sale că întregul Univers a fost creat din nimic. El, Preaînaltul, spune:

„Tot ceea ce se află în Ceruri și pe Pământ Îi aduce laudă lui Allah, căci El este Al-‘Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakīm (Preaînțeleptul). ~ A Lui este împărăția Cerurilor și a Pământului. El dă viață și dă moartea și El este cu putere peste toate. ~ El este Al-Awwal (Întâiul) și Al-Ākhir (Ultimul, Cel de pe urmă), Aẓ-Ẓāhir (Cel evident, Cel victorios) și Al-Bāṭin (Cel ascuns), iar El este Atoatecunoscător al tuturor lucrurilor.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:1-3]

Așadar, Allah Cel Atotputernic este Singura Ființă a Cărei Existență este veșnică și Care nu are început. El, Preaînaltul, a existat dintotdeauna, deoarece Existența sa nu este asemeni existenței celorlalte creaturi. În plus, El deține toate Atributele perfecțiunii și ale frumuseții și nicio altă ființă nu le împărtășește cu El, Cel Atotputernic, conform versetelor în care Allah Preaînaltul spune:

„Făcătorul Cerurilor și al Pământului. El a făcut pentru voi soațe din voi înșivă (din specia voastră) și (a făcut) dobitoacele perechi (perechi - masculi și femele - pentru diferite specii de animale). Prin aceasta vă înmulțește. Nu este nimic asemenea cu El (nu are nimeni Calitățile Sale). El este As-Samī‘ (Cel Care aude toate), Al-Basīr (Atoatevăzătorul). ~ Ale Lui sunt cheile (comorilor) Cerurilor și ale Pământului; El dăruiește cu prisosință cele spre viață și spre moarte, și El este ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:11-12]

Allah Preaînaltul face referire, de asemenea, la imposibilitatea descrierii și a înțelegerii Naturii Sale, astfel încât robii Săi să devină conștienți de măreția Domnului pe care Îl adoră. Astfel, teama față de El, Cel Atotputernic, va încolți în inima lor, iar ei vor da mărturie de Stăpânirea și Divinitatea Sa. Allah Preaînaltul spune pentru a sublinia acest adevăr:

„El știe ceea ce se află în fața lor și ceea ce se află în urma lor, în vreme ce ei nu-L cuprind cu știința. ~ Fețele se vor pleca umilite în fața Celui Al-Hayy (Cel Veșnic Viu), Al-Qayyūm (Cel care se susține pe Sine, Cel care susține totul) și nefericit va fi acela care va purta o nedreptate. ~ Dar acela care săvârșește fapte bune și este dreptcredincios nu are a se teme de nedreptate sau de oprimare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:110-112]

Tot ceea ce există în afară de Allah Cel Atotputernic este o creație a Sa, pe care El a creat-o din nimic, după cum spune El Însuși în următoarele versete:

„Acesta este Allah, Domnul vostru, Creatorul tuturor lucrurilor. Nu există altă divinitate demnă de adorare afară de El. Cum se poate să vă întoarceți (de la credința în El)? ~ Astfel s-au întors aceia care au tăgăduit semnele lui Allah (neamurile anterioare care au pierit, iar voi, quraișiților, mergeți pe calea lor!). ~ Allah este Cel care v-a dat vouă Pământul, ca să trăiți pe el (pe care să vă stabiliți) și Cerul, ca acoperiș (fără stâlpi, pe care să-i vedeți), și v-a dat vouă chip - și ce chip minunat v-a dat (fiecare membru al lui având funcția sa, de care să vă folosiți, ca dovadă a perfecțiunii Înțelepciunii Sale)! - și v-a înzestrat pe voi cu lucruri bune (mâncăruri și băuturi bune). Acesta este Allah, Domnul vostru! Binecuvântat fie Allah, Stăpânul lumilor! ~ El este Al-Hayy (Cel Veșnic Viu). Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, deci chemați-L pe El cu credință curată numai în El! Mărire lui Allah, Stăpânul lumilor! ~ Spune (o, Mohammed): «Mi s-a oprit mie să-i ador pe aceia pe care îi chemați în locul lui Allah (idolii și zeii la care vă închinați voi, quraișiților), după ce mi-au venit semnele cele limpezi de la Domnul meu și mi s-a poruncit să mă supun Stăpânului lumilor.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:62-66]

Musulmanii cred cu putere că Allah Cel Atotputernic creează ceea ce dorește în modul în care dorește și că nimeni nu se poate opune Decretului Său și nu poate contesta Poruncile Sale, deoarece Voia și Poruncile Sale sunt îndeplinite în conformitate cu versetele în care El, Preaînaltul, spune:

„Și Domnul tău creează ceea ce voiește și alege, însă ei nu vor avea alegere (ci numai Allah îi va alege pe Profeți). Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce-I asociază Lui (de idolii și semenii lor pe care i-au născocit și care nu au capacitatea de a alege)! ~ Și Domnul tău știe ceea ce ascund piepturile lor (viclenia

și vrajba pe care o nutresc piepturile lor) și ceea ce ele fac deschis (vorbe și fapte vădite). ~ Și El este Allah. Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El! A Lui este lauda atât în această lume cât și în Lumea de Apoi și la El este judecata și la El veți fi aduși înapoi (pentru Judecată, după înviere)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:68-70]

Allah Cel Atotputernic nu creează nimic în zadar și fiecare creatură din acest Univers are un rol care ne poate fi cunoscut sau nu și o misiune de îndeplinit. Știința modernă a descoperit modul în care creaturile vii sunt legate între ele în cadrul așa-numitului lanț alimentar. De asemenea, a fost dovedită conexiunea lumii ființelor vii cu diferitele lumi inerte, așa cum este influența luminii, a întunericului, a Soarelui, a Lunii, a nopții sau a zilei asupra creaturilor vii, iar știința ne promite și alte descoperiri de acest gen în viitor. Slavă lui Allah, Cel mai Bun dintre Creatori, care spune cu privire la El Însuși:

„Și Noi am creat toate lucrurile bine întocmite.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 54:49]

CAPITOLUL I

Primele creaturi

Nobilul Coran, care este Cuvântul lui Allah Cel Atotputernic, subliniază faptul că Universul a fost creat din nimic prin Puterea, Voia și Porunca lui Allah Preaînaltul, conform versetului în care se spune:

„(El este) Făcătorul desăvârșit al Cerurilor și al Pământului și dacă hotărăște un lucru, El spune doar: «Fii» și acesta este!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:117]

În plus, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a afirmat că apa a fost primul lucru creat de către Allah Cel Atotputernic, iar apoi totul a fost creat din apă. Aceasta a fost creată din nimic din Voia lui Allah și constituie originea celorlalte creaturi, conform *hadith*-ului în care Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Totul a fost creat din apă.” (Ibn Hibban)

Crearea Cerurilor și Pământului

Allah Cel Atotputernic ne informează în Nobilul Coran că El a creat șapte Ceruri și șapte Pământuri în șase zile, fără a suferi de oboseală, spunând:

„Am creat Noi Cerurile și Pământul și ceea ce se află între ele în șase zile și nu Ne-a cuprins pe Noi nici cea mai mică osteneală!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 50:38]

Cu toate acestea, Allah Preaînaltul ar fi putut să creeze toate acestea într-o fracțiune de secundă sau chiar mai puțin decât atât, după cum spune El Însuși în următorul verset:

„Și nu este Porunca Noastră (pentru lucrul care voim să se întâmple) decât un singur (cuvânt care se va îndeplini) într-o singură clipită.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 54:50]

Cineva se poate întreba: „De ce nu le-a creat (Allah) într-o fracțiune de secundă, dacă El trebuie doar să spună «Fii!» pentru că ele să fie?”

Ibn Al-Jāwzi (Allah să aibă milă de el!) răspuns la această întrebare spunând:

„Primul motiv a fost că Allah a dorit să creeze în fiecare zi ceva care să li se pară măreț atât îngerilor, cât și celor care au fost martori la aceasta.

Al doilea motiv a fost că, prin crearea treptată a ceea ce le era destinat lui Adam și descendenților săi înainte ca aceștia să fie creați, îngerii aveau să înțeleagă importanța lui în cadrul creației.

Al treilea motiv este că crearea în mod rapid dă dovadă de capacitate, iar crearea în mod lent dă dovadă de înțelepciune. Așadar, Allah a dorit să Își arate Înțelepciunea prin crearea Cerurilor și a Pământului, așa cum este arătată Capacitatea Sa atunci când spune «Fii!» și este.

Al patrulea motiv este că Allah îi învață pe robii Săi să nu se grăbească, deoarece dacă Acela care nu comite greșeli nu se grăbește, cu atât mai mult trebuie să evite graba cel care este predispus la a le comite.

Al cincilea motiv este că această creație lentă și realizată pas cu pas indică faptul că ea a fost plănuită (chibzuită).”

În plus, există un alt motiv menționat de Al-Qurtubi (Allah să aibă milă de el!) în cartea sa, „*Al-Jāmi'ah li-Ahkām al-Qur'an*”:

„Allah a creat Cerurile și Pământul în șase zile deoarece totul are un timp bine stabilit, iar El a dorit să arate prin aceasta motivul pentru care cei păcătoși nu sunt pedepsiți imediat ce comit un păcat, care este acela că fiecare lucru are un timp bine stabilit.”

Allah Cel Atotputernic descrie crearea Cerurilor și a Pământului în Nobilul Coran spunând:

„Spune (o, Mohammed): «Oare voi nu credeți în Acela care a creat Pământul în două zile și Îi faceți Lui semeni?» Acesta (Cel care a creat Pământul în două zile) este Stăpânul lumilor! ~ Și El a pus de deasupra lui (a Pământului) munți neclintîți și L-a binecuvântat și a orânduit pe el toate cele necesare pentru hrană, până la patru zile ca răspuns pentru aceia care întrebă (versetele 9 și 10 fac referire la crearea Pământului în cursul a patru zile, în două faze: în prima fază, care a durat două zile, Allah Preaînaltul a creat Pământul în forma sa inițială, iar în cea de a doua fază, care a durat alte două zile - în total patru zile, a implântat în pământ munți neclintîți, binecuvîntându-l și orînduind pe el cele necesare viețuirii). ~ Apoi s-a întors către Cer - care era un fum (adică nu era compact, ci semăna cu fumul, datorită stării sale gazoase) - și le-a zis lui și Pământului: «Veniți amîndouă, de voie sau fără de voie!» Și au răspuns ele: «Venim, supunîndu-ne de bunăvoie!» ~ Și le-a hotărât El să fie șapte Ceruri, în două zile, și a orînduit fiecărui Cer menirea sa (stabilind îngerii și creaturile care se află în ele). Și am împodobit Noi Cerul cel mai de jos cu candelă (cu stele semănînd cu niște lămpi) și strajă (împotriva diavolilor, ca să nu afle știrile Lui). Aceasta este orînduiala Celui Al-'Azîz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-'Alîm (Atoatecunoscătorul).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:9-12]

Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus în lucrarea sa, „*Dhilāl Al-Qur'an*”:

„(...) Este vorba despre cele două zile în care Allah a creat Pământul și cele două zile în care a creat munții, a prescris mijloacele de subzistență și a revărsat binecuvântările Sale. Acestea sunt primele patru zile, iar ele se numără, fără îndoială, printre zilele lui Allah, ale căror durată numai El o cunoaște. Cu siguranță, acestea nu sunt asemeni zilelor pe care noi le cunoaștem. Zilele în care a fost creat Pământul, iar apoi munții, iar apoi au fost prescrise mijloacele de subzistență sunt zile ale căror durată noi nu o cunoaștem. Cu toate acestea, știm că acestea sunt mult mai lungi decât zilele pe care le cunoaștem, iar singurele informații care ne pot ajuta să ne imaginăm diferențele dintre acestea sunt descoperirile științifice moderne, care arată că aceste zile reprezintă etapele geologice prin care a trecut Pământul, până în etapa în care crusta acestuia s-a întărit și a devenit prielnică pentru viața pe care noi o cunoaștem.”

Înțelepciunea din spatele creării omului

Aici apare o întrebare legitimă și logică, iar aceasta este următoarea: care este motivul pentru care Allah Preaînaltul a creat ființele umane, preferându-le peste toate creaturile din Univers și care este scopul existenței lor?

Nobilul Coran explică motivul creării ființelor umane, astfel încât să nu lase loc pentru niciun fel de ipoteze și teorii, indicând că acestea au fost create pentru a îndeplini o misiune nobilă și măreață, care este cea pentru care Allah Cel Atotputernic a creat Cerurile, Pământul, Iadul și Paradisul, și anume adorarea numai a lui Allah

Preaînaltul, fără a Îi atribui niciun partener, după cum putem citi în următoarele versete:

„Eu nu i-am creat pe djinni și pe oameni decât pentru ca ei să Mă adore. ~ Eu nu voiesc de la ei întreținere și nici nu voiesc ca ei să Mă hrănească pe Mine. ~ Ci Allah este *Ar-Razzāq* (Înzestrătorul, Întreținătorul), Stăpânul puterii, *Al-Matīn* (Cel Statornic, Cel Ferm).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:56-58]

Viața nu este așa cum o consideră materialişti (adeptii materialismului) și ateii, care neagă învierea, judecata și pedeapsa, crezând că după moarte nu mai urmează nimic. Allah Preaînaltul spune cu privire la ei:

„Ei zic: «Nu este decât viața noastră pământească! Noi murim și trăim și nu ne face pe noi să pierim decât numai timpul!» Însă ei nu au știință despre aceasta, ci ei doar își închipuie.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 45:24]

Cât de dificil este trăiești cu această credință și ce nefericire trăiește omul care are această credință! Cu adevărat, la fel cum omul are nevoie să își satisfacă nevoile fizice, el are nevoie să își satisfacă, de asemenea, nevoile spirituale, iar acest lucru poate fi realizat numai prin cunoașterea lui Allah Cel Atotputernic, ce poate fi atinsă doar prin intermediul a ceea ce ne-au învățat Mesagerii Săi (Pacea fie asupra lor!). În ceea ce privește ateismul și negarea Învierii și a Adunării, acestea nu sunt niște credințe noi, ci ele sunt idei care există încă din antichitate, fiind transmise din generație în generație printre cei cărora Allah Preaînaltul le-a acoperit vederea, neputând să vadă Adevărul, și pentru care a decretat rătăcirea, din cauza refuzului lor de a urma Calea Domului lor și a rolului excesiv pe care l-au atribuit rațiunii în chestiuni în care nu există loc pentru presupuneri. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și le-am trimis lor un trimis dintre ei, (pentru ca el să le spună): «Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate demnă

de adorare în afară de El! Oare voi nu vă temeți (de El)?» ~ Însă au zis căpeteniile neamului său care nu au crezut și au tăgăduit întâlnirea din Lumea de Apoi și pe care Noi le-am ținut în belșug (le-am asigurat o viață tihnită și îmbelșugată) în această lume: «Acesta nu este decât un om ca și voi, care mănâncă ceea ce mâncați voi și bea ce beți voi, ~ Iar de veți da ascultare unui om asemenea vouă, atunci veți fi pierduți. ~ Vă făgăduiește el că după ce veți fi țărână și oseminte veți fi voi scoși (din mormintele voastre, vii, așa cum ați fost)!? ~ Departe, departe este ceea ce vi se făgăduiește (departe de a se întâmpla sau de adevăr este ceea ce vi se promite)! ~ Nu este decât viața noastră lumească; noi murim și trăim și nu vom fi niciodată înviați (unii mor și alții se nasc pentru a se stinge o generație și a veni o altă generație)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:32-37]

La începuturile creației, ființele umane alcătuiau o singură comunitate și trăiau în armonie, societatea lor fiind compusă dintr-un număr mic de oameni. Apoi, numărul lor a crescut, iar unii dintre ei s-au văzut obligați să migreze și să se răspândească pe Pământ pentru a își căuta mijloacele de subzistență. Allah Cel Atotputernic spune:

„Oamenii nu au fost decât o singură comunitate (au avut aceeași credință și o Divinitate unică) și apoi s-au deosebit ei. Și de n-ar fi fost un cuvânt rostit mai înainte de Domnul tău (în legătură cu amânarea pedepsei celei mai mari până în Ziua Învierii), ar fi fost hotărât (degrabă) pentru ei (lucrul) asupra căruia ei au avut păreri deosebite.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:19]

Drept consecință naturală a răspândirii lor, oamenii au ajuns să se diferențieze din punctul de vedere al limbii și al obiceiurilor, îndepărtându-se, de asemenea, de credința originală. Allah Preaînaltul, Care este Cel Drept, nu pedepsește pe nimeni înainte de a îl avertiza prin intermediul Mesagerilor Săi, care au fost însărcinați să le arate oamenilor adevărata Cale către El, Cel Atotputernic, și să îi avertizeze împotriva rătăcirii. Astfel, fiecare comunitate și fiecare

epocă a cunoscut existența unui Mesager, conform versetului în care Allah Preaînaltul spune:

„Noi te-am trimis cu Adevărul, ca binevestitor și prevenitor, și nu este comunitate care să nu fi avut un prevenitor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:24]

Allah Preaînaltul a trimis de-a lungul timpului Profeți și Mesageri (Pacea fie asupra lor!) pentru a îi readuce pe oameni la adorarea exclusivă a Lui, fără a Îi asocia niciun fel de parteneri, după ce credințele acestora fuseseră modificate. Astfel, toți Profeții și Mesagerii (Pacea fie asupra lor!), de la primul și până la ultimul, au avut în comun chemarea oamenilor la Unicitatea lui Allah Preaînaltul, care constă din adorarea doar a Lui în inimă, cuvânt și faptă, precum și din abandonarea adorării oricui altcuiva în afară de El, Preaînaltul. Allah Cel Atotputernic spune:

„Noi am trimis la fiecare comunitate un Trimis (ca să le zică): «Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut (oricine este adorat în afară de Allah)!» Pe unii dintre ei i-a călăuzit Allah, însă altora le-a fost hărăzită rătăcirea. Purcedeți prin lume și vedeți care a fost sfârșitul celor care i-au socotit mincinoși (pe Trimisii Noștri)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:36]

În plus, Allah Cel Atotputernic i-a trimis pe acești Profeți și Mesageri (Pacea fie asupra lor!) pentru ca oamenii să nu mai aibă niciun argument înaintea Sa. El, Preaînaltul, spune:

„(Și a trimis) Trimisi – vestitori (ai Paradisului) și prevenitori (asupra chinurilor din Iad, pentru necredincioși) - pentru ca oamenii să nu mai aibă niciun fel de scuză față de Allah (în Ziua de Apoi), după Trimisi. Iar Allah este ‘Azîz (Invincibil, Atotputernic), Hakîm (Preaînțelept) (Allah Preaînaltul i-a trimis pe Profeți pentru a le transmite oamenilor religia Sa, pentru a le vesti bunele urmări decurgând din îndeplinirea ei, precum și Paradisul, și pentru a-i preveni asupra relelor decurgând din rânduielile omenești și asupra pedepsei de care necredincioșii vor

avea parte în Ziua Învierii; Allah Preaînaltul a făcut din Trimișii Săi martori pentru oamenii care resping islamul sau îl acceptă, pentru ca acela care îl respinge să nu aibă justificarea că n-ar fi cunoscut calea Adevărului pentru a o urma).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:165]

Trebuie menționat faptul că toți Profetii și Mesagerii (Pacea fie asupra lor!), fără nicio excepție, au fost ființe umane și nu au avut niciun Atribut Divin, diferențiindu-se de celelalte ființe umane doar prin infailibilitatea în transmiterea Mesajului și prin minunile care le-au fost atribuite de către Allah Cel Atotputernic, astfel încât comunitățile lor să creadă în veridicitatea Profetiei lor. Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu am trimis mai înainte de tine decât Trimiși care au mâncat bucate și au umblat prin piețe. Și Noi v-am făcut pe unii dintre voi încercare pentru alții, (ca să vedem) dacă veți fi voi statornici. Iar Domnul tău este Cel care Vede.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:20]

Allah Cel Atotputernic subliniază natura umană și înclinațiile innăscute ale Profetilor și Mesagerilor (Pacea fie asupra lor!) specificând că ei au avut soții și urmași, astfel încât să nu existe nicio îndoială cu privire la faptul că ei ar fi fost diferiți față de ceilalți oameni. Allah Preaînaltul spune:

„Am trimis Noi Profeti și mai înainte de tine. Și le-am dat lor soațe și urmași. Însă niciun Trimis nu a putut să aducă vreun semn (minune vizibilă) decât cu Voia lui Allah. Și fiecare soroc a fost scris într-o Carte.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:38]

Allah Cel Atotputernic spune, de asemenea:

„Necredincioși sunt aceia care spun: «Dumnezeu e Mesia, fiul Mariei!» Doar a zis Mesia: «O, fii ai lui Israel, adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!» Pe cel care așază lângă

Allah pe altcineva, Allah îl va opri de la Rai, iar adăpostul lui va fi Focul și cei nelegiuiți nu vor afla ajutor (*asocierea de parteneri lui Allah este considerată a fi cea mai mare nelegiuire și cel mai mare păcat în islam*). ~ Necredincioși sunt și aceia care spun: «Dumnezeu este treimea din trei.», căci nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de (Allah) Cel Unic și de nu vor înceta să vorbească astfel, îi va atinge și pe cei necredincioși dintre ei chin dureros. ~ Și, oare, nu vin ei să se căiască la Allah și să-i ceară Lui iertare? Allah doară este *Ghafūr* (Prea Iertător), *Rahīm* (Prea Îndurător). ~ Mesia, fiul Mariei, nu este decât un Trimis, asemenea Trimișilor de dinainte de el, iar mama lui este o femeie cu evlavie adevărată. Amândoi mâncau bucate (de rând) (ei aveau nevoie de ele pentru că erau oameni, iar acela care are nevoie de altceva din afara lui, nu poate fi un Dumnezeu). Privește ce semne învederate le trimitem Noi și apoi privește cum sunt ei îndepărtați (de la ele) (de data aceasta nu se mai referă la Mesia și la Maria, ci la creștini în general)! ~ Spune (o, Mohammed): «Voiți voi să adorați în locul lui Allah pe altcineva care nu vă aduce nici stricăciune, nici folos? Doară Allah este *As-Samī‘* (Cel care aude toate), *Al-‘Alīm* (Atoateștiutorul, Omniscientul).» ~ Spune: «O, voi oameni ai Scripturii (aici se adresează creștinilor și iudeilor)! Nu treceți în credința voastră peste adevăr și nu urmați poftele unor oameni care sunt rătăciți, de mai înainte (este vorba de căpeteniile evreilor și creștinilor de dinainte de Profeția lui Mohammed), și care i-au dus întru rătăcire pe mulți și s-au abătut de la Calea cea Dreaptă!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:72-77]

Profeții și Mesagerii (Pacea fie asupra lor!) nu au avut atribute divine, nu au putut face rău sau bine și nu au avut nicio putere asupra Universului, a morții, a vieții sau a Învierii. Allah Cel Atotputernic spune cu privire la Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a fost cel mai bun dintre oameni:

„Spune (o, Mohammed): «Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio stricăciune, în afară de ceea ce voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:188]

Crearea lui Adam, părintele întregii omeniri

Prin Înțelepciunea și Voia Sa, Allah Cel Atotputernic l-a făcut pe om un *khalifah* (acest cuvânt are mai multe sensuri, cele mai uzuale fiind: înlocuitor, succesor) al Său pe Pământ, pe care să locuiască și să se reproducă, astfel încât să garanteze continuitatea sa pe acesta. În plus, Pământul este un loc al încercărilor, pentru a face distincția între robii ascultători și cei nesupuși, între credincioși și necredincioși. Allah Preaînaltul spune:

„Și când Stăpânul tău (Allah se adresează de aici înainte Profetului Mohammed) le-a zis îngerilor: «Voi să pun pe Pământ un înlocuitor (khalifah – are mai multe sensuri, aici, împuternicit cu autoritatea de a guverna după Legile divine)!\», i-au răspuns: «Să pui pe cineva care să facă stricăciune pe el și să pricinuiască vărsare de sânge, când noi Ție îți aducem slavă și pe Tine Te venerăm cu sfințenie?» Și a zis: «Eu știu ceea ce voi nu știți.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:30]

Acest *khalifah* a fost Adam (Pacea fie asupra sa!), părintele întregii omeniri, iar el a fost ultima creație a lui Allah Cel Atotputernic. El (Pacea fie asupra sa!) a fost creat în ziua de vineri, după cum a explicat Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) atunci când a spus:

„Cea mai bună zi în care a răsărit Soarele este ziua de vineri; în această zi, Adam a fost creat, a fost pus în Paradis și a fost scos din el. De asemenea, Ceasul (Ziua Judecății) va avea loc într-o zi de vineri.” (Muslim)

Din acest motiv, Allah Cel Atotputernic a ales ziua de vineri pentru a fi sărbătoarea săptămânală a musulmanilor. Cel mai remarcabil exemplu al onoarei acordate lui Adam (Pacea fie asupra sa!) este faptul că Allah Preaînaltul le-a poruncit îngerilor (Pacea fie asupra lor!) să se prosterneze înaintea lui după ce l-a creat și i-a insuflat sufletul. Toți au făcut aceasta cu excepția lui Iblis (Șeitan), care a fost arogant și a refuzat să se prosterneze în fața lui Adam (Pacea fie asupra sa!) din cauza urii și a invidiei pe care le simțea față de el, pentru că acesta a fost onorat de către Allah Cel Atotputernic, iar El l-a preferat înaintea lui. Allah Preaînaltul spune:

„Când Domnul tău le-a zis îngerilor: «Eu voi crea un om din lut! ~ Când Eu îl voi fi plăsmuit și voi fi suflat în el din Duhul Meu, voi să cădeți dinaintea lui, prosternându-vă!» ~ Și s-au prosternat toți îngerii laolaltă, ~ Afară de Iblis, căci el s-a arătat trufaș și a devenit unul dintre cei care au tăgăduit credința. ~ (Allah) a zis: «O, Iblis! Ce te-a împiedicat pe tine să te prosternezi dinaintea a ceea ce Eu am plămădit cu Măinile Mele? Te-ai semețit tu ori te-ai socotit tu printre cei înalți?» ~ (Iblis) A zis: «Eu sunt mai bun decât el! Pe mine m-ai plămădit din foc, în vreme ce pe el l-ai plămădit Tu din lut!» ~ (Allah) I-a zis: «Ieși din el (Paradis) și vei fi tu alungat ~ Și asupra ta se va abate blestemul Meu până în Ziua Judecății!» ~ (Iblis) A zis: «Domnul meu, dă-mi mie răgaz până în Ziua când vor fi ei înviați!» ~ (Allah) a zis: «Vei fi printre cei păsuți, ~ Până în Ziua timpului hotărât (de către Allah)!» ~ (Iblis) A zis: «(Jur) Pe puterea Ta! Eu îi voi duce în ispită pe toți, ~ Afară de robii Tăi cei devotați dintre ei!» ~ (Allah) A zis: «Eu sunt Al-Haqq (Adevărul, Cel Real)! Adevăr este ceea ce spun: ~ Voi umple Gheena cu tine și cu toți

cei care te-au urmat pe tine!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 38:71-85]

Crearea Cerurilor și a Pământului a precedat crearea lui Adam (Pacea fie asupra sa!), iar Allah Cel Atotputernic, prin Înțelepciunea Sa, le-a făcut potrivite pentru el și descendența sa și a soției sale, Eva. În plus, Allah Preaînaltul ne învață că Universul și tot ceea ce conține acesta au fost puse la dispoziția descendenților lui Adam și că Pământul a fost creat pentru ca ei să poată beneficia de toate resursele pe care El, Cel Atotputernic, le-a pus pe acesta, astfel încât să îl exploreze în căutarea unui trai demn. Allah Preaînaltul spune:

„Oare nu vedeți voi că Allah v-a supus vouă câte sunt în Ceruri și câte sunt pe Pământ și v-a copleșit pe voi cu binefacerile Sale – atât cele văzute cât și cele ascunse? Și sunt unii dintre oameni care discută despre Allah (despre unicitatea Lui și despre trimiterea Mesagerilor) fără de știință (fără dovezi și argumente categorice), fără călăuzire și fără carte care să-i lumineze (și să-i izbăvească de întunericul ignoranței și rătăcirii)!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:20]

În plus, Universul a fost creat pentru ca oricine meditează la acesta să ajungă să Îl cunoască pe Creatorul Preamăreț, Care este singurul Demn de adorare. Allah Cel Atotputernic spune în acest sens:

„În crearea Cerurilor și a Pământului și în schimbarea nopții și a zilei sunt semne pentru cei dăruiați cu minte, ~ Care Îl pomenesc pe Allah, stând (în picioare), șezând (jos) sau pe o parte (adică în toate situațiile) și cugetă la facerea Cerurilor și a Pământului, (zicând): «Doamne, n-ai făcut acestea în deșert! Slavă Ție! Apără-ne pe noi de chinul Focului!» ~ «Doamne! Pe acela pe care îl faci să intre în Foc, Tu îl acoperi de rușine, iar pentru cei nelegiuiați nu este cine să-i ajute! ~ Doamne! Noi am auzit un vestitor (adică Mohammed) chemând la credință: „Credeți în Domnul vostru!” Și am crezut. Doamne, iartă-ne

nouă păcatele noastre, șterge faptele noastre rele și ia-ne sufletele împreună cu cei evlavioși! ~ Doamne! Dă-ne nouă ceea ce ne-ai făgăduit prin trimișii Tăi și nu ne acoperi pe noi de rușine în Ziua Învierii, căci Tu nu-Ți calci făgăduința!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:190-194]

Scoaterea lui Adam, a soției sale și a lui Iblis din Paradis

După ce Iblis s-a împotrivit Poruncii Domnului Său de a se prosterna în fața lui Adam, Allah Cel Atotputernic l-a condamnat la nefericire și l-a alungat din Paradis. Atunci, Iblis a jurat că îi va induce în eroare pe oameni și îi va devia de la Calea cea Dreaptă din gelozie, la fel cum a refuzat să se prosterneze în fața lui Adam din gelozie. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„Și (adu-ți aminte) când a zis Domnul tău Îngerilor: «Eu am să fac un om din lut tare, provenit dintr-un nămol moale, ~ Iar când îl voi face și voi sufla în el din Duhul Meu, voi să cădeți dinaintea lui, prosternându-vă (în semn de salut și nu pentru a-l adora)!» ~ Și s-au prosternat toți Îngerii laolaltă, ~ Afară de Iblis, care s-a împotrivit să fie împreună cu cei ce s-au prosternat. ~ Atunci a zis (Allah): «O, Iblis! De ce nu ești tu împreună cu cei care se prosternează?» ~ I-a răspuns (Iblis): «Eu nu mă voi prosterna dinaintea unui om pe care l-ai făcut din lut tare, provenind dintr-un nămol moale (se subînțelege: pentru că eu sunt creat din foc și îi sunt superior lui)! » ~ (Allah) A zis: «Ieși din el (din Rai) și vei fi tu izgonit! ~ Și blestemul (să fie) asupra ta până în Ziua Judecății.» ~ Dar el (Iblis) a zis: «Domnul meu, dă-mi mie păsuire până în ziua în care ei vor fi înviați (Ziua Judecății de Apoi)! » ~ (Allah) I-a zis: «Vei fi tu dintre cei păsuți, ~ Până în ziua timpului hotărât (Ziua Judecății de Apoi).» ~ (Iblis) a zis:

«Domnul meu, pentru că m-ai dus în rătăcire, le voi împodobi lor (lucrurile de) pe Pământ și-i voi duce pe ei toți în rătăcire, ~ Afară de robii Tăi curați și aleși dintre ei!» ~ (Allah) a zis: «Acesta este un drum drept (care duce) către Mine! ~ Tu nu vei avea putere asupra robilor Mei (curați și aleși), afară numai de cei care te-au urmat dintre cei amăgiți, ~ Iar Gheena este locul făgăduit lor, tuturor!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:28-43]

Acesta a fost începutul urii lui Iblis față de Adam, care a avut loc în Paradis imediat după ce aceasta a fost creat. Apoi, el a început să îl amăgească și să îl ispitească să mănânce din pomul de care Allah îi interzisese să se apropie, astfel încât el și soția lui să fie scoși din Paradis și lipsiți de plăcerile lui. În cele din urmă, Iblis a reușit să îl ispitească pe Adam (Pacea fie asupra sa!), care a mâncat din pom și a regretat nesupunerea sa. El (Pacea fie asupra sa!) și-a recunoscut vina și s-a căit, iar Allah Cel Atotputernic i-a acceptat căința. Cu toate acestea, consecința acestei nesupunerii a fost scoaterea lui și a soției sale din Paradis și coborârea lor pe Pământ, după cum spune Allah Preaînaltul în următoarele versete:

„Și când Noi le-am zis Îngerilor: «Prosternați-vă dinaintea lui Adam (în semn de respect și nu în semn de adorare a lui)!\», s-au prosternat ei, afară de Iblis, care s-a împotrivit. ~ Atunci am zis Noi: «O, Adam, acesta vă este vrăjmaș ție și soaței tale. (Fiți cu grijă) să nu vă scoată pe voi din Rai și să fii tu nefericit (pe Pământ)! ~ El (Paradisul) este pentru tine; pentru ca să nu-ți fie foame în el și să nu fii gol, ~ Pentru ca să nu-ți fie ție sete în el și să nu te lovească dogoarea soarelui.» ~ Și l-a ispitit pe el Șeitan, zicându-i: «O, Adam, vrei tu să-ți arăt pomul veșniciei (din care cel care mănâncă va fi veșnic nemuritor) și împărăția care nu piere?» ~ Și au mâncat ei doi din el și li s-a arătat goliciunea lor și au început să coasă, pentru a se acoperi, frunze din Rai. Adam s-a revoltat, așadar, împotriva Domnului său (încălcând porunca pe care i-o dăduse) și a ajuns în rătăcire. ~ Apoi l-a ales

pe el Domnul său, l-a iertat pe el și l-a călăuzit. ~ El (Allah) i-a zis (lui Adam, după ce a primit căința sa): «Coborâți amândoi din el (din Paradis)! Vă veți fi toți dușmani unul altuia (voi, oamenii, între voi sau, într-o altă interpretare, oamenii și Iblis, cel care ispitește la comiterea de fapte rele)! Apoi, dacă va mai veni la voi o călăuzire din partea Mea (o Carte și un Profet), acela care va urma Calea Mea cea Dreaptă nu va rătăci și nu va fi nefericit (nici în această viață, nici în Viața de Apoi). ~ Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea (de la Mesajul Meu) va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare. ~ El va zice: «Doamne, de ce m-ai adus pe mine orb, la adunare, după ce mai înainte am fost eu bine-văzător (în viața lumească)?» ~ Îi va zice lui (Allah Preaînaltul): «Așa cum versetele Noastre au venit la tine, iar tu le-ai uitat, așa și tu ești astăzi uitat!» ~ Astfel îl răsplătim Noi pe cel care întrece măsura și nu crede în semnele Domnului său, iar osânda din Lumea de Apoi va fi mai aspră și mai îndelungată.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:116-127]

La zece secole după ce Allah Cel Atotputernic l-a scos pe Iblis din Paradis și l-a coborât pe Pământ din cauza nesupunerii față de porunca Sa de a se prosterna în fața lui Adam și l-a scos pe Adam din Paradis, de asemenea, din cauza faptului că a mâncat din pomul oprit, au apărut politeismul și depărtarea de religia adevărată care le-a fost prescrisă lui Adam și urmașilor săi, iar aceasta s-a întâmplat din cauza lui Iblis, care a promis să îi ispitească pe descendenții lui Adam și a reușit să îi rătăcească pe mulți și să îi îndepărteze de la Calea lui Allah. De aceea, Allah Cel Atotputernic i-a trimis pe Mesagerii Săi ca o îndurare pentru oameni, pentru a îi întoarce la religia adevărată și la Calea cea Dreaptă, care garantează fericirea atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Primul Mesager după Adam a fost Noe (Pacea fie asupra lor!), care a fost trimis la poporul său, în rândul căruia apăruse politeismul, pentru a îl întoarce la

religia lui Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, spune cu privire la invitația pe care Noe (Pacea fie asupra sa!) i-a făcut-o poporului său:

„Noe a spus: «Domnul meu! Ei (oamenii din neamul meu) nu mi s-au supus mie și îl urmează pe acela (care-i conduce spre greșeli) ale cărui averi și copii nu-i aduc spor ci pierdere (adică iluzie în viața lumească și pedeapsă în Viața de Apoi)!» ~ Și ei (cei care-i conduc spre greșeli) au plănuit un complot puternic, ~ Și au spus ei (oamenilor): «Nu-i părăsiți niciodată pe zeii voștri și nici nu-i părăsiți pe Wadd, pe Suwa‘, pe Yaguth, pe Ya‘uq și pe Nasr (acestea au fost numele idolilor la care ei obișnuiau să se închine în loc de Allah, iar ele provin de la oameni drepecți, cărora, după ce au murit, neamul lor le-au făurit imagini și statuete, pentru a încuraja oamenii la supunerea față de Allah, însă, cu timpul oamenii au început să se închine la aceste statuete și imagini)!» ~ Și într-adevăr ei i-au condus pe mulți în rătăcire. Și (o, Allah): «Nu le spori celor nedrepecți (necredincioșilor, politeștilor și răufăcătorilor) decât eroarea!» ~ Din cauza păcatelor lor, ei au fost înecați, apoi ei au fost siliți să intre în Foc. Și ei nu au găsit pe nimeni să-i ajute în locul lui Allah! ~ Și Noe a spus: «Domnul meu! Nu îl lăsa pe niciunul dintre necredincioși în viață pe Pământ (să rătăcească), ~ Dacă-i vei lăsa, ei îi vor duce în rătăcire pe robii Tăi și nu vor zămisli decât nelegiuiri! ~ Domnul meu, iartă-mă pe mine și pe părinții mei și pe cel care intră în casa mea fiind credincios, și pe toți credincioșii și pe toate credincioasele! Și nu le spori oamenilor nedrepecți decât distrugerea!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:21-28]

Nevoia oamenilor de Profecți și Mesageri

Oamenii au nevoie de Mesageri și de învățăturile lor, la fel cum au nevoie de mâncare și de băutură, astfel încât să Îl cunoască pe Creatorul lor prin intermediul acestora și să adopte învățăturile lor ca un mod de viață, iar acestea să le lumineze inimile și să le călăuzească mințile. În plus, oamenii au nevoie de aceștia pentru a afla care este scopul lor în viață, pentru a evita căderea în păcate și pentru a își cunoaște drepturile și îndatoririle față de Allah Preaînaltul și față de ei înșiși, precum și față de ceilalți.

Ibn Al-Qayyim (Allah să aibă milă de el!) a spus cu privire la această chestiune:

„Astfel apare nevoia robilor de a își cunoaște Mesagerul, o nevoie care are prioritate față de toate celelalte. De asemenea, ei aspiră să îi cunoască Mesajul, să creadă în el și să îl asculte, deoarece nici fericirea și nici succesul nu pot fi obținute decât urmând calea trasată de Mesageri. În același fel, nu este posibilă diferențierea dintre bine și rău și nici atingerea Mulțumirii lui Allah fără ei. Astfel, fiecare faptă bună, cuvânt plăcut și virtute derivă din călăuzirea lor, deoarece ei reprezintă referința după care sunt evaluate faptele, cuvintele și virtuțile. De asemenea, cei rătăciți se disting de cei călăuziți după urmarea căii acestora. Așadar, nevoia de a avea un Mesager este mai importantă decât nevoia corpului de a avea un suflet, decât cea a ochiului de a vedea lumina și decât cea a sufletului de a avea viață. Nevoia robului de a avea un Mesager este mai mare decât orice altă nevoie. Ce ai gândi despre cineva dacă ai afla că, în cazul în care călăuzirea ar lipsi din inima lui chiar și pentru o fracțiune de secundă, aceasta ar fi asemeni unui pește scos din apă și prăjit într-o tigaie? Situația inimii robului este similară cu aceasta și este chiar mai rea decât atât, deoarece atunci când Mesajul Mesagerilor o părăsește, acest lucru este simțit doar de către o inimă vie.”

Înțelepciunea din spatele alegerii Mesagerilor și a Profetilor de către Allah Cel Atotputernic

Mesajul și Profetia reprezintă un dar divin cu care Allah Cel Atotputernic i-a favorizat pe aceia pe care El, Preaînaltul, i-a ales dintre robii Săi, iar acesta nu are nicio legătură cu genealogia, poziția socială sau statutul robului, deoarece Allah, prin Cunoașterea și Înțelepciunea Sa absolută, știe cel mai bine cui să îi încredințeze Mesajul Său. Allah Cel Atotputernic spune:

„O, voi oameni! Vi s-a dat vouă o pildă, auziți-o: «Aceia pe care voi îi chemați în locul lui Allah (*idolii*) nu vor putea crea nici măcar o muscă, chiar de s-ar uni ei pentru aceasta! Iar dacă musca le răpește un lucru, ei nu-l vor putea lua înapoi! Slabi sunt și cel care cere (*idolatrii*) și cel de la care se cere (*idolii*)!» ~ Ei nu L-au prețuit pe Allah după adevărata Sa măsură. Allah este *Qawiyy* (Omnipotent), ‘*Aziz* (Invincibil, Atotputernic)! ~ Allah alege Trimiși dintre îngeri și dintre oameni. Allah este *Samī‘* (Cel Care aude toate), *Basīr* (Atoatevăzătorul)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:73-75]

Astfel, nu trebuie să îl invidiem pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) la fel cum Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost invidiat de către cei răătăciți dintre fiii lui Israel, deoarece transmiterea Mesajului este o favoare pe care Allah Cel Atotputernic i-o acordă cui voiește. Allah Preaînaltul spune:

„Îi pizmuiesc ei pe oameni (pe Profetul Mohammed și pe însoțitorii săi) pentru ceea ce El le-a dat cu Harul Său? Ori Noi i-am dat neamului lui Avraam Cartea și Înțelepciunea și le-am dat lor o mare împărăție (regatul lui David și Solomon)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:54]

Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!) au avut grade diferite, iar aceasta este, de asemenea, o favoare pe care Allah Cel Atotputernic i-o acordă cui voiește, în conformitate cu versetele în care El, Preaînaltul, spune:

„Printre acești Trimiși, Noi i-am pus pe unii înaintea altora: unora dintre ei le-a vorbit Allah (este vorba despre Moise), pe alții i-a ridicat mai sus cu câteva trepte (este vorba despre Profetul Mohammed - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!- plasat deasupra tuturor celorlalți prin numeroasele semne pe care le-a primit, precum și despre Avraam). I-am dat lui Isus, fiul Mariei, semne limpezi (cum sunt lecuirea bolnavilor și învierea morților) și l-am întărit pe el prin duhul sfânt. Și de-ar fi voit Allah, nu s-ar fi războit cei de după ei (după Profeți), în urma semnelor limpezi pe care le-au avut. Dar ei s-au dezbinat; unii dintre ei au crezut, iar alții dintre ei au tăgăduit. Și de-ar fi voit Allah, ei nu s-ar fi războit, dar Allah face ceea ce voiește El.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:253]

Ulu-l-‘azm (cei statornici) dintre Profeți

Nūh (Noe - Pacea fie asupra sa!)

Noe (Pacea fie asupra sa!) a fost primul Profet pe care l-a trimis Allah Cel Atotputernic după ce poporul său a căzut în politeism, urmând o cale greșită, uitând fundamentele religiei adevărate care i-a fost revelată lui Adam (Pacea fie asupra sa!) și începând să adore idoli, după cum se arată în următoarele versete:

„Cu adevărat, Noi l-am trimis pe Noe la neamul său (spunându-i): «Avertizează-l pe neamul tău, înainte de a se abate asupra lui un chin dureros!» ~ El a spus: «O, neam al meu! Cu

adevărat, eu sunt pentru voi un prevenitor (care vă avertizează) limpede, ~ Că trebuie să Îl adorați pe Allah (Cel fără parteneri), să fiți cu frică de El (adică de Pedeapsa Lui și să Îi fiți supuși Lui) și să îmi dați ascultare, ~ (Și apoi) El (Allah) vă va ierta din păcatele voastre și vă va da vouă răgaz până la un termen hotărât (moartea voastră). Cu adevărat, atunci când termenul hotărât de Allah sosește (adică moartea), el nu va fi amânat, numai dacă voi ați ști (atunci v-ați grăbi spre credință și supunere)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:1-4]

Astfel, poporul său a adoptat cinci idoli pe care i-a adorat în locul lui Allah, iar aceștia au fost următorii: Wadd, Suwa‘, Yaguth, Ya‘uq și Nasr, după cum ne arată Allah Cel Atotputernic în Nobilul Coran:

„Și au spus ei (oamenilor): «Nu-i părăsiți niciodată pe zeii voștri și nici nu-i părăsiți pe Wadd, pe Suwa‘, pe Yaguth, pe Ya‘uq și pe Nasr (acestea au fost numele idolilor la care ei obișnuiau să se închine în loc de Allah, iar ele provin de la oameni drepti, cărora, după ce au murit, neamul lor le-au făurit imagini și statuete, pentru a încuraja oamenii la supunerea față de Allah, însă, cu timpul oamenii au început să se închine la aceste statuete și imagini)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:23]

Noe (Pacea fie asupra sa!) a fost un om drept și sincer, care și-a invitat poporul la credință cu stăruință și răbdare, adoptând în acest sens diferite mijloace de convingere, însă acesta l-a luat în râs și l-a considerat a fi un mincinos. Allah Cel Atotputernic descrie acestea spunând:

„El a spus: «O, Domnul meu! Cu adevărat eu l-am chemat pe neamul meu noaptea și ziua (adică pe ascuns și fățiș, pentru ca ei să accepte doctrina monoteismului islamic), ~ Însă toată chemarea mea nu a făcut decât să le sporească lor fuga (de Adevăr). ~ Și, cu adevărat, de fiecare dată când i-am chemat (să creadă în Tine, astfel credința lor putând fi un motiv) ca Tu să-I poți

ierta, ei și-au vârât degetele în urechi, s-au înfășurat în veșmintele lor și au stăruit (în refuzul lor) și au crescut în mândrie; ~ Apoi, cu adevărat, i-am chemat pe ei în mod deschis (cu glas tare). ~ Apoi, cu adevărat, le-am vestit lor (uneori) în public (cu glas tare) și (alteori) am apelat la ei în taină (în secret). ~ Le-am spus (lor): „Rugați-vă de iertare Domnului vostru, cu adevărat, El este Atoateiertător.”» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:5-10]

Cu toate acestea, Noe (Pacea fie asupra sa!) a persistat în chemarea sa, însă cu cât insista mai mult, cu atât mai mult sporea respingerea oamenilor, care se înverșunau să persiste în greșeala lor. În ciuda acestui fapt, el (Pacea fie asupra sa!) a continuat să îndure cu răbdare și să persevereze în predica sa, până când un număr mic de oameni a crezut în el, însă necredincioșii au persistat în necredința lor. Atunci când Allah Cel Atotputernic i-a lipsit de ploaie, iar Noe (Pacea fie asupra sa!) i-a îndemnat să creadă, astfel încât Allah Cel Atotputernic să ridice pedeapsa pogorâtă asupra lor, ei au crezut, însă s-au întors la necredință imediat ce pedeapsa a fost ridicată. Noe (Pacea fie asupra sa!) a continuat să îi invite pe oameni la credință timp de nouă sute cincizeci de ani, însă în cele din urmă s-a plâns în fața lui Allah Cel Atotputernic de neascultarea poporului său, care îi urma pe cei necredincioși. Noe (Pacea fie asupra sa!) L-a invocat pe Domnul său spunând:

„Și Noe a spus: «Domnul meu! Nu îl lăsa pe niciunul dintre necredincioși în viață pe Pământ (să rătăcească), ~ Dacă-i vei lăsa, ei îi vor duce în rătăcire pe robii Tăi și nu vor zămisli decât nelegiuîți! ~ Domnul meu! Iartă-mă pe mine și pe părinții mei și pe cel care intră în casa mea fiind credincios, și pe toți credincioșii și pe toate credincioasele. Și nu le spori oamenilor nedrepti decât distrugerea!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:26-28]

Allah Preaînaltul i-a răspuns rugii sale și i-a poruncit să construiască o arcă – Noe (Pacea fie asupra sa!) era un tâmplar

priceput – pentru a se salva pe el și pe cei care au crezut în Mesajul său de potopul cu care Allah Cel Atotputernic avea să curețe Pământul de necredincioși. De asemenea, Allah Preaînaltul i-a poruncit să ia cu el câte o pereche din fiecare specie de animale. Apoi, a venit potopul, după ce Allah Cel Atotputernic i-a poruncit Cerului să plouă și Pământului să scoată apa din interiorul său, iar cei necredincioși au fost înecați, după cum este descris în următoarele versete:

„Înainte de ei, au ținut de minciună neamul lui Noe și ei l-au socotit mincinos pe robul Nostru și au zis: «(El este) un nebun!» Și el a fost ocărât (de necredincioși). ~ Și L-a chemat pe Stăpânul său, (zicând): «Eu sunt învins! Fă să fie biruitoare (cauza Ta) (M-a învins neamul meu care se îndârjește să rămână nesupus! Răzbună-mă, trimițând o pedeapsă asupra lor!))!» ~ Și am deschis Noi porțile cerului pentru o apă ce a curs potop ~ Și am făcut să țâșnească izvoare din pământ și astfel s-a întâlnit apa, după o poruncă ce a fost hotărâtă (s-a întâlnit apa ce curgea din cer cu cea care țâșnea din pământ, după Porunca lui Allah). ~ Și Noi l-am dus (pe Noe pe corabia) cea durată din scânduri și cuie, ~ Care plutea sub ochii Noștri (sub grija lui Allah), (drept) răsplată pentru cel ce a fost tăgăduit (Noe). ~ Și am lăsat-o Noi (povestea lui Noe) ca un semn (de prevenire). Dar oare se află cine să ia aminte?» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 54:9-15]

Astfel, omenirea din zilele noastre descinde din cei trei fii ai lui Noe (Pacea fie asupra sa!): Sām este strămoșul arabilor, al perșilor și al greco-romanilor; Hām este strămoșul sudanezilor, al francilor, coptilor, indienilor și al celor din Sindh; iar Yāfith este strămoșul turcilor, al chinezilor, al slavilor, al lui Gog și al lui Magog.

Ibrāhim (Avraam - Pacea fie asupra sa!)

Avraam (Pacea fie asupra sa!) a fost prietenul apropiat al lui Allah Cel Atotputernic și părintele Profeților (Pacea fie asupra lor!). El (Pacea fie asupra sa!) a avut la bătrânețe doi fii, Ismā'il (Ismael) și Ishāq (Isaac) (Pacea fie asupra lor!), din care s-au tras cei mai mulți dintre Profeți. Allah Cel Atotputernic spune în acest sens:

„Laudă lui Allah, care mi i-a dat mie, în ciuda bătrâneților mele, pe Ismail și pe Isaac (pentru a mă succeda în propovăduirea credinței în Allah Cel Unic)! Domnul meu este Cel care aude rugăciunile (și le răspunde). ~ Domnul meu, fă ca eu să îndeplinesc rugăciunea cu sârguință (statornic în adorarea Ta), ca și o parte din urmașii mei! Și primește ruga mea, Domnul meu!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:39-40]

Allah Cel Atotputernic l-a ales pe Avraam (Pacea fie asupra sa!) pentru transmiterea Mesajului Său și l-a favorizat în detrimentul multora dintre creaturile Sale. El (Pacea fie asupra sa!) a trăit în mijlocul unor oameni care Îi atribuiau parteneri în adorare lui Allah Cel Atotputernic și adorau stelele, în conformitate cu versetele în care Allah Cel Atotputernic spune:

„(Adu-ți aminte când) Avraam i-a zis lui ‘Azar, tatăl său: «Tu iei idolii drept zei? Eu te văd împreună cu neamul tău într-o rătăcire limpede!» ~ Și așa i-am arătat Noi lui Avraam împărăția Cerurilor și a Pământului, pentru ca el să fie dintre aceia care cred cu convingere. ~ Când noaptea l-a acoperit, a văzut el o planetă și a zis: «Acesta este Domnul meu!» Și când ea a asfințit, a zis el: «Eu nu-i iubesc pe cei care apun!» ~ Și când a văzut el Luna răsărind, a zis (nu din convingere, ci pentru a fi de acord cu neamul lui, pregătindu-se să dovedească netemeinicia spuselor lui): «Acesta este Domnul meu!» Dar când a apus, a zis el: «Dacă Domnul meu nu mă călăuzește, voi fi din neamul celor rătăciți (aluzie la rătăcirea neamului său care credea în aștri)!» ~ Și când a zărit el Soarele răsărind, a zis: «Acesta este Domnul meu! Acesta este mai mare!» Apoi, când a asfințit, a zis el: «O, neam al meu! Eu sunt nevinovat pentru tot ceea ce voi îi asociați (lui Allah)! ~

Ci eu îmi îndrept fața cu credință doar către Cel care a creat Cerurile și Pământul; și niciodată nu voi mai fi dintre cei care-I fac Lui asociați!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:74-79]

Avraam (Pacea fie asupra sa!) nu a fost de acord cu poporul său și a simțit în mod instinctiv că există o Divinitate care se află deasupra tuturor acestor idoli falși, care nu pot aduce niciun beneficiu sau prejudiciu, până când Allah Cel Atotputernic l-a călăuzit către El și l-a ales pentru a transmite Mesajul Său. El (Pacea fie asupra sa!) obișnuia să dezbătă cu poporul său folosind argumente raționale, care nu lăsau loc pentru îndoieli cu privire la falsitatea credințelor și a idolilor pe care îi adorau în afară de Allah Cel Atotputernic. El, Preaînaltul, spune:

„Recită-le (o, Mohammed) lor (arabilor idolatri) istoria lui Avraam: ~ Când el le-a zis tatălui său și neamului său: «Pe cine adorați voi?» ~ Ei i-au răspuns: «Noi îi adorăm pe idoli și rămânem slujindu-i pe ei.» ~ Și (Avraam) le-a zis: «Oare vă aud ei când îi chemați ~ Sau vă sunt ei de folos sau vă fac vouă vreun rău?» ~ Ei au răspuns: «(Nu!) Dar i-am aflat pe părinții noștri făcând așa!» ~ (Avraam) A zis: «Și ați văzut voi aceea ce adorați ~ Voi și părinții voștri cei de demult? ~ Ei îmi sunt dușmani mie, afară de Stăpânul lumilor, ~ Care m-a creat și El este Cel care mă călăuzește, ~ Care mă hrănește și-mi dă de băut, ~ Iar când sunt bolnav, el mă tămăduiește, ~ Care mă lasă să mor și-apoi la viață mă trezește (El este Cel care le-a creat pe toate, care ia viața oamenilor și apoi îi readuce din nou la viață) ~ Care nădăjduiesc că-mi va ierta păcatele în Ziua Judecății.» ~ Domnul meu, dă-mi mie înțelepciune și ajută-mă pe mine să mă alătur celor drești! ~ Fă să fiu eu pomenit de bine de cei care vor urma (să fiu pomenit și urmat de cei care vor urma)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 26:69-84]

Avraam (Pacea fie asupra sa!) a continuat să își invite poporul la adorarea exclusivă a lui Allah Cel Atotputernic și negarea a tot

ceea ce este adorat în afară de El, însă acesta l-a considerat a fi un mincinos și a încercat să îl ardă. Allah Cel Atotputernic l-a salvat de ei, după cum El, Preaînaltul, descrie în următoarele versete:

„Și i-am dat Noi mai înainte (mai înainte de Moise și Aaron) lui Avraam călăuzirea pe Drumul cel Drept (aceasta fiind credința în Allah Cel Unic), pentru că Noi îl cunoșteam (am știut că este demn de ceea ce îi dăruim). ~ Și când le-a zis el tatălui său și neamului său: «Ce sunt aceste chipuri (chipurile zeilor ciopliți din piatră și lemn sau turnate din aramă) la care voi vă închinați?», ~ Ei i-au răspuns: «Noi i-am aflat pe părinții noștri închinându-se la ele (și i-am imitat pe ei).» ~ (Avraam) A zis: «Voi și părinții voștri ați fost în rătăcire învederată.» ~ Au zis ei: «Tu ai venit la noi cu Adevărul sau tu ești dintre aceia care glumesc?» ~ Iar el a răspuns: «Ba nu! Domnul vostru este Stăpânul Cerurilor și al Pământului, Care le-a creat pe ele, iar eu sunt unul dintre aceia care vă mărturisesc vouă despre aceasta (vă dovedesc lucrul acesta cu argumente). ~ Și, (jur) pe Allah! Eu voi urzi împotriva idolilor voștri (pentru a dovedi neputința lor), după ce veți întoarce spatele, îndepărtându-vă (când veți pleca de lângă ei).» ~ Și i-a făcut pe ei fărâme (cioburi), afară de cel mai mare dintre ei, astfel încât să se întoarcă spre el (pentru a-l întreba despre cele întâmplate). ~ Au zis ei: «Cine a făcut aceasta cu zeii noștri? El este, neîndoielnic, dintre cei nelegiuîți!» ~ Au zis (unii): «Am auzit un fecior pomenindu-i pe ei (vorbind de rău despre el). El se cheamă Avraam.» ~ Au zis: «Aduceți-l dinaintea oamenilor (în fața oamenilor) pentru ca ei să facă mărturie (împotriva lui)!» ~ Au zis (atunci): «Tu ai făcut aceasta cu zeii noștri, Avraam?» ~ A răspuns el: «Ba a făcut-o cel mai mare dintre ei (idolul cel mai mare), acesta! Întrebați-i, dacă ei pot cuvânta!» ~ Atunci s-au întors la sufletele lor și au zis: «Așadar, voi sunteți cei nelegiuîți (prin faptul că voi vă închinați celor care nu cuvântă, nu vă pot face rău și nu vă pot fi de folos)!» ~ Apoi au întors capetele lor (zicând): «Tu știi prea bine că aceștia nu vorbesc!» ~ Și a zis el (Avraam):

«Dar oare voi vă închinați, în loc de Allah, la ceva care nu vă este de nici un folos și nici nu vă poate face nimic rău? ~ Uf, pentru voi și pentru ceea ce adorați în loc de Allah! Oare voi nu pricepeți?» ~ Au zis: «Ardeți-l și ajutați-i pe zeii voștri, dacă voi vreți să faceți (ceva pentru ei)!» ~ Dar Noi am zis: «O, foc! Fii răcoare și mântuire peste Avraam!» ~ Ei au vrut un vicleșug împotriva lui, însă Noi am făcut ca ei să fie cei mai în pierdere.»
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:51-70]

După ce poporul său a refuzat să creadă în el (Pacea fie asupra sa!), Allah Cel Atotputernic i-a poruncit să emigreze împreună cu soția sa, Hajar, și fiul lor, Ismail, la Mecca, loc în care El, Preaînaltul, i-a poruncit să construiască sanctuarul Ka‘bah, pentru ca acesta să poată deveni mai târziu direcția de rugăciune a tuturor musulmanilor, iar el a făcut aceasta cu ajutorul fiului său, din ai cărui descendenți avea să apară Pecetea tuturor Profeților, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a fost trimis pentru întreaga omenire, până la venirea Zilei Judecății. Allah Cel Atotputernic spune în Nobilul Coran:

„Și (luați aminte) când a zis Avraam: «Doamne, fă-l un oraș al păcii și hrănește poporul lui cu roade, pe aceia dintre ei care cred în Allah și în Ziua de Apoi!» Și a răspuns (Allah): «Iar cel care nu crede, va avea parte de bucurie și de hrană puțin timp (adică în timpul vieții), apoi îl voi supune la chinurile iadului. Vai, ce soartă cumplită!» ~ Și când Avraam și Ismail au ridicat temeliele Casei, (au zis ei): «Domnul nostru, primește-o de la noi (primește de la noi munca noastră)! Tu ești As-Samī‘ (Cel care Aude totul), Al-‘Alīm (Atoatecunoscătorul, Omniscientul)! ~ Doamne, fă-ne pe noi supuși Ție (musulmani) și fă dintre urmașii noștri o comunitate musulmană (supusă Ție)! Și arată-ne nouă rânduielile noastre (ritualurile adorării și religiei noastre) și ne iartă pe noi, căci Tu ești At-Tawwāb (Primitorul de căință), Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)! ~ Domnul nostru, trimite-le lor un Trimis dintre ei, care să le recite versetele Tale și să îi învețe

Cartea și Înțelepciunea și să îi curățească pe ei (de credința politeistă). Doară Tu ești Al-‘Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakīm (Preaînțeleptul)!» ~ Și cine se leapădă de religia lui Avraam, afară de acela care se nesocotește pe sine însuși? Noi l-am ales, (pe Avraam) doară, în această lume și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei drekți (evlavioși) (aici cu sensul de «cei apropiați de Allah»). ~ Când i-a zis Domnul lui: «Supune-te!», el a răspuns: «M-am supus (Ție) (islam este un cuvânt arab care înseamnă supunere), Stăpân al lumilor!» ~ Și Avraam a lăsat-o ca îndemnare fiilor săi și asemenea și Iacob (în limba arabă Ya’qūb) (zicând ei): «O, fiii mei, Allah v-a ales vouă religia (islamul) și, de aceea, să nu muriți altfel decât musulmani!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:126-132]

Mūsa (Moise - Pacea fie asupra sa!)

Moise (Pacea fie asupra sa!) a fost Profetul căruia Allah Cel Atotputernic i-a vorbit în mod direct, fără niciun intermediar, în conformitate cu versetul în care El, Preaînaltul, spune:

„Și când a venit Moise la timpul hotărât de Noi și a vorbit cu el Domnul său, a zis el: «Domnul meu, arată-Te mie ca să Te văd!» I-a răspuns lui: «Tu nu Mă vei putea vedea, dar privește la Munte și de va rămâne el neclintit, atunci Mă vei vedea (și de va rămâne pe locul său nemișcat, când Mă voi arăta lui, și nu se va cutremura, atunci Mă vei vedea)!» Și când s-a arătat Domnul său Muntelui, l-a prefăcut în pulbere, iar Moise s-a prăbușit leșinat. Iar când și-a venit în fire, a zis: «Mărire Ție! Mă întorc la Tine căindu-mă (pentru că am cutezat să cer să Te văd) și sunt cel dintâi dintre credincioși!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:143]

Moise (Pacea fie asupra sa!) este cel mai des menționat în Nobilul Coran dintre toți Profeții trimiși fiilor lui Israel, fiind amintit

de 129 de ori, lucru care arată superioritatea și statutul său înalt. Allah Cel Atotputernic l-a susținut cu două minuni (toiagul său se transforma într-un șarpe atunci când îl arunca și mâna sa devenea albă fără a avea niciun defect atunci când o scotea din deschizătura veșmântului său) pentru îi convinge pe Faraon și poporul acestuia de veridicitatea Mesajului său și a îi călăuzi către Calea credinței. Allah Cel Atotputernic spune în Nobilul Coran:

„Și a zis Moise: «O, Faraon! Eu sunt un Trimis al Stăpânului lumilor (m-a trimis la tine făcătorul tuturor lucrurilor și stăpânul lor), ~ Se cuvine, așadar, să nu spun nimic alta pe seama lui Allah decât numai adevărul. Am venit la voi cu dovadă limpede (semn de la El, care dovedește adevărul spuselor mele) de la Domnul vostru, deci trimite cu mine pe fiii lui Israel!» ~ A zis (Faraon): «Dacă ai venit cu un semn, atunci adu-l dacă ești dintre cei care spun adevărul!» ~ Atunci a aruncat toiagul său și, iată, că el era un șarpe vădit (un șarpe adevărat, mare). ~ Și a scos mâna sa (a scos mâna sa din deschizătura veșmântului) și, iată, ea era albă (de un alb mai strălucitor decât lumina Soarelui) pentru cei care priveau.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:104-108]

Moise (Pacea fie asupra sa!) a fost trimis de către Allah Cel Atotputernic la Faraon și poporul său pentru a îi chema la adorarea exclusivă a lui Allah și negarea oricărei alte divinități în afară de El, după ce aceștia deviaseră de la religia adevărată și deveniseră niște tirani, având în vedere că Faraon îi porunca poporului său să îi dedice toate actele de adorare lui, în locul lui Allah Cel Atotputernic. El, Preaînaltul, spune în Nobilul Coran:

„Faraon a zis: «O, dregători ai mei! Eu nu știu altă divinitate pentru voi, afară de mine! O, Haman! Arde pentru mine lut și înalță-mi mie un turn! Poate astfel voi ajunge eu la Domnul lui Moise, pe care eu îl socotesc dintre mincinoși!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:38]

Moise (Pacea fie asupra sa!) l-a invitat pe Faraon cu înțelepciune și bunătate la adorarea exclusivă a lui Allah Cel Atotputernic, însă Faraon i-a respins invitația și i-a chemat pe vrăjitorii săi pentru a îl înfrunta. Moise (Pacea fie asupra sa!) i-a învins, cu Voia lui Allah Preaînaltul, atunci când a aruncat toiagul său, iar acesta s-a transformat în șarpe și a înghițit toiegele vrăjitorilor, care le făcuseră să pară șerpi în ochii oamenilor. Allah Cel Atotputernic spune în Nobilul Coran:

„Au zis atunci dregătorii din neamul lui Faraon: «Acesta este un vrăjitor iscusit! ~ El voiește să vă scoată pe voi din pământul vostru (din pământul Egiptului, prin vrăjile lui)!» «Deci ce porunciți?» (, a întrebat Faraon). ~ Au zis ei: «Amână-l pe el și pe fratele lui (amână luarea hotărârii de pedepsire a lor și nu te grăbi, până ce nu se va dovedi neputința lor) și trimite în orașe strângători, ~ Care să-i aducă la tine pe toți vrăjitorii iscușiți!» ~ Și au venit vrăjitorii la Faraon și au zis: «Vom avea noi parte de răsplată, dacă noi vom fi cei biruitori?» ~ Le-a răspuns: «Da! Și veți fi voi, fără îndoială, dintre cei apropiați mie!» ~ (Atunci) au zis ei: «O, Moise! Vrei să arunci tu (primul) ori suntem noi cei care aruncă (primii)?» ~ Le-a răspuns (Moise): «Aruncați voi!» Și când au aruncat ei, au fermecat ochii oamenilor (i-au făcut să-și închipuie ceea ce nu exista în realitate) și i-au înfricoșat și au adus vrajă mare! ~ Și i-am revelat Noi lui Moise: «Aruncă toiagul tău!» Și iată că el (toiagul lui Moise prefăcut în șarpe) a înșfăcat ceea ce ei izvodiseră (ceea ce își închipuiau că e adevărat și, de fapt, era fals, adică toiegele lor prefăcute în șerpi). ~ Și astfel adevărul a ieșit la iveală (s-a confirmat incapacitatea lor de a face ceea ce putea face Moise), iar ceea ce făceau ei a pierit. ~ Și ei (Faraon și dregătorii săi) au fost biruiți acolo (în locul în care s-au adunat) și s-au întors rușinați (umiliți). ~ Și s-au aruncat vrăjitorii, prosternându-se (când și-au dat seama de adevăr).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:109-120]

Faraon și poporul său l-au considerat a fi un mincinos pe Moise (Pacea fie asupra sa!), iar Allah Cel Atotputernic i-a pedepsit pentru că au refuzat să creadă și au răspândit corupția pe Pământ. Astfel, Allah Preaînaltul a trimis asupra lor pedepse sub formă de potop, lăcuste, păduchi și broaște, transformând, de asemenea, apa Nilului în sânge. Acestea au fost în același timp niște semne clare pentru ca ei să creadă în Allah Cel Atotputernic, însă au refuzat să facă acest lucru din aroganță și au persistat în necredința lor. Cu toate acestea, Allah Preaînaltul a ridicat pedeapsa ca răspuns la ruga lui Moise (Pacea fie asupra sa!), pe care necredincioșii l-au mințit că, dacă avea să îi ceară Domnului său să anuleze pedeapsa, ei ar fi crezut. Aceasta însă nu a făcut decât să le sporească nesupunerea, necredința și aroganța, după cum se arată în următoarele versete:

„Și au zis ei: «Orice semne ne vei aduce, ca să ne farmeci cu ele, noi nu-ți vom fi ție credincioși!» ~ Și am trimis Noi asupra lor potopul (torenți uriași care au stricat culturile sau moartea violentă), lăcustele (care au devorat frunzele și roadele rămase după potop), păduchii (păduchii propriu-ziși sau insectele mici care aduc daune culturilor), broaștele (broaștele s-au înmulțit și s-au risipit pretutindeni, intrând în case, în mâncare, în apă și chiar în gurile lor atunci când vorbeau) și sângele (apa se preschimba în sânge și oamenii nu mai puteau să bea din ea), ca semne deslușite, dar ei s-au îngâmfat și au fost un neam de păcătoși. ~ Și când venea asupra lor pedeapsa, ziceau ei: «O, Moise! Roagă-te pentru noi Stăpânului tău, după legământul pe care l-a făcut cu tine! Și de ne vei izbăvi de pedeapsă, vom crede în tine și-i vom lăsa să plece împreună cu tine pe fiii lui Israel!» ~ Iar când i-am izbăvit Noi de pedeapsă până la un termen stabilit, pe care ei trebuia să-l atingă (până la termenul sorocit, constând în momentul nimicirii lor prin înecarea în mare), iată că ei au călcat făgăduința.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:132-135]

Ca urmare a acestei nesupunerii, aroganțe și necredințe absolute a lui Faraon și a poporului său, Allah Cel Atotputernic i-a

poruncit lui Moise (Pacea fie asupra sa!) să părăsească Egiptul în timpul nopții împreună cu cei care au crezut dintre fiii lui Israel pentru a își putea păstra religia, iar el s-a supus. Atunci când Profetul Moise (Pacea fie asupra sa!) și credincioșii erau urmăriți de Faraon și poporul său, aceștia s-au trezit că în fața lor se afla marea, iar în spatele lor oștile Faraonului. În această situație, neamul lui Moise a exclamat: „Suntem ajunși!”, însă Moise (Pacea fie asupra sa!), care credea cu sinceritate în promisiunea lui Allah Cel Atotputernic de a îl face învingător peste necredincioși, le-a spus: „În nici un caz!”. După aceea, Allah Preaînaltul i-a revelat să lovească marea cu bastonul său, iar apele acesteia s-au despica și fiecare parte era ca un munte imens. În acest fel, Allah Cel Atotputernic i-a salvat pe Moise (Pacea fie asupra sa!) și pe credincioși și i-a înecat pe Faraon și oștile sale. Allah Preaînaltul spune:

„Și când cele două cete s-au văzut una pe alta (s-au apropiat atât de mult încât s-au văzut una pe alta), au zis însoțitorii lui Moise: «Suntem ajunși!» ~ Dar el (Moise) a zis: «În nici un caz (nu vă vor ajunge, căci Allah ne-a făgăduit să ne izbăvească de ei)! Domnul meu este cu mine și El mă va călăuzi (pentru a ne salva de ei)!» ~ Atunci i-am revelat noi lui Moise: «Lovește cu toiagul tău marea!» Și ea s-a despica și fiecare parte era ca un munte mare. ~ Apoi i-am adus aproape de locul acela pe ceilalți (pe Faraon împreună cu neamul său, făcându-i să intre în mare pe calea urmată de neamul lui Israel) ~ Și i-am izbăvit Noi pe Moise și pe toți cei care erau cu el (ținând marea despica până ce ei au trecut) ~ Și apoi i-am înecat pe ceilalți (făcând să se închidă marea la loc). ~ Întru aceasta este un semn (o pildă), însă cei mai mulți dintre ei nu au crezut (cu toate că au fost martori la această minune).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 26:61-66]

Așadar, Allah Cel Atotputernic l-a sprijinit pe Moise (Pacea fie asupra sa!) din nou prin acest miracol la care Faraon și oștile sale nu se așteptau, însă Porunca și Voia lui Allah Preaînaltul era aceea de a îi salva pe Moise (Pacea fie asupra sa!) și pe credincioșii care îl

însoțeau și de a îl nimici pe Faraon, astfel încât acesta să fie o pildă pentru generațiile următoare. Din acest motiv, trupul lui a fost scos din mare, care l-a respins, după cum este descris în versetele următoare:

„Noi i-am trecut pe fiii lui Israel prin mare (am despărțit apele mării, astfel încât ei să poată merge pe uscat, pentru a scăpa de Faraon și de neamul său). Și i-au urmărit pe ei Faraon și oștenii săi ca să-i prigonească și să-i nimicească. Iar când l-a ajuns pe el înecul (după ce Allah a adus apele mării la loc) a zis (Faraon, voind să fie mântuit de înec): «Eu cred că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Cel în care cred fiii lui Israel și eu sunt (acum) printre cei supuși (musulmani)!» ~ (Allah a zis): «Acum (crezi și te supui, pentru a scăpa de înec)?! După ce mai înainte tu te-ai răzvrătit și ai fost dintre stricători?! ~ Astăzi te mântuim Noi, cu trupul tău (salvăm trupul tău, dar fără suflet), pentru ca să fii un semn (pildă) pentru cei (care vor veni) în urma ta (dintre neamurile de necredincioși)!» Însă mulți dintre oameni sunt nepăsători față de Semnele Noastre (nu cugetă la ele și nu le iau drept pildă)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10: 90-92]

Isus (Pacea fie asupra sa!)

Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!), a fost ultimul Profet dintre descendenții lui Israel, pe care Allah Preaînaltul l-a trimis după Moise (Pacea fie asupra sa!), atunci când fiii lui Israel au deviat de la Calea cea Dreaptă. Allah Cel Atotputernic spune în Nobilul Coran:

„Și l-am trimis Noi, după ei, pe Isus, fiul Mariei, întărind (Tora) care se afla dinaintea lui și i-am dat lui Evanghelia, în care este călăuzire și lumină, întărind Tora care se afla dinaintea lui, și drept călăuzire și îndemnare pentru cei cucernici.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:46]

Isus (Pacea fie asupra sa!) s-a născut fără un tată, dintr-un motiv cunoscut numai de către Allah Cel Atotputernic, la fel cum Adam a fost creat fără a avea nici mamă și nici tată, iar Eva a fost creată dintr-un bărbat, fără a avea o mamă. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și-l vom face Noi un semn pentru oameni (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:21]

Crearea sa este asemeni creării lui Adam (Pacea fie asupra sa!), pe care Allah Cel Atotputernic l-a creat din țărână, apoi i-a spus «Fii!» și el a fost, după cum este descris în Nobilul Coran:

„Înainte de Allah, Isus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui «Fii» și el a fost.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:59]

Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost trimis la fiii lui Israel, însă aceștia l-au considerat a fi un mincinos, l-au combătut și l-au persecutat. Cu toate acestea, el (Pacea fie asupra sa!) a îndurat cu răbdare și a continuat să transmită Mesajul lui Allah Cel Atotputernic, anunțând venirea unui alt Mesager după el, al cărui nume avea să fie Ahmad (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Allah Cel Atotputernic l-a învățat Cartea, Înțelepciunea, Tora și Evanghelia, susținându-l cu Duhul Sfânt (îngerul Jibril). Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost onorat în această viață lumească și va fi onorat, de asemenea, în Viața de Apoi, fiind unul dintre cei mai apropiați de Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, l-a susținut cu minuni care i-au uimit pe contemporanii săi. Astfel, el (Pacea fie asupra sa!) le-a vorbit oamenilor în timp ce era un bebeluș, iar când a devenit adult a făcut o pasăre din lut și, atunci când a suflat în ea, a devenit o pasăre adevărată cu Voia lui Allah, l-a vindecat pe cel orb și pe lepros și i-a informat pe oameni cu privire la ceea ce mâncau sau depozitau în propriile case, toate acestea cu Voia lui Allah Cel Atotputernic. El, Preaînaltul, spune cu privire la acestea:

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa (Isus), fiul Mariei, măreț în această lume și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați (de Allah). ~ El le va vorbi oamenilor din pruncie, la fel și când va fi bărbat între două vârste (traducere a cuvântului arab kahl, care înseamnă bărbat între 30-50 de ani) și va fi dintre cei evlavioși.» ~ Ea a zis: «Domnul meu, cum să am un copil fără să mă fi atins un bărbat?» I-a răspuns El: «Întocmai așa!» Allah creează ceea ce voiește El. Când El hotărăște un lucru, El spune doar «Fii!» și el este de îndată! ~ Și El îl va învăța scrierea și înțelepciunea, Tora și Evanghelia. ~ Și trimis la fiii lui Israel (le va zice): «Eu vin la voi cu semn de la Domnul vostru! Eu plămădesc pentru voi din lut ca un chip de pasăre și suflu asupra sa și se va face o pasăre vie, cu voia lui Allah. Și-i voi tămădui pe orb și pe lepros, și-i voi învia pe morți (Isus a readus la viață patru suflete: pe Lazăr, care-i era prieten, pe fiul văduvei din Nain, pe fiica lui Iair și pe Sam, fiul lui Noe, după cum au menționat Al-Qurtubi și alții), cu voia lui Allah. Eu vă voi vesti ceea ce mâncați și ceea ce păstrați în casele voastre. În aceasta este un semn pentru voi, dacă voi sunteți credincioși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:45-49]

Mesajul său a fost același pe care l-au adus și ceilalți frați ai săi Mesageri care au fost trimiși înaintea lui. El (Pacea fie asupra sa!) și-a invitat poporul la adorarea exclusivă a lui Allah Cel Atotputernic, însă a avut parte de aceleași lucruri de care au avut parte și ceilalți Mesageri (Pacea fie asupra lor!), fiind respins din aroganță, iar oamenii persistând în necredința lor. Doar un număr mic de oameni a crezut în el, iar cei răătăciți din rândul evreilor au complotat împotriva lui pentru a scăpa de el și de Mesajul său, însă Allah Cel Atotputernic l-a protejat de ei și l-a ridicat la ceruri. Evreii au ucis un om care semăna cu el, însă ei au crezut, asemeni creștinilor, că l-au ucis de fapt pe Isus (Pacea fie asupra sa!). El (Pacea fie asupra sa!) se va întoarce pe Pământ la sfârșitul timpurilor

și va judeca în conformitate cu Legea revelată Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), până când Allah Cel Atotputernic va decreta finalul vieții sale, conform versetului în care El, Preaînaltul, spune:

„Toți cei care sunt pe Pământ vor pieri (toți cei care se află pe fața Pământului sunt pieritori), ~ Va rămâne veșnic (numai) Fața (aici cu sensul de Entitatea Sa) Domnului tău, Cel plin de Slavă și de Cinste (Dhū-l-jalāli wa-l-’ikrām).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 55:26-27]

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un Profet arab care nu știa nici să scrie și nici să citească, iar el a făcut parte dintre descendenții lui Ismail, fiul lui Avraam (Pacea fie asupra lor!). El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost Pecetea tuturor Profeților și cel mai bun dintre aceștia, fiind trimis pentru întreaga omenire.

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a născut în orașul Mecca, la câteva luni după moartea tatălui său. La scurt timp, a murit și mama sa, iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost luat în grijă de către bunicul său, ‘Abd al Muttalib, după care de către unchiul său, Abu Tālib. Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a muncit ca păstor pentru o vreme pentru oamenii din Mecca.

Allah Cel Atotputernic l-a trimis pentru întreaga omenire și nu doar pentru poporul arab, astfel încât să le arate oamenilor calea către fericire și adevăr și să îi avertizeze împotriva rătăcirii și a falsității.

Viața Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un exemplu de sinceritate și loialitate, iar el niciodată nu a mințit sau înșelat pe nimeni. Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost cunoscut drept „cel demn de încredere”, iar oamenii aveau o așa de mare încredere în el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) încât îi încredințau averile atunci când trebuiau să plece într-o călătorie. De asemenea, a fost cunoscut sub numele de „cel sincer”, deoarece niciodată nu a mințit și nu a acționat cu perfidie.

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a primit Revelația la vârsta de patruzeci de ani și a rămas în Mecca timp de treisprezece ani, perioadă în care i-a invitat pe oameni să creadă în Unicitatea lui Allah Preaînaltul. Apoi, a emigrat în orașul Medina, chemându-i pe locuitorii acestuia la islam, fapt acceptat de majoritatea dintre ei. După aceea, Allah Cel Atotputernic i-a revelat Mesagerului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) restul Legislației islamice. Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a întors la Mecca la opt ani după emigrarea sa și a cucerit-o. A murit la vârsta de șaizeci și trei de ani, după ce Allah Preaînaltul îi revelase întregul Coran. Toate Legislațiile religiei fuseseră perfecționate și completate, iar majoritatea națiunilor arabe acceptaseră islamul. Succesorii săi au continuat răspândirea islamului în toate colțurile lumii și oamenii continuă să îmbrățișeze această religie măreață până în zilele noastre, după ce o cunosc din sursele sale autentice.

Familia lui ‘Imrān, o familie demnă de laudă

După Noe (Pacea fie asupra sa!), Allah Cel Atotputernic a continuat să le trimită oamenilor Profeți și Mesageri. Profetul Isus

(Pacea fie asupra sa!) a fost ultimul Mesager dintre descendenții lui Israel, iar Profeția și Mesajul i-au fost încredințate apoi Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a fost Pecetea tuturor Profeților, conform versetului în care Allah Cel Atotputernic spune:

„Mohammed nu este tată niciunuia dintre bărbații voștri (Mohammed nu a avut decât fiice, căci fiii săi au murit la o vârstă foarte fragedă, iar pe Zaid l-a adoptat), ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profeților (în sensul că șirul Profeților și Profetiilor s-a încheiat cu el, care este ultimul dintre Profeți), și Allah este Atoateștiutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:40]

Isus (Pacea fie asupra sa!) ocupă un loc special în inimile musulmanilor datorită faptului că el a trăit într-o epocă apropiată de cea a Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a faptului că a anunțat în mod clar venirea sa. Creștinii ar fi surprinși să afle că numele lui Isus (Pacea fie asupra sa!) apare de douăzeci și cinci de ori în Nobilul Coran, în timp ce numele Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) apare de numai cinci ori. Aceasta este o altă dovadă evidentă a faptului că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un Mesager și cuvintele pe care le-a transmis i-au fost într-adevăr revelate deoarece, dacă Nobilul Coran ar fi reprezentat spusele sale (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), numele său ar fi apărut cu siguranță de mult mai multe ori.

Datorită statutului privilegiat al lui Isus (Pacea fie asupra sa!), există numeroase versete în Nobilul Coran care vorbesc despre familia sa demnă de laudă și binecuvântată.

Maria, care a fost mama Profetului Isus (Pacea fie asupra lor!), și familia sa ocupă, de asemenea, un loc special în inimile musulmanilor. Nobilul Coran o laudă și o descrie ca pe o femeie credincioasă și pură, având origini binecuvântate și aparținând unei familii demne. *Surah* a treia a Nobilului Coran poartă numele

familiei sale (*Surat Al-‘Imrān*) pentru a onora această familie și a o face să fie prezentă mereu în inimile și mințile musulmanilor. Allah Cel Atotputernic spune:

„Allah i-a ales pe Adam, pe Noe, familia lui Avraam și familia lui Imran (*Imran este tatăl Mariei, mama lui Isus*) peste toate lumile (*din vremea lor*), ~ Ca scoborâtori unii din alții. Allah este *Samī‘* (Cel care Aude totul), *‘Alīm* (Atoatecunoscătorul, Omniscientul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:33-34]

Maria (Pacea fie asupra sa!)

Nobilul Coran o laudă pe Maria (Pacea fie asupra sa!), fiica lui ‘Imrān și mama lui Isus (Pacea fie asupra sa!), spunând că este o femeie sinceră, devotată, fecioară, pură și crescută într-o casă de oameni caști. Aceste laude apar în mod repetat în Nobilul Coran, în care Maria (Pacea fie asupra sa!) este descrisă ca fiind o femeie dreaptă, pură și credincioasă. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și (Allah a oferit-o ca exemplu pentru dreptcredincioși) pe Mariam (Maria, mama lui Isus), fiica lui ‘Imrān, care și-a păzit castitatea. Și am suflat Noi în ea (*prin mâneca de la cămașa sau îmbrăcămintea ei*) prin intermediul unui Rūh (Gavriil; Allah i-a poruncit lui Gavriil să sufle Duhul în interiorul hainei sale și astfel Isus a fost conceput) al Nostru. Și ea a crezut în Cuvintele Domnului ei, în Scripturile Sale și ea a fost dintre cei supuși (lui Allah) devotați.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 66:12]

Nobilul Coran ne spune că Maria (Pacea fie asupra sa!) s-a născut ca urmare a unei rugi a mamei sale. Allah Preaînaltul spune:

„Femeia lui ‘Imrān a zis: «Doamne, Îți juruiesc (*numai*) Ție ceea ce este în pântecul meu, devotat numai Ție! Primește-l de la mine! Tu ești *As-Samī‘* (Cel care Aude totul), *Al-‘Alīm*

(Atoatecunoscătorul, Omniscientul)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:35]

În plus, ni se spune că, datorită acestei rugi, ea și Isus (Pacea fie asupra lor!) au fost protejați de ispitele lui Șeitan și Allah Cel Atotputernic a înzestrat-o cu binecuvântări și a sprijinit-o cu minuni care au arătat statutul ei înalt. Astfel, mijloacele de subzistență veneau la ea oriunde se afla, uneori sub formă de fructe și legume care creșteau în sezoane diferite decât cel în care se afla atunci când le primea. Allah Preaînaltul a pus-o pe Maria (Pacea fie asupra sa!) în grija lui Zaharia (Pacea fie asupra sa!), care era un om credincios, astfel încât acesta să o crească și să fie responsabil de ea, conform versetelor în care El, Cel Atotputernic, spune:

„Și când a născut, a zis ea: «Doamne, am zămislit o copilă!», dar Allah știa bine ceea ce născuse ea. Și un băiat nu este întocmai ca o copilă (pentru că nu erau acceptați pentru a fi juruiți lui Allah decât băieții, iar băiatul pe care l-a cerut ea nu este la fel ca fetița care i-a fost dăruită)! «Eu i-am pus numele Maria (în limba lor înseamnă «adoratoarea, slujitoarea Domnului») și o încredințez pe ea și pe scoborătorii ei ocrotirii Tale, împotriva lui Șeitan cel izgonit!» ~ Domnul ei a acceptat-o cu bună primire și a lăsat-o să crească cu bună creștere și a încredințat-o lui Zaharia. Și de fiecare dată când intra Zaharia la ea în templu, găsea lângă ea mâncare. Și a întrebat-o el: «O, Maria, de unde ai aceasta?» Iar ea îi răspundea: «Ea este de la Allah!» Allah îl hrănește pe cel pe care El voiește, fără socoteală!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:36-37]

Maria (Pacea fie asupra sa!) s-a numărat printre femeile cele mai perseverente în ceea ce privește actele de adorare, iar Allah Cel Atotputernic a ales-o în detrimentul tuturor contemporanelor sale și îngerii i-au comunicat vestea acestei alegeri, conform următorului verset:

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut curată. El te-a ales peste femeile lumilor! ~ O, Maria! Fii cu ascultare față de Stăpânul tău, prosternează-te și pleacă-te, rugându-te împreună cu cei ce se pleacă!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:42-43]

Pe lângă acestea, Maria (Pacea fie asupra sa!) a fost onorată prin faptul că Allah Cel Atotputernic a revelat o *Surah* care îi poartă numele (*Surat Mariam*), fiind vorba despre *Surah* cu numărul nouăsprezece din Nobilul Coran și singura care poartă numele unei femei. În această *Surah*, Maria (Pacea fie asupra sa!) este lăudată și onorată într-un manieră care nu se găsește în niciun loc în cărțile creștinilor sau Evangheliile lor. Trebuie menționat faptul că nu există nicio *Surah* în Nobilul Coran care să poarte numele vreuneia dintre soțiile Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), precum Khadijah sau ‘Aishah, și nici numele vreuneia dintre fiicele sale, precum Fatimah, sau al vreunuia dintre companionii săi apropiați (Allah să fie mulțumit de ei!). De asemenea, nu există nicio *Surah* care să poarte numele vreunui membru al familiei Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ci, dimpotrivă, există una care îl critică și condamnă pe unul dintre cei mai apropiați membri ai familiei sale, unchiul său, Abu Lahab, despre care Nobilul Coran spune că va intra în Focul Iadului. Toate aceste lucruri sunt dovezi ale veridicității Mesajului adus de Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și ale faptului că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a fost autorul Nobilului Coran, așa cum susțin unii, ci acesta i-a fost revelat. Dacă nu ar fi fost așa, probabil că s-ar fi găsit în conținutul său numeroase laude la adresa Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a familiei sale.

Mesagerul islamului, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a lăudat-o pe Maria (Pacea fie asupra sa!) și a considerat-o ca fiind una dintre cele mai bune femei din toate

timpurile. Astfel, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cele mai bune dintre femei sunt Mariam, fiica lui ‘Imrān, Khadijah, fiica lui Khuwaylid, Fatimah, fiica lui Mohammed și Asiyah, soția lui Faraon.” (Ibn Hibban)

În plus, Profetul islamului, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a menționat-o pe Maria (Pacea fie asupra sa!) printre cele mai bune femei din Paradis spunând:

„Cele mai bune femei din Paradis sunt: Khadijah, fiica lui Khuwaylid, Fatimah, fiica lui Mohammed, Mariam, fiica lui ‘Imrān și Asiyah, fiica lui Muzahim și soția lui Faraon.” (Ibn Hibban)

CAPITOLUL II

Viața Profetului lui Allah, Isus (Pacea fie asupra sa!)

Nobilul Coran îl laudă pe Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!), și îi atribuie calificative care indică statutul privilegiat al acestuia în fața lui Allah Cel Atotputernic și Preaînalt, care i-a trimis mamei lui vestea nașterii sale, specificând faptul că el (Pacea fie asupra sa!) avea să se nască prin Puterea și Voia Sa, spunând «Fii!» și el avea să fie. Acesta ne spune, de asemenea, că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost onorat în această viață lumească și va fi onorat, de asemenea, în Viața de Apoi, fiind unul dintre cei mai apropiați de Allah Preaînaltul și un Profet nobil, pur și binecuvântat, sprijinit de Allah Cel Atotputernic cu numeroase miracole și trimis la fiii lui Israel. Allah Preaînaltul spune:

„El le va vorbi oamenilor din pruncie, la fel și când va fi bărbat între două vârste (*traducere a cuvântului arab kahl, care înseamnă bărbat între 30-50 de ani*) și va fi dintre cei evlavioși.» ~ Ea a zis: «Doamne, cum să am un copil fără să mă fi atins un bărbat?» I-a răspuns El: «Întocmai așa!» Allah creează ceea ce voiește El. Când El hotărăște un lucru, El spune doar «Fii!» și el este de îndată! ~ Și El îl va învăța scrierea și înțelepciunea, Tora și Evanghelia.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:46-48]

Nașterea sa

Allah Preaînaltul descrie în Nobilul Coran adevărata natură a lui Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!), și miracolele care i-au

fost atribuite. El, Cel Atotputernic, descrie modul în care s-a născut într-o manieră care este acceptată de rațiunea și de înclinația naturală a omului.

Allah Cel Atotputernic i-a oferit un statut corespunzător rangului său și l-a făcut o ființă umană și un rob al Său, ferindu-l de căderea în păcate și de toate acuzațiile pe care le-au adus împotriva sa evreii, așa cum a fost aceea că era „un fiu ilegitim”, sau alții, așa cum a fost aceea că era „fiul lui Allah” sau Allah însuși, iar Allah Cel Atotputernic se află deasupra tuturor pretinderilor lor.

Nobilul Coran evidențiază faptul că nașterea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) fără a avea un tată nu constituie un motiv pentru adorarea sau considerarea lui ca fiind fiul lui Allah, Care se află infinit deasupra acestor pretinderi. Mai degrabă, această naștere miraculoasă este o dovadă evidentă a Puterii lui Allah Preaînaltul de a crea în diferite moduri, având în vedere că El, Cel Atotputernic, l-a creat pe Adam (Pacea fie asupra sa!) fără a avea o mamă sau un tată, a creat-o pe Eva dintr-un bărbat, fără a avea o mamă, l-a creat pe Isus dintr-o femeie, fără a avea un tată, și a creat restul creațiilor Sale dintr-un mascul și o femelă. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Înainte de Allah, Isus este asemenea lui Adam (adică situația lui Isus, pe care l-a creat fără să aibă un tată, ceea ce este într-adevăr un lucru ciudat, este similară cu situația lui Adam, pe care l-a creat fără să aibă nici tată, nici mamă, apoi i-a zis «Fii!» și el a fost), pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui «Fii!» și el a fost. ~ Adevărul vine de la Domnul tău și nu va fi dintre aceia care se îndoiesc! ~ Acelora care se contrazic cu tine (o, Mohammed), în privința lui (Isus), după știința care ai primit-o, spune-le: «Veniți, să-i chemăm pe frații noștri și pe fii voștri, pe femeile noastre și pe femeile voastre, pe noi înșine și pe voi înșivă, apoi să ne rugăm și să chemăm blestemul lui Allah asupra celor ce mint!» ~ Aceasta este povestea cea adevărată și nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, iar Allah este Al-‘Azîz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakîm (Preaînțeleptul). ~

Iar dacă ei întorc spatele, Allah îi știe pe cei care seamănă stricare! ~ Spune: «O, voi oameni ai Scripturii, veniți la un cuvânt comun între noi și voi (*veniți, să fim cu toții pe picior de egalitate*): să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afară de Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-(le): «Mărturișiți (*cel puțin*) că noi suntem supuși!» ~ O, voi oameni ai Scripturii, de ce vă contraziceți asupra lui Avraam, când Tora și Evanghelia nu au fost revelate decât după el? Voi nu aveți judecată? ~ Voi sunteți aceia care ați avut dispute asupra lucrurilor de care ați avut cunoștință, dar de ce stârniți dispute despre lucruri pe care nu le cunoașteți? Și Allah știe, în vreme ce voi nu știți! ~ Avraam nu a fost nici iudeu, nici creștin. El a fost credincios adevărat și întru totul supus lui Allah (*musulman*), și nu a fost dintre cei care-I fac semeni.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:59-67]

Așadar, nașterea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost umană, deoarece Allah Cel Atotputernic l-a creat și i-a dat formă în pânțele mamei sale, la fel cum le creează și pe celelalte creaturi ale Sale, iar în acest caz Puterea Creatorului a devenit evidentă la fel ca în cazul celorlalte creaturi. Allah Cel Atotputernic spune cu privire la adevărata natură a lui Isus (Pacea fie asupra sa!), înainte și după crearea sa:

„Pomeneste în Carte (*Coranul*) și de Maria, când ea s-a retras de la neamul ei într-un loc spre răsărit (*la răsărit de Ierusalim, ca să nu fie împiedicată de la adorare*), ~ Și a pus între ea și între ei un vâl! Și atunci am trimis la ea Duhul Nostru (*Jibril*), care i s-a arătat cu înfățișarea unui om adevărat. ~ A zis ea: «Caut apărare la Cel Milostiv față de tine! Dacă tu ești cuvios, (*nu te apropia de mine*)!» ~ I-a răspuns el: «Eu sunt numai un trimis al Domnului tău ca să-ți vestesc un prunc curat (*așadar, nu trebuie să te temi de mine*)!» ~ Însă ea a zis: «Cum să am eu un prunc, dacă nu m-a atins niciun bărbat (*nu sunt*

căsătorită cu niciun bărbat) și nici târfă nu sunt?» ~ I-a răspuns el (Jibril): «Așa este! Dar Domnul tău a zis: „Acesta pentru Mine-i (un lucru) ușor! Și-l vom face Noi un semn pentru oameni (un semn al Atotputerniciei Creatorului lor) și o îndurare din partea Noastră (pentru tine, pentru că ți-a fost dată tocmai ție această cinste și pentru neamul tău prin buna lui călăuzire)! Acesta-i un lucru (de mult) hotărât (de către Allah)!”» ~ Și ea l-a zămislit și s-a retras cu el într-un loc depărtat (pentru a se feri de clevetiri). ~ Și-au apucat-o durerile lângă trunchiul unui curmal și a zis ea: «O, de aş fi murit înainte de aceasta și cu totul de-aş fi fost uitată (un lucru uitat, de care să nu-și aducă aminte nimeni)!» ~ Dar (un glas) a strigat-o (Isus sau, după o altă interpretare, Jibril) de sub ea, (zicându-i): «Nu fi mâhnită! Domnul tău a făcut mai jos de tine un pârlăiș! ~ Și scutură spre tine trunchiul de curmal, căci el va lăsa să cadă lângă tine curmale proaspete coapte (Allah a voit prin aceste două minuni să o consoleze pe Maria și să-i arate că pruncul este cu adevărat o îndurare pentru oameni; astfel, prima dată a făcut să curgă un pârlăiș în locul pârljolit de secetă, iar a doua oară a făcut ca trunchiul uscat de curmal să dea roade proaspete și coapte)! ~ Așadar, mănâncă, bea și fii fericită (de copilul tău)! Iar de vei vedea tu vreun om (și el te va întreba), spune-i lui (prin semne): «Eu i-am juruit Celui Preamilostiv un post (aici cu sensul de tăcere) și de aceea nu voi sta astăzi de vorbă cu nici un om!» ~ Apoi a venit cu el la neamul ei, purtându-l (în brațe). Și i-au zis ei: «O, Maria, tu ai făcut un lucru îngrozitor! ~ O, soră a lui Aaron (Profetul Aaron, de care te leagă atât rudenia cât și evlavia), tatăl tău nu a fost un om (făcător) de rău, iar mama ta nu a fost o târfă!» ~ Ea (Maria) a făcut semn spre el (spre pruncul Isus), dar ei au zis: «Cum să vorbim cu acela care este un prunc de leagăn (înfășat în scutece)?» ~ Dar el (pruncul) a zis: «Eu sunt robul lui Allah! El mi-a dăruit Scriptura (Evanghelia) și m-a făcut Profet! ~ Și El m-a binecuvântat, oriunde aş fi (mi-a hărăzit să fac bine, oriunde mă voi afla și să transmit Revelația pentru mântuirea sufletelor și

înfrângerea poftelor), și mi-a poruncit (să îndeplinesc) rugăciunea și (să ofer) caritatea anuală obligatorie (rugăciunea este asociată întotdeauna cu caritatea și acest lucru a fost propovăduit și de Profeții de dinaintea islamului) cât voi trăi, ~ Și bunăcuviință față de născătoarea mea! Și nu m-a făcut pe mine trufaș, nici ticălos! ~ Și pacea fie asupra mea în ziua în care m-am născut și în ziua în care voi muri și în ziua în care voi fi adus la viață (din nou)!» ~ (Spune, o, Mohammed): «Acesta este Isus, fiul Mariei!» Aceasta este povestea adevărată de care ei se îndoiesc (unii dintre ei socotind că este rodul preacurviei, alții dintre ei socotind că este fiul lui Allah, alții socotind că este o întrupare a lui Allah)! ~ Nu se cuvine ca Allah să-Și atribuie un fiu! Mărire Lui! Dacă El hotărăște un lucru, atunci El zice «Fii!», iar el este (cum și-ar putea închipui cineva că Cel care are această putere ar putea avea nevoie de un fiu)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:16-35]

Nobilul Coran arată că sarcina Mariei (Pacea fie asupra sa!) a fost cauzată de suflarea lui Jibril (Pacea fie asupra sa!), care a apărut în fața ei cu înfățișarea unui om și căruia Allah Cel Atotputernic i-a poruncit să sufle prin mâneca de la cămașa (sau îmbrăcămintea) ei. Această suflare a coborât până la părțile ei intime și a rămas însărcinată. Astfel, acuzațiile evreilor conform cărora ea ar fi comis adulter și fiul ei ar fost un fiu ilegitim sunt false, ambii fiind nevinovați de acestea și absolviți de toate aceste presupuneri în Nobilul Coran, după cum se arată în următorul verset:

„Și (adu-ți aminte) de aceea care și-a păstrat castitatea ei (Maria). Și am suflat Noi asupra ei prin duhul Nostru (Jibril) și am făcut din ea și din fiul ei semn pentru (toate) lumile.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:91]

Natura umană a lui Isus

(Pacea fie asupra sa!)

Nobilul Coran descrie natura adevărată a lui Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!), și menționează că este un rob al lui Allah Preaînaltul asupra căruia El, Cel Atotputernic, a revărsat numeroase binecuvântări și pe care l-a ales pentru a transmite Mesajul Său fiilor lui Israel după Moise (Pacea fie asupra sa!). Nobilul Coran subliniază, de asemenea, faptul că mama lui era o femeie sinceră și pură, și că atât ea, cât și fiul ei, aveau atribute umane. Astfel, ei (Pacea fie asupra lor!) mâncau, beau, se trezeau, dormeau, simțeau durere și plângeau. Cum l-am putea considera atunci pe Isus (Pacea fie asupra sa!) ca fiind divinitatea însăși, în timp ce Allah Cel Atotputernic se află mai presus de toate acestea, conform versetului în care El, Preaînaltul spune:

„Mesia, fiul Mariei, nu este decât un Trimis, asemenea Trimșiilor de dinainte de el, iar mama lui este o femeie cu evlavie adevărată. Amândoi mâncau bucate (de rând) (ei aveau nevoie de ele pentru că erau oameni). Privește ce semne învederate le trimitem Noi și apoi privește cum sunt ei îndepărtați (de la ele) (de data aceasta nu se mai referă la Mesia și la Maria, ci la creștini în general)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:75]

Așadar, Allah Cel Atotputernic nu are nevoie de o soție sau de un fiu, deoarece el este Domnul și Stăpânul întregii creații și nu există altă Divinitate demnă de adorare în afară de El, iar cel care Îi atribuie lui Allah Preaînaltul un fiu Îi aduce o calomnie, având în vedere că El, Cel Atotputernic, a creat tot ceea ce există și totul se află sub Stăpânirea și Controlul Său, fie că recunoaște acest lucru în mod explicit sau instinctiv. Allah Preaînaltul spune:

„Și ei (creștinii, evreii și arabii păgâni) zic: «Cel Milostiv și-a luat un fiu (adică Isus, Ezra și îngerii)!» ~ Voi spuneți un lucru cumplit! ~ Aproape că se crapă Cerurile de aceste (vorbe),

Pământul se despică și munții se prăbușesc în fărâme, ~ Pentru că ei Îi atribuie Celui Milostiv un fiu, ~ În vreme ce nu se cuvine ca Preamilostivul să își ia un fiu! ~ Toți cei care se află în Ceruri și pe Pământ vor veni la Cel Milostiv ca robi.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:88-93]

Cum ar putea avea El descendență, din moment de descendența apare ca urmare a unirii a două lucruri similare sau egale și nu este nimeni egal sau comparabil cu Allah Cel Atotputernic, după cum spune El Însuși despre Sine:

„Spune (o, Mohammed): El este Allah, (Al) Ahad (Unul și Unicul, Cel care nu are partener și în afară de care nu există altă divinitate, Unicul în Sinele Său Divin, în Atributele și Acțiunile Sale. El este Indivizibil și nu trei în unul, așa cum spun creștinii). ~ Allah As-Samad (Cel care Își este Sieși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare)! ~ El nu dă naștere și nu este născut ~ Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 112:1-4]

În plus, atribuirea de descendență lui Allah Cel Atotputernic nu este o chestiune nouă, ci este la fel de veche precum omenirea, apărând odată cu prima formă de politeism. Astfel, politeiștii arabi susțineau că Allah Preaînaltul s-a aliat cu djinnii prin căsătorie și că din această uniune s-au născut îngerii, despre care spuneau că sunt fiicele lui Allah, iar Allah Cel Atotputernic se află infinit deasupra tuturor pretinderilor lor. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„Întreabă-i pe ei (pe meccani): «Oare are Domnul tău (numai) fiice (ei îi socotesc pe îngeri a fi fiice ale lui Allah) și ei au fii?» ~ Sau i-am făcut Noi pe Îngeri femei și ei au fost martori (au fost de față la aceasta)? ~ Iată că ei din pricina nelegiuirii lor spun: ~ «Allah a zămislit!» Ba ei sunt mincinoși (când spun

aceasta)! ~ A ales El fiicele înaintea fiilor? ~ Ce-i cu voi? Cum judecați? ~ Oare voi nu chibzuiți (la faptul că Allah este mai presus de aceasta)? ~ Sau aveți voi o dovadă limpede? ~ Aduceți cartea voastră (în care este scris acest lucru), dacă spuneți voi adevăr? ~ Au plăsmuit ei (necredincioșii meccani) că între El și între *djinni* ar fi înrudire, însă *djinnii* știu că ei vor fi aduși (în Iad, în Ziua Învierii). ~ Laudă lui Allah! El este mai presus de ceea ce ei vorbesc! ~ Afară de robii lui Allah cei aleși.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 37:149-160]

În același fel, evreii și creștinii Îi atribuie în mod eronat descendență lui Allah Cel Atotputernic, imitând astfel tradiția predecesorilor lor prin această afirmație pe care nicio minte sănătoasă nu o poate accepta. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Iudeii zic: «Uzayr (numele arabizat al lui Ezra) este fiul lui Dumnezeu!», iar creștinii zic: «Mesia este fiul lui Dumnezeu!» Acestea sunt cuvintele lor, (rostite) cu gurile lor. Ei spun vorbe asemănătoare cu ale acelor care nu au crezut de dinaintea lor - Allah să-i nimicească (să-i blesteme)! Cum (se înșală ei), îndepărtându-se (de Adevăr)! ~ Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia, fiul Mariei, ca domni în locul lui Allah, în vreme ce li s-a poruncit (în Cartea lor) să nu adore decât Un Singur Dumnezeu, în afara căruia nu este (alt) Dumnezeu. Mărire Lui! El este deasupra celor pe care-i asociază Lui!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:30-31]

Nobilul Coran îl consideră a fi un necredincios pe oricine crede că Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!), este Allah, fiul lui Allah sau parte din așa-zisa „Trinitate”, subliniind faptul că el (Pacea fie asupra sa!) i-a invitat pe oameni la adorarea exclusivă a lui Allah Cel Atotputernic, fără a Îi atribui niciun partener, iar acesta a fost Mesajul tuturor Profetilor și Mesagerilor (Pacea fie asupra lor!), după cum se arată în versetele în care Allah Cel Atotputernic spune:

„Necredincioși sunt aceia care spun: «Dumnezeu e Mesia, fiul Mariei!» Doar a zis Mesia: «O, fii ai lui Israel, adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!» Pe cel care așază lângă Allah pe altcineva, Allah îl va opri de la Rai, iar adăpostul lui va fi Focul și cei nelegiuți nu vor afla ajutor (asocierea de parteneri lui Allah este considerată a fi cea mai mare nelegiuire și cel mai mare păcat în islam). ~ Necredincioși sunt și aceia care spun: «Dumnezeu este treimea din trei.», căci nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de (Allah) Cel Unic și de nu vor înceta să vorbească astfel, îi va atinge și pe cei necredincioși dintre ei chin dureros. ~ Și, oare, nu vin ei să se căiască la Allah și să-i ceară Lui iertare? Allah doară este *Ghafūr* (Atoateiertător), *Rahīm* (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:72-74]

Dovezile raționale din Nobilul Coran arată faptul că Allah este Creatorul, Cel Atotputernic, Orânduitorul, Domnul tuturor lucrurilor și Stăpânul lor, Cel Care creează orice voiește și face orice voiește. Astfel, toate miracolele înfăptuite de Isus (Pacea fie asupra sa!) au avut loc din Porunca și Voia lui Allah Cel Atotputernic.

Nobilul Coran arată, de asemenea, că nici Isus și nici mama sa (Pacea fie asupra lor!) nu au putut aduce niciun beneficiu sau prejudiciu, nici pentru ei și nici pentru altcineva, și că ei nu au avut puterea de a da viață sau învia pe nimeni. Mai mult decât atât, Allah Preaînaltul nu are nicio nevoie de ei, la fel cum nu are nevoie de niciuna dintre creațiile Sale ci, dimpotrivă, întreaga Sa creație are nevoie de El și de Îndurarea Sa. Allah Cel Atotputernic spune în acest sens:

„Necredincioși (pentru că ei Îl defăimează pe Creator, atunci când Îl înfățișează ca fiind o ființă neputincioasă și cu puteri limitate) sunt aceia care zic: «Dumnezeu este Mesia, fiul Mariei.» Spune: «Cine L-ar putea împiedica pe Allah, dacă ar voi să-l facă să piară pe Mesia, fiul Mariei, ca și pe mama lui și pe toți care se află pe pământ? Ale lui Allah sunt Împărăția Cerurilor și a

**Pământului, precum și ceea ce se află între ele. El creează ce El
voiește. Și Allah este *Qadîr* (Cu Putere peste toate)!»** [Traducerea
sensurilor Nobilului Coran, 5:17]

Allah Cel Atotputernic a revelat în Nobilul Coran versete care îi avertizează pe cei răătăciți dintre fiii lui Israel cu privire la fanatism și la a spune despre El, Preaînaltul, lucruri neadevărate, subliniind faptul că Isus (Pacea fie asupra sa!), despre care creștinii susțin că ar fi Dumnezeu, fiul lui Dumnezeu sau parte din „Trinitate”, nu a fost decât un om ca toți ceilalți, iar el i-a invitat pe oameni la adorarea lui Allah și L-a adorat el însuși, fiind un rob supus și umil al Său și îndeplinind Poruncile Sale. În ceea ce îl privește pe cel care refuză să Îl adore pe Allah Cel Atotputernic din aroganță, soarta sa nu va fi alta decât pedeapsa veșnică în Focul Iadului, după cum spune Allah Preaînaltul în Nobilul Coran:

„O, voi oameni ai Scripturii (de data aceasta adresarea este făcută creștinilor)! Nu exagerați în privința religiei voastre (nu exagerați în ceea ce privește rolul lui Isus și nu pretindeți că natura lui ar fi divină) și nu spuneți despre Allah decât adevărul! Mesia Isus, fiul Mariei, este Trimisul lui Allah, Cuvântul Său (adică este făcut grație Cuvântului Său «Fii!» și Poruncii Sale, fără să fi avut un tată) pe care El l-a transmis Mariei (prin intermediul îngerului Gavriil) și un duh de la El (asemeni celorlalte duhuri sau suflete create). Credeți, așadar, în Allah și în Trimișii Săi. Și nu spuneți «Trei!» Opriti-vă de la aceasta și va fi mai bine pentru voi. Allah nu este decât un Dumnezeu Unic. Slavă Lui! Să aibă El un copil? Ale Lui (Allah) sunt cele din Ceruri și de pe Pământ și Allah este Cel mai Bun Ocrotitor. ~ Mesia nu se va dezice (nu va fi într-atât de arogant încât să nu se supună Poruncilor Lui) niciodată de a-i fi rob lui Allah și nici îngerii apropiați, iar pe aceia care se dezic de adorarea Lui și se arată trufași îi va aduna la El laolaltă. ~ Cât despre aceia care cred și îndeplinesc fapte bune, acestora le va acorda răsplătă din belșug, pe care o va mai și spori cu Harul Său. Cât despre cei care sunt semeți și trufași, acestora le va

rândui chin dureros și nu vor afla pentru ei, în afară de Allah, ocrotitor (sau) ajutor. ~ O, voi oameni! V-a venit vouă Dovadă de la Domnul vostru, căci Noi am pogorât asupra voastră o lumină limpede (Coranul). ~ Așadar, pe aceia care cred în Allah și caută ocrotire la El îi va aduce sub Îndurarea și Harul Lui, și-i va călăuzi către El pe un drum drept (islamul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:171-175]

Spre deosebire de cei care susțin că Isus ar fi Dumnezeu, fiul lui Dumnezeu sau parte din „Trinitate”, cei răătăciți dintre evrei l-au acuzat pe Isus (Pacea fie asupra sa!) că ar fi un spirit satanic josnic și malefic, însă Allah Cel Atotputernic subliniază în Nobilul Coran falsitatea acestor acuzații, descriindu-l pe Isus (Pacea fie asupra sa!) ca fiind un suflet drept și nobil. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„(...) Mesia Isus, fiul Mariei, este Trimisul lui Allah, Cuvântul Său (adică este făcut grație Cuvântului Său «Fii!» și Poruncii Sale, fără să fi avut un tată) pe care El l-a transmis Mariei (prin intermediul îngerului Gavriil) și un duh de la El (asemeni celorlalte duhuri sau suflete create). Credeți, așadar, în Allah și în Trimișii Săi (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:171]

Cu toate acestea, sufletul lui Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost asemeni tuturor celorlalte suflete, iar faptul că se spune despre el că provine de la Allah Cel Atotputernic are drept scop doar onorarea lui. Astfel, acest lucru nu se spune numai cu referire la Isus (Pacea fie asupra sa!), ci și la Adam (Pacea fie asupra sa!), despre care se spune că sufletul (duhul) său provine de la Allah Preaînaltul, după cum putem citi în următoarele versete:

„Când Domnul tău le-a zis îngerilor: «Eu voi crea un om din lut! ~ Când Eu îl voi fi plăsmuit și voi fi suflat în el din Duhul Meu, voi să cădeți dinaintea lui, prosternându-vă!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 38:71-72]

De asemenea, atunci când descrie nașterea lui Isus (Pacea fie asupra sa!), Creatorul îl numește „Duhul Nostru” pe îngerul Jibril (pacea fie asupra sa!) când îl trimite la Maria (Pacea fie asupra sa!) pentru a îi da vestea nașterii unui fiu pur:

„Pomeneste în Carte (Coranul) și de Maria, când ea s-a retras de la neamul ei într-un loc spre răsărit (la răsărit de Ierusalim, ca să nu fie împiedicată de la adorare), ~ Și a pus între ea și între ei un vâl! Și atunci am trimis la ea Duhul Nostru (Jibril), care i s-a arătat cu înfățișarea unui om adevărat.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:16-17]

În plus, Allah Cel Atotputernic face referire la Nobilul Coran numindu-l „*ar-rūh*” (sufletul/duhul), deoarece acesta le dă viață atât inimilor, asigurând pacea sufletească și stabilitatea emoțională, cât și societăților, asigurându-le drepturile și tot ceea ce le beneficiază în viața lumească, precum și legi care protejează viața, onoarea și averea membrilor acestora. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„Astfel, ți-am revelat Noi un Duh (Coranul, iar după o altă interpretare îngerul Gavriil), la Porunca Noastră. Tu nu ai știut (mai înainte) ce este Cartea (Coranul) și ce este credința, însă Noi am făcut-o lumină cu care călăuzim pe cine voim dintre robii Noștri. Și tu călăuzești pe un drum drept (pe Calea cea Dreaptă).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:52]

Profeția lui Isus (Pacea fie asupra sa!)

Nobilul Coran ne învață că toți Profeții, de la primul până la ultimul, au fost descendenți ai lui Noe și ai lui Avraam (Pacea fie asupra lor!). De asemenea, toate Cărțile Sfinte le-au fost revelate descendenților acestor doi nobili Profeți și nu există nicio îndoială cu

privire la faptul că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un descendent al lui Ismail, fiul lui Avraam (Pacea fie asupra lor!), după cum spune Allah Cel Atotputernic în Nobilul Coran:

„Noi i-am trimis pe Noe și pe Avraam și le-am dăruit urmașilor lor Profeția și Scriptura. Și printre ei (*printre urmașii lor*) au fost unii bine călăuziți, însă mulți dintre ei au fost ieșiți din drum.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:26]

Printre stâlpii credinței musulmanilor se numără și credința în toți Profeții și Mesagerii lui Allah Preaînaltul (Pacea fie asupra lor!). Astfel, Nobilul Coran poruncește venerarea, iubirea, respectarea și apărarea lor. În plus, acesta le poruncește musulmanilor să îi invite și pe ceilalți oameni să îi iubească pe acești Mesageri și să creadă în ceea ce le-a revelat Allah Cel Atotputernic. Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!), este unul dintre acești Mesageri, iar el a fost privilegiat cu un statut înalt și o poziție nobilă printre musulmani, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Spuneți (*Allah Preaînaltul se adresează musulmanilor*): «Noi credem în Allah și în ceea ce ne-a fost trimis nouă și ceea ce a fost trimis lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și semințiilor (*nepoții lui Iacob, adică descendenții fiilor săi; aceste seminții au fost în număr de douăsprezece*); în ceea ce le-a fost dat lui Moise și lui Isus și în ceea ce le-a fost dat (*tuturor*) Profeților de către Domnul lor. Noi nu facem deosebire între ei! Noi Lui Îi suntem supuși (*musulmani*)!» ~ Dacă ei (*creștinii și iudeii*) vor crede în ceea ce voi credeți, vor fi pe calea cea bună! Dar dacă ei se vor abate, înseamnă că ei se găsesc într-o schismă (*față de Mohammed*) și Allah te va feri de (*răul*) lor, căci El este *As-Samī‘* (Cel care Aude totul), *Al-‘Alīm* (Atoatecunoscătorul, Omniscientul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:136-137]

Înainte ca Moise (Pacea fie asupra sa!) să primească Revelația, fiii lui Israel alcătuiau un popor slab, umilit și înrobît, după cum spune Allah Cel Atotputernic în Nobilul Coran:

„(Aduceți-vă voi aminte că) Noi v-am izbăvit de neamul lui Faraon care v-a supus la cel mai rău chin, i-a măcelărit pe fiii voștri și le-a lăsat în viață pe femeile voastre. Aceasta a fost grea încercare de la Domnul vostru!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:141]

Apoi, Allah Cel Atotputernic i-a binecuvântat prin trimiterea lui Moise (Pacea fie asupra sa!), iar prin aceasta le-a înapoiat demnitatea, trecând de la umilință la glorie, de la sărăcie la bogăție și de la inferioritate la superioritate.

Cu trecerea timpului, cea mai mare parte a fiilor lui Israel a deviat de la călăuzirea adusă de Moise (Pacea fie asupra sa!). Astfel, aceștia au fost nedrepti și au răspândit corupția pe Pământ, ucigându-i pe Profeți (Pacea fie asupra lor!) și pe cei dreptcredincioși, negând Învierea, Judecata și Pedepsa, urmându-și poftele și dorințele și însușindu-și bunurile altora pe nedrept. Atunci, Allah Cel Atotputernic l-a trimis pe Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!), ca Mesager, și l-a învățat Tora și Evanghelia, pentru a îi întoarce pe aceștia la Calea lui Allah Preaînaltul și la originea pură și dreaptă, care avea să îi salveze de rătăcirea în care se aflau. Allah Cel Atotputernic descrie acestea în Nobilul Coran spunând:

„Și l-am trimis Noi, după ei, pe Isus, fiul Mariei, întărind (Tora) care se afla dinaintea lui și i-am dat lui Evanghelia, în care este călăuzire și lumină, întărind Tora care se afla dinaintea lui, și drept călăuzire și îndemnare pentru cei cucernici.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:46]

Isus (Pacea fie asupra sa!) i-a chemat pe fiii lui Israel la adorarea exclusivă a lui Allah Cel Atotputernic, le-a transmis Mesajul Său și i-a îndemnat să pună în practică prescripțiile

conținute în Evanghelie în cel mai bun mod cu putință, după cum spune Allah Cel Atotputernic în următoarele versete:

„Și când a venit Isus cu semnele limpezi, a zis el: «Am venit la voi cu înțelepciunea, pentru a vă limpezi vouă unele (din lucrurile) în care voi sunteți deosebiți (dintre preceptele Torei și altele). Fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare! ~ Allah este Stăpânul meu și este Stăpânul vostru, așadar adorați-L pe El! Aceasta este Calea cea Dreaptă!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:63-64]

Atunci când Isus (Pacea fie asupra sa!) a văzut că poporul său se încăpățâna să persiste în necredință, el a spus: „*Cine mă va ajuta, cine mă va apăra și cine îmi va sta alături cu răbdare, în ciuda greutăților pe care le putem întâmpina pe drumul răspândirii religiei lui Allah?*” Cei care au răspuns pozitiv la această întrebare au fost cei doisprezece apostoli, iar aceștia l-au ajutat pe Isus (Pacea fie asupra sa!) în răspândirea religiei lui Allah, îndurând cu răbdare dificultățile întâmpinate pe acest drum. Allah Cel Atotputernic spune:

„Apoi, când Isus a simțit necredința lor, le-a zis: «Cine sunt sprijinatorii mei (în chemarea) la Allah?» Apostolii au răspuns: «Noi suntem sprijinatorii (religiei) lui Allah! Noi credem în Allah și fă mărturie că noi (lui Allah) Îi suntem supuși (musulmani)! ~ Doamne! Noi credem în ceea ce Tu ai pogorât și-l urmăim pe Trimis, deci scrie-ne pe noi printre cei care fac mărturie (cei care fac mărturie că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Mohammed este Trimisul lui Allah; după o altă interpretare, cei care fac mărturie că Allah este Unic și că Isus este un Profet).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:52-53]

Descrierea lui Isus (Pacea fie asupra sa!), virtuțile și meritele sale

Nobilul Coran îi atribuie lui Isus (Pacea fie asupra sa!) calități care indică statutul înalt pe care acest Profet îl are înaintea lui Allah Cel Atotputernic. Astfel, Isus (Pacea fie asupra sa!) este descris ca având atribute ale perfecțiunii umane, care arată poziția sa înaltă și rangul său nobil, în conformitate cu versetul în care Allah Cel Atotputernic spune:

„Și l-am trimis Noi, după ei, pe Isus, fiul Mariei, întărind (Tora) care se afla dinaintea lui și i-am dat lui Evanghelia, în care este călăuzire și lumină, întărind Tora care se afla dinaintea lui, și drept călăuzire și îndemnare pentru cei cucernici.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:46]

În plus, Nobilul Coran subliniază faptul că Allah Cel Atotputernic îl sprijină pe acest Trimis, îl protejează și îl binecuvântează cu o credință sinceră și o convingere perfectă. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„I-am dăruit lui Moise Cartea și am făcut să-i urmeze alți Trimiși. I-am dat lui Isus, fiul Mariei, semnele deslușite și l-am întărit pe el cu Duhul Sfânt (prin Duhul Sfânt, exegeții Coranului îl au în vedere pe îngerul Jibril). Însă, de fiecare dată când a adus la voi un Trimis, ceea ce nu plăcea sufletelor voastre, v-ați semețit și pe o parte dintre Trimiși i-ați învinuit de minciună, iar pe o altă parte i-ați răpus.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:87]

Mai mult decât atât, Nobilul Coran îl descrie pe Isus (Pacea fie asupra sa!) ca pe un model de credință, adorare și devotament față de Allah Cel Atotputernic și Preaînalt, subliniind că pogorârea sa la sfârșitul timpurilor este unul dintre semnele majore ale apropierii Zilei de Apoi, după cum putem citi în versetele următoare:

„Și când a fost dat fiul Mariei ca pildă, atunci neamul tău s-a veselit, ~ Zicând ei: «Oare zeii noștri sunt mai buni sau el?» Și nu ți l-au dat ție ca pildă, decât pentru ceartă. Ba ei sunt un neam (de oameni) gâlcevitori. ~ El (Isus) nu este decât un rob, asupra căruia Noi ne-am revărsat Harul Nostru și din care am făcut o pildă pentru fiii lui Israel. ~ Și de am fi voit Noi, am fi făcut în locul vostru Îngeri care să vă urmeze pe Pământ (să fie în locul vostru pe Pământ). ~ Și el (pronumele se referă aici la Isus, întoarcerea lui pe pământ fiind un semn al apropierii Zilei Judecării) va fi un semn pentru Ceas; deci nu vă îndoiiți în privința lui și urmați-mă pe mine, căci aceasta (Coranul sau cele la care vă chem) este o Cale Dreaptă!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:57-61]

Mesagerul lui Allah, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a descris caracteristicile fizice ale lui Isus (Pacea fie asupra sa!) spunând:

„Profeții sunt frați care au mame diferite, dar religia lor este una. Eu sunt cel mai apropiat de Isus, fiul Mariei, deoarece între mine și el nu a mai existat niciun alt Profet. Cu adevărat, el va coborî din nou pe Pământ. Așadar, dacă îl veți vedea, trebuie să fiți capabili să îl recunoașteți! Astfel, el este un bărbat cu o statură potrivită, nici înalt, nici scund, cu tenul alb și roz, are un veșmânt de culoare gălbuie, iar din capul său va părea că picură stropi, fără ca acesta să fie umed. El va distruge crucea, va ucide porcul, va institui *jizyah*, va chema oamenii la islam, iar Allah va abolii toate credințele, cu excepția islamului. Allah îl va distruge pe *Dajjal* (Antihristul) în epoca sa, iar pacea va domni pe Pământ până într-acolo încât cămilele vor paște în apropierea leilor, vacile în apropierea tigrilor și oile în apropierea lupilor. În mod similar, copiii se vor juca cu șerpui, fără a li se întâmpla niciun rău. Isus va trăi timpul care i-a fost decretat de către Allah, iar apoi va muri și musulmanii vor îndeplini rugăciunea de înmormântare pentru el, după care îl vor îngropa.” (Ahmad)

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus, de asemenea:

„I-am văzut pe Isus, pe Moise și pe Avraam (în noaptea ascensiunii nocturne), iar Isus avea tenul roz, părul ondulat și pieptul larg. În ceea ce îl privește pe Moise, tenul său era închis la culoare, corpul impunător și părul drept. El arăta asemeni unui om din poporul lui Az-Zutt. În ceea ce îl privește pe Avraam, uitați-vă la companionul vostru (adică era la fel ca el)!” (Sahih al-Jāmi’ah)

Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a clarificat faptul că credința în Isus (Pacea fie asupra sa!) completează credința unui dreptcredincios și reprezintă unul dintre motivele intrării în Paradis spunând:

„Pe cel care mărturisește că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, care nu are niciun partener, că Mohammed este Robul și Trimisul Său, și că Isus este Robul lui Allah și Trimisul Său, precum și un Cuvânt de la El pe care i l-a transmis Mariei, și un Duh de la El, că Raiul este un adevăr și că Iadul este un adevăr, Allah îl va face să intre în Paradis, indiferent de faptele lui.” (Al-Bukhari)

În plus, credința în revenirea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) sporește faptele bune și înalță statutul credinciosului. Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă un om are o sclavă și reușește să o educe într-un mod corespunzător, o învață bunele maniere, o eliberează și se căsătorește cu ea va avea o recompensă dublă. În mod similar, dacă un om crede în Isus și apoi crede în mine va avea o recompensă dublă, iar dacă un sclav are teamă față de Domnul său și arată supunere față de stăpânul său va avea o recompensă dublă.” (Al-Bukhari)

Mai mult decât atât, Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a vorbit despre natura pură a nobilului Mesager Isus (Pacea fie asupra sa!) și despre sufletul său curat, care nu a fost atins de mânie, invidie sau prejudecăți. Astfel, el (Pacea fie asupra sa!) avea o părere bună despre oameni și Îl lăuda pe Allah Cel Atotputernic, iar Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus în acest sens:

„Isus, fiul Mariei, l-a văzut pe un om furând și l-a întrebat: «Ai furat?» «Nu, (jur) pe Cel în afară de care nu există nicio divinitate demnă de adorare!», a răspuns omul. Isus i-a spus atunci: «Eu cred în Allah și nu cred în ochii mei.» (Al-Bukhari)

Isus (Pacea fie asupra sa!) și Ad-Dajjal (Anticristul)

Nobilul Coran spune că pogorârea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) la sfârșitul timpurilor este unul dintre semnele majore ale apropierii Zilei de Apoi, după cum putem citi în versetele următoare:

„Și când a fost dat fiul Mariei ca pildă, atunci neamul tău s-a veselit, ~ Zicând ei: «Oare zeii noștri sunt mai buni sau el?» Și nu ți l-au dat ție ca pildă, decât pentru ceartă. Ba ei sunt un neam (de oameni) gâlcevitori. ~ El (Isus) nu este decât un rob, asupra căruia Noi ne-am revărsat harul Nostru și din care am făcut o pildă pentru fiii lui Israel. ~ Și de am fi voit Noi, am fi făcut în locul vostru Îngeri care să vă urmeze pe Pământ (să fie în locul vostru pe Pământ). ~ Și el (pronumele se referă aici la Isus, întoarcerea lui pe pământ fiind un semn al apropierii Zilei Judecății) va fi un semn pentru Ceas; deci nu vă îndoiiți în privința lui și urmați-mă pe mine, căci aceasta (Coranul sau cele la care vă

chem) este o Cale Dreaptă!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:57-61]

Datorită statutului său privilegiat, Allah Cel Atotputernic l-a ales pe Isus (Pacea fie asupra sa!) pentru a îl uide pe Ad-Dajjal și pentru a răspândi islamul, iar acest lucru va avea loc atunci când nenorocirile se vor răspândi și firea înăscută a oamenilor va fi alterată, considerând a fi permis ceea ce este nepermis și nepermis ceea ce este permis. În plus, el (Pacea fie asupra sa!) va stabili dreptatea și va aduce pacea la sfârșitul timpurilor, conformi *hadith*-ului în care Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«O, voi, oameni, de când Allah i-a creat pe urmașii lui Adam, nu va exista pe Pământ o încercare mai mare decât cea a lui Dajjal. Allah nu a trimis niciun Profet care să nu își avertizeze comunitatea împotriva lui Dajjal. Eu sunt ultimul dintre Profeți, iar voi reprezentați ultima națiune, așa că nu există nicio îndoială cu privire la faptul că el va apărea printre voi. Dacă apare în timp ce mă aflu printre voi, eu voi lupta împotriva lui în numele fiecărui musulman, iar dacă va apărea după ce voi fi plecat dintre voi, atunci fiecare va trebui să aibă grijă de el însuși, iar Allah va avea grijă de fiecare musulman și îl va ajuta în locul meu. El va apărea din Al-Khallāh, care se află între Levant (Ash-Shām) și Irak, și va semăna răul în dreapta și în stânga.

O, robi ai lui Allah, rămâneți fermi! Îl voi descrie (pe Dajjal) într-o manieră în care nu l-a descris niciunul dintre Profeții care au venit înaintea mea (...) El va spune: „Eu sunt Domnul vostru!”, însă nu îl veți vedea pe Domnul vostru până când nu veți muri.

El va fi orb de un ochi, iar Domnul vostru nu este orb de un ochi, iar între ochii săi va fi scris cuvântul «kāfir»

(necredincios), care va fi lizibil pentru fiecare credincios, indiferent dacă știe sau nu să citească.

Printre ispitele sale se va număra aceea că va avea cu el un paradis și un iad, însă iadul său va fi un Paradis și paradisul său un Iad. Cel care va fi încercat cu focul (iadul) său, să caute ajutorul lui Allah și să recite primele versete din *Surat Al-Kahf* (...)

O alta dintre ispitele sale va fi aceea că îl va întreba pe un beduin: „Dacă i-aș învia pe tatăl tău și pe mama ta, ai da mărturie că eu sunt domnul tău?”, iar el va răspunde: „Da!” Atunci, doi *shayāṭīni* (diavoli) i se vor arăta având aparența tatălui și al mamei lui și îi vor spune: „Fiul meu, urmează-l, căci el este domnul tău!”

O alta dintre ispitele sale va fi aceea că îl va omorî pe un om despicăndu-l în două, iar apoi va spune: „Priviți-l pe acest rob al meu! Îl voi învia, însă el va pretinde că are un alt Domn în afară de mine!” Atunci, Allah îl va învia și Dajjal cel rău îl va întreba: „Cine este Domnul tău?”, iar el va răspunde: „Domnul meu este Allah și tu ești dușmanul Său! Tu ești ad-Dajjal! (Jur) pe Allah că niciodată nu am fost mai sigur cu privire la identitatea ta decât sunt astăzi!”

O alta dintre ispitele sale va fi aceea că îi va porunci cerului să plouă și va ploua și îi va porunci pământului să scoată vegetație și o va face, iar o alta va fi aceea că el va merge la un popor care va refuza să creadă în el, iar turmele acestuia vor pieri și nu îi va mai rămâne nimic.

O alta dintre ispitele sale va fi aceea că el va merge la un popor și îi va cere să creadă în el, iar acesta îl va urma, așa că el îi va porunci cerului să plouă și va ploua și va porunci pământului să scoată vegetație și o va face. Turmele (oamenilor care fac parte din acel popor) se vor întoarce în seara acelei zile

mai mari și mai grase decât au fost vreodată, cu coastele întinse (adică satisfăcute, bine mâncate) și ugerile pline de lapte.

Nu va rămâne niciun loc pe Pământ în care să nu intre triumfător, cu excepția Meccăi și a Medinei, iar de fiecare dată când va încerca să intre în vreunul dintre aceste două orașe prin una dintre intrările lor, va găsi îngeri înarmați cu săbii scoase din teacă (pregătiți să îl respingă), până când se va opri la dealul roșu de la capătul mlaștinii.

Atunci, Medina va tremura cu poporul său de trei ori și niciun ipocrit, fie că este bărbat sau femeie, nu va mai rămâne, iar toți vor ieși la el. Astfel, (orașul) va fi curățat de impurități la fel cum burduful curăță impuritățile de pe fier, iar ziua aceea va fi numită „Ziua mântuirii”.»

(Relatatorul a spus:) «L-am întrebat pe Profet: „O Mesager al lui Allah, unde vor fi arabii acea zi?”, iar el a răspuns: „În acea zi vor fi puțini (...), iar imamul lor va fi un om dreptcredincios, care se va prezenta pentru a îi conduce în rugăciunea Subh atunci când Isus, fiul Mariei, va coborî din Ceruri. El (imamul) va da să se retragă pentru a îi ceda locul său lui Isus, însă Isus îl va atinge cu mâna între umeri (în semn de refuz) și îi va spune: «Tu trebuie să faci aceasta, deoarece iqāmah (chemarea) a fost deja dată pentru tine.» Apoi, imamul îi va conduce în rugăciune, iar, atunci când va termina, Isus va spune: «Deschideți poarta!» (Ei o vor deschide și) în spatele ei se va afla Dajjal cu șaptezeci de mii de evrei, fiecare dintre ei fiind înarmat cu câte o sabie împodobită cu lemn de tec. Atunci când Dajjal se va uita la el, va începe să se topească la fel cum sarea se topește în apă și va încerca să scape (...) Isus îl va prinde la poarta estică a Ludd-ului și îl va ucide. Allah îi va învinge apoi pe evrei și nu va mai rămâne nimic din creația lui Allah în spatele căruia evreii să se poată ascunde fără ca Allah să îl facă să vorbească - nicio piatră, niciun copac, niciun zid, niciun animal - cu excepția lui *Gharqad*, deoarece acesta este arborele

lor, iar toate vor spune doar: «O, rob musulman al lui Allah, aici este un evreu, vino și ucide-l!»”

Isus, fiul Mariei, va fi judecător și un lider drept al comunității mele. El va distruge crucea, va uide porcul, va institui *jizyah* și va menține caritatea, iar nimeni nu va fi numit pentru a colecta *zakāt*-ul asupra oilor și a cămilelor.

Dușmănia și ura reciprocă vor dispărea, iar veninul va fi înlăturat din fiecare animal veninos, astfel încât un băiețel va pune mâna pe un șarpe și acesta nu îi va face rău, iar o fetiță va speria un leu și acesta nu o va răni. Lupul se va plimba printre oi ca și cum ar fi păstorul lor. Pământul va fi plin de pace, la fel cum un vas este umplut cu apă. Oamenii vor fi uniți și nimeni nu va fi adorat în afară de Allah. Nu va mai exista niciun război, iar Qurayșii nu vor mai fi la putere. Pământul va fi ca o tavă de argint, iar vegetația sa va crește la fel cum o făcea în timpul lui Adam, până într-acolo încât un ciorchine de struguri va fi suficient pentru a sătura un grup de oameni și o singură rodie va fi de ajuns pentru a le potoli foamea. Un bou va valora o sumă imensă de bani și un cal va fi vândut pentru câțiva dirhami (...)

Înainte de apariția lui Dajjal, vor fi trei ani dificili în care oamenii vor suferi o foamete extremă. În primul an, Allah îi va porunci cerului să rețină o treime din ploaie și pământului să rețină o treime din producția sa. În al doilea an, El îi va porunci cerului să rețină două treimi din ploaie și pământului să rețină două treimi din producția sa. În al treilea an, El îi va porunci cerului să rețină toată ploaia, iar nici o singură picătură nu va cădea, și pământului să rețină toată producția sa, iar nimic nu va crește și toate animalele cu copitele despicate vor muri, cu excepția celor pe care Allah voiește (să le salveze).” (Oamenii) au întrebat: „Din ce vor trăi oamenii atunci?”, iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: „Din *tahlīl* (a spune **lā ilāha illa Allah** – Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah!), *tabkīr* (a spune **Allahu Akbar** – Allah

este Preamăreț!), *tasbīḥ* (a spune **Subhān Allah** – Slavă lui Allah!) și *tahmid* (a spune **al-hamdu Lillah** – Toată lauda și mulțumirile I se cuvin lui Allah!), iar acestea vor înlocui mâncarea.”»” (Sahih Al-Jāmi’ah)

Minunile divine ale Mesagerilor lui Allah

Allah Cel Atotputernic i-a trimis pe Mesagerii Săi (Pacea fie asupra lor!) și i-a sprijinit cu minuni vizibile, astfel încât acestea să fie dovezile veridicității Mesajului lor. Întrucât aceste minuni erau vizibile, ele dispăreau odată cu dispariția epocii lor, iar numai cei contemporani cu ele credeau în acestea.

Pe de altă parte, Mesajul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost unul universal, fiind pecetea tuturor celor anterioare, iar din acest motiv era necesar ca minunea asociată cu el să fie una permanentă, care să dăinuie până la sfârșitul timpurilor, astfel încât să fie o dovadă perpetuă a veridicității Mesajului Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Astfel, minunea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a fost una vizibilă, asemeni minunilor Profeților de dinaintea sa (Pacea fie asupra lor!), deoarece o astfel de minune nu ar fi putut îndeplini acest rol și nu ar fi fost potrivită pentru acest scop, întrucât ar fi dispărut odată ce ar fi luat sfârșit și nu ar fi crezut în ea decât cei care au fost martori atunci când a avut loc.

Minunea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a luat forma unei Revelații recitate, care va dăinui până la sfârșitul timpurilor, al cărei stil, elocvență și profeții sunt

inimitabile. Astfel, nimeni nu a putut produce nici măcar un capitol asemănător cu cele ale Nobilului Coran, nici în mod individual, nici în mod colectiv, în ciuda faptului că oamenii din acea epocă erau recunoscuți pentru puritatea limbii și elocvența lor în vorbire.

Inamicii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au continuat să încerce să dovedească falsitatea Nobilului Coran de-a lungul timpului, însă, în ciuda eforturilor și a insistențelor lor, ei nu au reușit să facă aceasta și nu au putut aduce nici măcar un singur verset asemeni celor conținute în el. Una dintre minunile Coranului este faptul că acesta descrie evenimente din viitor. Astfel, Nobilul Coran este minunea eternă al Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus subliniind acest adevăr:

„Fiecărui Profet i-au fost date minuni pentru ca poporul lui să creadă în el, însă mie mi-a fost dată o Inspirație Divină pe care Allah Preaînaltul mi-a revelat-o. Așadar, sper ca în Ziua Judecății numărul adeptilor mei să îl depășească pe cel al celorlalți Profeți.” (Al-Bukhari)

Minunile lui Isus (Pacea fie asupra sa!)

După cum am menționat anterior, unii oameni resping și dezminț Mesagerii (Pacea fie asupra lor!), fiind dispuși să creadă numai atunci când le sunt aduse dovezi tangibile și vizibile. Din acest motiv, Allah Cel Atotputernic i-a sprijinit pe Profeții Săi cu minuni care să dovedească veridicitatea Mesajului cu care i-a trimis. Cu toate acestea, trebuie menționat faptul că acest minuni au loc numai din Porunca și cu Voia lui Allah Cel Atotputernic, după cum ni se spune în Nobilul Coran:

„Am trimis Noi Profeți și mai înainte de tine. Și le-am dat lor soațe și urmași. Însă niciun Trimis nu a putut să aducă vreun semn (minune vizibilă) decât cu Voia lui Allah. Și fiecare soroc a fost scris într-o Carte.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:38]

Minunile cu care Allah Cel Atotputernic i-a sprijinit pe Profeții Săi (Pacea fie asupra lor!) au fost de natura celor pentru care popoarele lor erau vestite. Astfel, poporul lui Moise (Pacea fie asupra sa!) era recunoscut pentru vrăjitorie, iar minunea sa a fost toiagul, care a înșfăcat toiagele și sforile aruncate de vrăjitori, care i-au făcut pe oameni să își închipuie că se mișcau asemeni unor șerpi adevărați, într-un mod care l-a făcut până și pe Moise să fie cuprins de teamă. Allah Cel Atotputernic și Preaînalt spune:

„Și au venit vrăjitorii la Faraon și au zis: «Vom avea noi parte de răsplată, dacă noi vom fi cei biruitori?» ~ Le-a răspuns: «Da! Și veți fi voi, fără îndoială, dintre cei apropiați mie!» ~ (Atunci) au zis ei: «O, Moise! Vrei să arunci tu (primul) ori suntem noi cei care aruncă (primii)?» ~ Le-a răspuns (Moise): «Aruncați voi!» Și când au aruncat ei, au fermecat ochii oamenilor (i-au făcut să-și închipuie ceea ce nu exista în realitate) și i-au înfricoșat și au adus vrajă mare! ~ Și i-am revelat Noi lui Moise: «Aruncă toiagul tău!» Și iată că el (toiagul lui Moise prefăcut în șarpe) a înșfăcat ceea ce ei izvodiseră (ceea ce își închipuiau că e adevărat și, de fapt, era fals, adică toiagele lor prefăcute în șerpi). ~ Și astfel adevărul a ieșit la iveală (s-a confirmat incapacitatea lor de a face ceea ce putea face Moise), iar ceea ce făceau ei a pierit. ~ Și ei (Faraon și dregătorii săi) au fost biruiți acolo (în locul în care s-au adunat) și s-au întors rușinați (umiliți). ~ Și s-au aruncat vrăjitorii, prosternându-se (când și-au dat seama de adevăr). ~ (Și) au zis ei: «Credem în Domnul lumilor, ~ În Domnul lui Moise și Aaron!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:113-122]

În același fel, Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost trimis la un popor care nu credea decât în dovezile tangibile și vizibile, iar minunile sale au corespuns cu nivelul culturii lor. Astfel, Allah Cel Atotputernic l-a sprijinit cu minuni mărețe, care să le amintească oamenilor de Puterea Sa și să le întărească credința în El, Preaînaltul. Isus (Pacea fie asupra sa!) le-a vorbit oamenilor în timp ce era un bebeluș, iar când a devenit adult a făcut o pasăre din lut și, atunci când a suflat în ea, a devenit o pasăre adevărată cu Voia Allah, l-a vindecat pe cel orb și pe lepros, i-a înviat pe cei morți și i-a informat pe oameni cu privire la ceea ce mâncau sau depozitau în propriile case, toate acestea cu Voia lui Allah Cel Atotputernic. El, Preaînaltul, spune cu privire la acestea:

„Și când Allah va zice: «Isus, fiu al Mariei, adu-ți aminte de Harul Meu asupra ta (de faptul că te-ai născut fără a avea tată și te-am făcut dovada puterii Mele depline asupra firii) și asupra mamei tale, când Eu te-am întărit cu Duhul Sfânt, să vorbești oamenilor din leagăn și când vei fi bărbat în toată firea! Eu te-am învățat scrierea (scrisul și știința celor care se văd), înțelepciunea (înțelegerea și știința celor care nu se văd și nu se scriu), Tora și Evanghelia. Iar când tu ai plăsmuit din lut chipul unei păsări, cu voia Mea, și ai suflat asupra lui, s-a făcut pasăre, cu voia Mea. Și i-ai tămăduit, cu îngăduința Mea, pe cel orb și pe cel lepros! Și ai făcut morții să vină la viață, cu îngăduința Mea. Și i-am respins pe fiii lui Israel de la tine (i-am împiedicat pe evreii care au vrut să te ucidă și să te răstignească și te-am înălțat la Mine și te-am curățat de păngărirea lor), când tu le-ai adus semnele învederate (minunile). Iar aceia dintre ei care nu au crezut au zis: Aceasta nu este decât vrăjitorie limpede!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:110]

Printre semnele și minunile atribuite lui Isus (Pacea fie asupra sa!) se află, de asemenea, faptul că Allah Cel Atotputernic a răspuns rugii sale atunci când l-a cerut să coboare din Cer o masă pentru

apostolii Săi, astfel încât inimile acestora să se liniștească și să fie sigure de veridicitatea Mesajului său. Allah Preaînaltul spune:

„Și când Eu le-am revelat apostolilor, zicând: «Credeți în Mine și în Trimisul Meu!», au răspuns ei: «Noi credem, deci mărturisește că noi suntem cu desăvârșire supuși (*musulmani*)!» ~ (*Amintește-ți*) când apostolii au zis: «O, Isus, fiu al Mariei, poate, oare, Domnul tău să ne coboare o masă servită din cer (*aceasta este povestea mesei de la care își trage numele această Surah*)?» El le-a zis: «Fiți cu frică de Allah, dacă sunteți credincioși (*această cerere i-a fost adresată lui Isus la începutul întâlnirilor sale cu apostolii*)!» ~ Ei au zis: «Voim să mâncăm din ea, ca să se liniștească inimile noastre și ca să știm că tu ne-ai spus numai adevărul și să fim printre martorii cu privire la aceasta.» ~ Atunci a zis Isus, fiul Mariei: «O, Allah, Stăpân al nostru! Coboră-ne nouă o masă servită din cer ca să ne fie nouă sărbătoare - pentru cel dintâi și pentru cel din urmă dintre noi - și semn de la Tine! Și blagoslovește-ne pe noi cu cele de ospăț, căci Tu ești Cel mai bun dintre cei care hrănesc!» ~ Și i-a răspuns Allah: «O voi coborî vouă, dar pe acela care nu va crede nici după aceasta îl voi osândi cu un chin cu care nu voi mai pedepsi pe nimeni din toate lumile!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:111-115]

Profeții și chemarea la *Tawhīd* (credința în Unicitatea lui Allah)

Originea religiei tuturor Profeților (Pacea fie asupra lor!) este aceeași, întrucât toate Mesajele acestora au venit de la Allah Cel Atotputernic, după cum subliniază El Însuși în următoarele versete:

„Sau iau ei în locul Lui alți dumnezei? Spune: «Aduceți dovada voastră (pentru ceea ce plăsmuiți)!» Acesta este mesajul celor care sunt cu Mine și Mesajul celor de dinainte de Mine! Însă cei mai mulți dintre ei nu cunosc Adevărul și se întorc. ~ Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să îi revelăm lui: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:24-25]

Astfel, *at-Tawhīd* (monoteismul, credința în Unicitatea lui Allah) este tema centrală pe care sunt bazate toate preceptele islamului și cele ale tuturor religiilor revelate anterior, care au chemat la credința în Unicitatea lui Allah și la adorarea exclusivă a Lui, Cel Atotputernic. De asemenea, acesta (*at-Tawhīd*) reprezintă motivul pentru care au fost create ființele umane, Paradisul și Iadul, după cum spune Allah Preaînaltul:

„El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care ți-am revelat-o ție și am prescris-o pentru Avraam și Moise și Isus (v-a orânduit vouă religia pe care a prescris-o tuturor Profeților, de la Noe până la Mohammed): «Întemeiați religia (devoțiunea exclusivă față de Allah Cel Unic) și nu vă despărțiți întru ea!» Li se pare prea mare politeiștilor aceea la care tu îi chemi (întemeiați și păstrați religia monoteistă). Allah îi alege (pentru aceasta) pe aceia pe care El voiește și îi călăuzește către El pe aceia care se căiesc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:13]

At-Tawhīd (monoteismul) și adorarea exclusivă a lui Allah Cel Atotputernic au alcătuit testamentul tuturor Profeților pentru popoarele și descendenții lor. Allah Preaînaltul reproduce cuvintele pe care Yaqub (Iacov – Pacea fie asupra sa!) i le-a transmis fiului său spunând:

„Sau ați fost voi martori când a venit moartea la Iacob, atunci când el i-a întrebat pe fiii lui: «Pe cine veți adora voi după

moartea mea?» Și i-au răspuns ei: «Voim să Îl adorăm pe Domnul tău și pe Domnul părinților tăi, Avraam, Ismail și Isaac, pe Domnul Cel Unic. Noi numai Lui îi vom fi supuși (musulmani)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:133]

Logica și o minte sănătoasă refuză să Îi atribuie parteneri lui Allah Cel Atotputernic, deoarece aceasta ar indica imperfecțiunea, ceea ce este imposibil atunci când vine vorba despre Creatorul acestui Univers. Dacă atribuirea a ceva pe nedrept este ceva reprobabil chiar și între ființele umane, ce putem spune despre aceasta atunci când vine vorba despre Allah Preaînaltul? El, Cel Atotputernic, spune:

„Noi nu am creat Cerul și Pământul și ceea ce se află între ele, jucându-Ne (ci pentru a le da harul Nostru, pentru ca după aceea ei să Ne aducă mulțumire și să se îndrepte către cele pentru care au fost creați)! ~ Dacă am fi voit să facem o joacă (să Ne amuzăm), am fi făcut-o (din lucrurile apropiate) de Noi, dacă am fi făcut-o. ~ Dimpotrivă, Noi lovim cu adevărul deșertăciunea și o facem să dispară (așa cum s-a întâmplat cu cetățile vechi) și iată că ea este ca și moartă. Și va fi vai de voi pentru ceea ce Îi puneți Lui în seamă (cum că ar avea un fiu etc.)! ~ Ai Lui sunt cei din Ceruri și de pe Pământ. Iar aceia care sunt lângă El (îngerii) nu se socotesc prea mari pentru a-L adora și nici nu ostensesc ei (pomenindu-L și slujindu-L). ~ Ei Îi aduc laudă noaptea și ziua fără să se domolească (fără să obosească). ~ Dar iată cum își iau ei zei pe pământ care să poată să-i învie (pe morți) (să-i readucă pe cei morți la viață, dar fără a fi în stare de aceasta)! ~ Dacă s-ar afla în ele (în Ceruri și pe Pământ) alți dumnezei în afară de Allah, amândouă ar fi stricate (ar fi fost stricată ordinea lor și ar fi distruse din pricina neînțelegerilor). Mărire lui Allah, Stăpânul Tronului, care este mai presus decât ceea ce spun ei (despre existența unor asociați ai Săi, în Cer sau pe Pământ). ~ El nu este întrebat despre ceea ce face (pentru că El este Cărmuitorul

absolut), pe când ei (robii Săi) vor fi întrebați.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:16-23]

La fel cum nu Îi poate fi atribuită lui Allah Cel Atotputernic intenția de a crea în zadar sau pentru amuzament, tot astfel nu Îi poate fi atribuit un fiu, deoarece acest lucru ar presupune existența unei soții, iar aceasta este o imposibilitate atunci când vine vorba despre Allah Cel Atotputernic. Existența unei soții și a unui fiu ar presupune divinitatea acestora și eternitatea lor, însă acest lucru este imposibil, deoarece Allah Cel Atotputernic nu are pe nimeni egal sau comparabil cu El, Preaînaltul. De asemenea, necesitatea de a avea un fiu indică slăbiciunea și nevoia de acesta, iar Allah Cel Atotputernic Își este Sieși de ajuns. În plus, cel care are un fiu are capacitatea de a se reproduce și, implicit, de a da naștere, ceea ce indică, de asemenea, existența unui părinte sau creator al lui. Toate acestea sunt imposibile atunci când vine vorba despre Allah Cel Atotputernic, Cel care nu dă naștere și nu este născut. Pe de altă parte, cel care are un fiu implică faptul că el îmbătrânește și îi lasă acestuia drept moștenire posesiunile sale, iar acest lucru este imposibil atunci când vine vorba despre Allah Cel Atotputernic, iar El, Preaînaltul, spune:

„Făcătorul desăvârșit al Cerurilor și al Pământului! Cum să aibă El un fiu, de vreme ce El nu a avut o soață? El le-a creat pe toate și El pe toate le știe. ~ Acesta este Allah, Domnul vostru! Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, Cel care le-a făcut pe toate! Așadar, adorați-L pe El! Și El este peste toate ocrotitor! ~ Privirile nu-L ajung (privirile oamenilor în această lume), însă El prinde toate privirile (nu-I este ascunsă și nevăzută privirea nici unei ființe). El este *Al-Latîf* (Cel mai Blând cu robii Săi), *Al-Khabîr* (Atoatecunoscător al tuturor lucrurilor)!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:101-103]

Este binecunoscut faptul că necesitatea de a avea un partener indică un neajuns pe care acesta trebuie să îl completeze, iar Allah Cel Atotputernic și Preaînalt nu are nevoie de niciuna dintre creaturile Sale pentru a completa vreun neajuns sau pentru a Îl ajuta

să guverneze acest Univers, ci creaturile Sale au nevoie de El, Cel care Își este Sîșii de ajuns. Allah Cel Atotputernic spune:

„Spune (o, Mohammed): «Laudă lui Allah, care nu Și-a luat niciodată un fiu (referire la Isus, socotit de către creștini fiu al lui Allah, la Ezra, socotit de iudei ca fiu al lui Allah și la îngeri, socotiți de arabii păgâni ca fiind fiice ale lui Allah), care nu are părtaș la stăpînire și nici nu are nevoie de ocrotitor împotriva umilinței!» Și slăvește-L pe El, aducându-I preamărirea cuvenită!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:111]

Nobilul Coran subliniază imposibilitatea ca Allah, Creatorul acestui Univers, să aibă vreun partener și aduce argumente logice și raționale în acest sens, printre care se numără următoarele:

- existența unei alte divinități în afară de Allah Preaînaltul ar presupune că amîndouă ar avea putere absolută - care este unul dintre Atributele lui Allah - și, de asemenea, posibilitatea ca fiecare dintre ele să ia decizii diferite față de cealaltă, ceea ce ar putea conduce la conflicte și la distrugerea Universului. Așadar, Allah Cel Atotputernic se află deasupra nevoii de a avea un partener, iar politeismul este o corupție care nu Îi poate fi atribuită. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„Dar iată cum își iau ei zei pe pămînt care să poată să-i învie (pe morți) (să-i readucă pe cei morți la viață, dar fără a fi în stare de aceasta)! ~ Dacă s-ar afla în ele (în Ceruri și pe Pămînt) alți dumnezei în afară de Allah, amîndouă ar fi stricate (ar fi fost stricată ordinea lor și ar fi distruse din pricina neînțelegerilor). Mărire lui Allah, Stăpînul Tronului, care este mai presus decît ceea ce spun ei (despre existența unor asociați ai Săi, în Cer sau pe Pămînt). ~ El nu este întrebat despre ceea ce face (pentru că El este Cîrmuitorul absolut), pe cînd ei (robii Săi) vor fi întrebați.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:21-23]

- existența unei alte divinități în afară de Allah Preaînaltul ar presupune că fiecare dintre ele ar avea puterea suficientă pentru a o

învinge pe cealaltă și a prelua conducerea Universului, iar această posibilitate a fost respinsă de Allah Cel Atotputernic, care spune în Nobilul Coran:

„Spune (o, Mohammed): «Dacă ar fi alături de El și alți zei - așa după cum pretind - ar fi căutat ei o cale către Stăpânul Tronului!» ~ Mărire Lui! El este mai presus decât ceea ce pretind ei cu prisosință. ~ Îl preamăresc cele șapte Ceruri și Pământul și cei care se află în ele și nu este nimic care să nu-L preamărească și să nu-I aducă laude, însă voi nu pricepeți preamărirea lor. Dar El este *Halīm* (Îngăduitor), *Ghafūr* (Prea Iertător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:42-44]

● existența unei alte divinități în afară de Allah Preaînaltul ar avea drept rezultat împărțirea Universului, astfel încât fiecare să își poată conduce propria creație, ceea ce nu se potrivește cu Măreția lui Allah Preaînaltul, Care spune:

„Allah nu Și-a luat niciun copil și nu este nicio divinitate alături de El. (Dacă ar fi fost mai multe divinități), fiecare divinitate s-ar fi dus împreună cu ceea ce a creat și unii dintre ei ar fi încercat să fie deasupra celorlalți. Mărire lui Allah care este mai presus de tot ceea ce vorbesc ei (mințind în mod evident).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:91]

Din aceste motive, politeismul (idolatria – *ash-shirk*) este cel mai mare păcat, iar Allah Cel Atotputernic nu îi iartă pe cei care mor fără a se căi pentru acesta, interzicându-le Paradisul și decretând pentru ei Iadul, și ce destinație rea este aceasta! Numeroase versete ale Nobilului Coran avertizează împotriva acestui păcat, care implică pretinderea imperfecțiunii lui Allah Cel Atotputernic și vorbirea despre El fără cunoaștere. El, Preaînaltul, spune în Nobilul Coran:

„Allah nu iartă să I se facă vreun părtaș. Afară de aceasta, El iartă cui voiește. Iar acela care pune în rând cu Allah un părtaș, născocește un mare păcat!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:48]

Isus (Pacea fie asupra sa!) și respingerea politeismului

Nobilul Coran arată faptul că Isus (Pacea fie asupra sa!) este un Profet ca toți ceilalți Profeți, fiind o creatură și un rob al lui Allah Cel Atotputernic. El (Pacea fie asupra sa!) s-a numărat printre cei care au chemat la credința în Unicitatea lui Allah Preaînaltul, negând existența oricărei alte divinități demne de adorare în afară de El și clarificând chestiunile cu privire la care fiii lui Israel nu se puneau de acord. Allah Cel Atotputernic spune în acest sens:

„Și când a venit Isus cu semnele limpezi, a zis el: «Am venit la voi cu înțelepciunea, pentru a vă limpezi vouă unele (din lucrurile) în care voi sunteți deosebiți (dintre preceptele Torei și altele). Fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare! ~ Allah este Stăpânul meu și este Stăpânul vostru, așadar adorați-L pe El! Aceasta este Calea cea Dreaptă!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:63-64]

Mai mult decât atât, Nobilul Coran îl dezvinovățește pe Isus (Pacea fie asupra sa!) de acuzația că i-ar fi îndemnat pe oameni să îl adore pe el în locul lui Allah Cel Atotputernic. Astfel, acesta afirmă că Isus (Pacea fie asupra sa!) va fi adus în Ziua Judecății înaintea lui Allah Preaînaltul și în văzul tuturor creaturilor pentru a nega acuzațiile ce i-au fost aduse de către fiii lui Israel, care au susținut că el (Pacea fie asupra sa!) i-a chemat să îi adore pe el și pe mama sa, după cum spune Allah Cel Atotputernic în Nobilul Coran:

„Și când va zice Allah (în Ziua de Apoi): «O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: „Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?”»», el îi va răspunde: «Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul

să spun! Dacă aş fi spus, ai şti, căci Tu doară ştii ce este în sufletul meu, pe când eu nu ştiu ce este în sufletul Tău! Doară Tu eşti Marele Ştiutor al celor neştiute!» ~ Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit: «Adoraţi-L pe Allah, Domnul meu şi Domnul vostru!» Şi am fost martor asupra lor atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Şi după ce m-ai luat la Tine (*prin ridicarea la Cer*), ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, căci Tu eşti Martorul tuturor lucrurilor! ~ De-i osândeşti, ei sunt doară robii Tăi, iar de-i ierţi pe ei, Tu eşti ‘Azîz (*Invincibil, Atotputernic*), *Hakîm (Preaînțelept)*.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:116-118]

Profeţia lui Isus cu privire la venirea lui Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!)

Nobilul Coran afirmă că Allah Cel Atotputernic şi Preaînalt a făcut un legământ cu toţi Profeţii Săi pentru ca aceştia să recunoască Mesajele celorlalţi, având în vedere că Originea acestora a fost aceeaşi, şi să creadă în Profeţia cu privire la venirea ultimului dintre Profeţi – Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând:

„Şi când Allah a încheiat un legământ cu Profeţii, (*le-a zis El*): «Vă dau vouă o Carte şi Înțelepciune. Apoi, dacă va veni la voi un Trimis pentru a întări ceea ce aveţi, voi trebuie să credeţi în el şi să-l sprijiniţi!» Le-a zis El: «Consimţiţi voi şi acceptaţi această învoială cu Mine?» «Consimţim!» au răspuns ei. Atunci a zis Allah: «Aşadar fiţi martori, iar Eu Mă aflu împreună cu voi printre cei ce fac mărturie (*conform acestui verset, Allah Cel Atotputernic i-a cerut fiecăruia dintre Trimişii săi anteriori ca o*

condiție prealabilă misiunii lor să recunoască și să anunțe venirea lui Mohammed ca Trimis)!» ~ Și oricine va respinge după aceasta, aceia sunt nelegiuți. ~ Doresc ei o altă religie decât religia lui Allah, de vreme ce Lui I s-au supus, de voie ori de nevoie? Toate din Ceruri și de pe Pământ la El se întorc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:81-83]

De asemenea, Nobilul Coran conține versete care îi invită pe nemusulmani și în special pe oamenii Cărții (creștinii și evreii) să creadă Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și să adopte Mesajul său, după cum spune Allah Cel Atotputernic:

„O, voi fii ai lui Israel, aduceți-vă aminte de binele ce v-am făcut și țineți-vă legământul făcut Mie și-Mi voi ține legământul făcut vouă (în sensul că veți avea parte de buna răsplată) și de Mine temeți-vă; ~ Credeți în ceea ce v-am pogorât (în Coran), întărind ceea ce voi aveți și nu fiți primii care nu cred în el și nu vindeți semnele Mele pentru un preț mic și față de Mine fiți cu frică! ~ Și nu îmbrăcați adevărul cu minciuna și nu ascundeți adevărul, când voi îl știți (aluzie la faptul că iudeii au ascuns calitățile Profetului Mohammed la care s-a referit și Tora)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:40-42]

Astfel, Isus (Pacea fie asupra sa!) a răspuns chemării lui Allah Cel Atotputernic și a anunțat venirea unui Mesager, declarând că el (Isus – Pacea fie asupra sa!) a fost trimis numai pentru fiii lui Israel. Isus (Pacea fie asupra sa!) este citat ca spunând în Evanghelia după Matei:

„Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.” (Matei, 15:24)

Aceste cuvinte ale lui Isus (Pacea fie asupra sa!) implică două adevăruri, care sunt următoarele:

În primul rând, conform Evangheliei, Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a fost trimis pentru întreaga omenire, ci numai pentru un

anumit popor dintr-o anumită epocă. Atunci, de ce creștinii nu se limitează la invitarea fiilor lui Israel la creștinism și îi invită și pe ceilalți oameni la acesta, dând astfel dovadă de neascultare față de Isus (Pacea fie asupra sa!)? Din acest verset putem deduce în mod clar faptul că creștinismul nu este o religie universală și că răspândirea lui nu reprezintă un stâlp al acestei religii.

În al doilea rând, dacă Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost trimis doar la oile rătăcite ale fiilor lui Israel, atunci cu siguranță avea să vină după el un alt Profet al cărui Mesaj să fie adresat întregii omeniri și care să fie pecetea tuturor Profeților. Isus (Pacea fie asupra sa!) a subliniat faptul că una dintre misiunile sale era aceea de a anunța venirea peceteii Profeților (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran cu privire la acest lucru:

„Și (adu-ți aminte) când Isa (Isus), fiul lui Mariam (Maria), a spus: «O, fii ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah pentru voi, confirmând Taurah (Tora, care i-a fost trimisă lui Moise) de dinainte de mine și aducându-vă (vouă) vestea bună a (venirii) unui Mesager ce va veni după mine, al cărui nume va fi Ahmad (un alt nume al Profetului Mohammed)!» Însă când el (Ahmad, adică Profetul Mohammed) a venit la ei cu semne limpezi, ei au spus: «Aceasta este vrăjitorie clară!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:6]

O persoană corectă și civilizată, care și-a eliberat mintea de urmarea oarbă a altora și de supunerea absolută față de religia părinților și a bunicilor săi s-ar putea întreba dacă există vreun impediment în a crede că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un Mesager trimis de către Allah Cel Atotputernic, dat fiind că El, Preaînaltul, a trimis înainte de acesta numeroși alți Mesageri și Profeți (Pacea fie asupra lor!). Dacă răspunsul este negativ atât din punct de vedere logic, cât și din punct de vedere religios, atunci de ce refuză să creadă în Profeția și Mesajul lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra

sa!), care au fost destinate întregii omeniri, în timp ce crede în Mesajele Profetilor anteriori (Pacea fie asupra lor!)?!

Poziția rabinilor și a preoților drepti față de Mesajul lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Un număr mare de rabini și preoți a recunoscut că Mesajul adus de Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) reprezenta Adevărul, deoarece Evangheliile lor conțineau Profetia venirii unui Profet după Moise și Isus (Pacea fie asupra lor!). În ciuda faptului că aceste cărți au fost modificate și manipulate de-a lungul timpului, iar copiile originale ale acestora au fost pierdute, ele conțin numeroase descrieri ale Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar acestea reprezintă o dovadă clară și incontestabilă a Profetiei sale. Din acest motiv, un număr mare de creștini îmbrățișează islamul chiar și în zilele noastre, în ciuda tuturor campaniilor mass-mediei occidentale care urmăresc defăimarea islamului. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Pentru aceia care îl urmează pe Trimis, Profetul neînvățat, despre care află scris la ei în Tora și în Evanghelie. El le poruncește ceea ce este bine și-i oprește de la ceea ce este urât, le îngăduie lor bunătățile și le oprește lor pe cele necurate și-i ușurează pe ei de povara lor și de lanțurile care au fost asupra lor. Cei ce cred în el și îl susțin și îl ajută și urmează Lumina (Coranul) care a fost pogorâtă cu el, aceia vor fi izbânditori.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:157]

Pe de altă parte, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a informat pe companionii săi că venirea

lui a fost profețită de fratele său, Isus (Pacea fie asupra sa!) atunci când aceștia (Allah să fie mulțumit de ei!) i-au cerut:

„«O, Mesager al lui Allah, vorbește-ne despre tine!», iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Eu sunt răspunsul la ruga tatălui meu, Ibrāhim (Avraam), și Profeția lui Isus. Atunci când mama mea era însărcinată cu mine, a văzut într-un vis o lumină care ieșea din ea și lumina palatele din Busra, care se află în Ard ash-Shām (zonă care cuprinde cu aproximație Siria, Liban, Iordania, Israel, teritoriile Palestiniene și Provincia Hatay).»” (Tafsīr al-Qur’an de Ibn Kathir)

Atunci când Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a primit Revelația, unii dintre oamenii Cărții au crezut în el, iar alții au refuzat să creadă. Safiyah bint Huyayy Ibn ‘Akthāb (Allah să fie mulțumit de ea!) – una dintre soțiile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a fost evreică înaintea de convertirea ei la islam, a spus:

„Am fost copilul favorit al tatălui și al unchiului meu. Ei nu puteau să mă vadă cu unul dintre copiii lor fără să mă ia în brațe. Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a venit în Medina, tatăl meu și unchiul meu, Abu Yasir ibn ‘Akthāb, au mers să-l vadă și nu s-au întors decât după lăsarea nopții, obosiți, epuizați, slăbiți și plăpânzi. Le-am zâmbit așa cum obișnuiam să fac, dar nici nu m-au observat. L-am auzit pe unchiul meu întrebându-l pe tatăl meu: «El este?» «Da, el este.» «Îl recunoști? Ești sigur?» «Da.» «Și ce crezi despre el?» «(Jur) Pe Allah, îi voi fi dușman atât timp cât voi trăi!»” (Sīrah Ibn Hishām și Al-Albani)

Atât în trecut, cât și în zilele noastre, mulți rabini și preoți au acceptat Adevărul cu care a venit Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Printre primii dintre cei care au îmbrățișat islamul s-a numărat Negus, regele Abisiniei, care a trăit

în epoca Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a fost un creștin. El cunoștea Cărțile Sfinte și textele care anunțau venirea unui Profet după Isus (Pacea fie asupra sa!), iar credința sa creștină era una pură, lipsită de deviere și fanatism. Umm Salamah (Allah sa fie mulțumit de ea!), soția Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a relatat:

„După sosirea noastră în Abisinia, am avut parte de cea mai bună protecție din partea lui Negus și ne-am putut practica religia fără a ne teme că vom fi persecutați. Atunci când (membrii tribului) Quraish au aflat acest lucru, au decis să trimită doi emisari cu produsele cele mai luxoase din Mecca drept cadou, iar produsul care li se părea cel mai necunoscut era pielea. Așadar, emisarii au strâns cantități imense de piele, pe care le-au oferit tuturor episcopilor. Cei doi emisari trimiși au fost ‘Abd Allah ibn Abi Rabi’ah ibn Al-Mughirah Al-Makhzumi și ‘Amr ibn Al-‘As Wa‘el As-Sahmi, iar acestora le-au fost date următoarele instrucțiuni:

«Oferiți-i fiecărui episcop câte un cadou înainte de a vorbi cu Negus. Apoi, oferiții acestuia din urmă cadourile sale și cereți-i să vi-i predea (pe cei fugiți) înainte de a vorbi cu ei.»

[Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus în continuare:] Am ieșit în acea zi și ne aflam în cel mai bun loc, protejați de cei mai buni oameni, însă nu a rămas niciun episcop căruia (cei doi emisari) să nu îi fi oferit un cadou și să nu îi fi spus înainte de a vorbi cu Negus:

«S-au refugiat în țara regelui vostru niște tineri ordinari, care au negat religia poporului lor, iar ei nu au renunțat la religia lor pentru a o adopta pe a voastră. În schimb, ei au inventat o religie nouă, pe care nici noi și nici voi nu o cunoaștem. Cei nobili din rândul poporului și al familiilor lor ne-au trimis pentru ca aceștia să fie trimiși înapoi la ei. Așadar, atunci când îi vom vorbi regelui despre ei, sfătuiți-l să ni-i dea

fără să le vorbească, deoarece (poporul și familiile) lor cunosc mai bine lucrurile de care se fac vinovați.», iar ei au fost de acord. Apoi, (emisarii) i-au oferit cadourile lor lui Negus, care le-a acceptat, după care i-au spus:

«O, rege, s-au refugiat în țara ta niște tineri ordinari, care au negat religia poporului lor, iar ei nu au renunțat la religia lor pentru a o adopta pe a ta. În schimb, ei au inventat o religie nouă, pe care nici noi și nici tu nu o cunoaștem. Cei nobili din rândul poporului și al familiilor lor ne-au trimis pentru ca tu să îi trimiți înapoi la ei, deoarece (poporul și familiile) lor cunosc mai bine lucrurile de care se fac vinovați.»

[Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus în continuare:] Nu era ceva mai neplăcut pentru ‘Abd Allah ibn Abi Rabi’ah și ‘Amr ibn Al-‘As decât ca Negus să asculte ce aveau musulmanii de spus (cu privire la acuzațiile care le erau aduse). Episcopii au spus atunci:

«Acești oameni spun adevărul, o, rege! Poporul lor cunoaște mai bine lucrurile de care se fac vinovați. Așadar, predă-i acestora pentru a fi înapoiți în țara lor!»

[Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus în continuare:] Acest cuvinte au provocat mânia lui Negus, care a spus:

«Nu, (jur) pe Allah! Nu îi voi preda și nici nu voi complota împotriva unor oameni care s-au refugiat la mine și m-au ales în detrimentul celorlalți suverani fără să vorbesc cu ei înainte. Dacă se dovedește că ei sunt așa cum i-au descris acești oameni, îi voi preda. În caz contrar, voi continua să îi protejez atât timp cât se vor comporta în mod corespunzător pe teritoriul meu.»

Apoi a trimis după companionii Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar atunci când emisarul a mers la ei, s-au adunat și și-au spus unii altora: «Ce o

să îi spunem (acestui) bărbat când vom merge la el?», la care unii dintre ei au răspuns: «(Jurăm) pe Allah că îi vom spune ceea ce am învățat de la Profetul nostru, indiferent ce s-ar întâmpla.»

Apoi, ei au fost aduși în prezența lui Negus, care era înconjurat de episcopii săi, iar aceștia aveau deschise cărțile lor în fața lor. El s-a adresat companionilor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunându-le:

«Ce este această religie pentru care v-ați părăsit poporul și nu ați acceptat nici religia mea și nici pe cea a unei alte națiuni?»

[Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus în continuare:] Ja'far ibn Abu Tālib a vorbit (în numele musulmanilor) și i-a spus:

«O, rege, am fost un popor de ignoranți, care se închina la idoli, mânca hoituri, comitea ticăloșii, rupea legăturile de rudenie, se purta urât cu vecinii și cei puternici dintre noi îi exploatau pe cei slabi. Așa am fost până când Allah ne-a trimis un Profet dintre noi, ale cărui onestitate, sinceritate și corectitudine le cunoșteam. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a chemat să recunoaștem Unicitatea lui Allah și să Îl adorăm doar pe El, să renunțăm la pietre și idoli, pe care noi și strămoșii noștri le-am adorat înainte. Ne-a poruncit să spunem adevărul, să fim credincioși angajamentelor noastre, să păstrăm legăturile de rudenie, să respectăm drepturile vecinilor și să ne abținem de la crime și vărsare de sânge. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a interzis să comitem ticăloșii și să spunem minciuni, să cheltuim pe nedrept proprietatea orfanilor și să defăimăm femeile caste. Ne-a poruncit să Îl adorăm doar pe Allah și să nu asociem nimic cu El și ne-a dat instrucțiuni despre rugăciune, milostenie și post.»

[Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus în continuare:] El a enumerat alte câteva chestiuni referitoare la islam, iar în cele din urmă a adăugat:

«Noi am mărturisit adevărul lui și am crezut în el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), l-am urmat în ceea ce el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a adus de la Allah, și l-am adorat doar pe El fără să Îi asociem nimic. Am luat ca interzis ceea ce el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a interzis și ca permis ceea ce a declarat permis. Atunci, oamenii noștri ne-au atacat, ne-au tratat cu asprime și au încercat să ne facă să ne întoarcem la închinarea la idoli în loc de adorarea lui Allah și să considerăm legale faptele rele pe care obișnuiam să le comitem. De aceea, atunci când ne-au oprimat, ne-au tratat în mod nedrept, au restricționat viețile noastre și au intervenit între noi și religia noastră, am venit în țara voastră, după ce am ales-o peste toate celelalte. Am venit căutând protecția voastră, iar noi sperăm că nu vom fi tratați nedrept atât timp cât suntem cu voi, o, rege.»

[Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus în continuare:] Negus l-a întrebat:

«Ai la tine ceva din ceea ce i-a fost revelat de către Allah?», iar Ja'far i-a răspuns: «Da.»

Negus i-a spus: «Recită-mi (din ceea ce ai)!», iar el a recitat un fragment din „*Kāf, Ha, Ya, Ayn, Sad.*” (Surat Mariam). Atunci când au auzit cuvintele (Nobilului Coran), Negus a început să plângă până într-acolo încât lacrimile i-au udat barba, iar episcopii au plâns până într-acolo încât au udat cărțile lor. Negus a spus apoi:

«Jur pe Allah că acestea sunt cele cu care a venit (și) Moise și ambele au aceeași origine! Plecați, deoarece jur pe Allah că nu îi voi preda!»

La ieșire, ‘Amr ibn Al-‘As a spus:

«Jur pe Allah că voi veni mâine la rege și îi voi spune despre ei lucruri care îl vor face să îi expulzeze imediat.»

[Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus în continuare:] ‘Abd Allah ibn Abi Rabi’ah, care era cel mai îngăduitor dintre cei doi bărbați față de noi, a spus:

«Nu face acest lucru, deoarece fac parte din familia noastră, chiar dacă ei au altă religie față de a noastră!»

Cu toate acestea, ‘Amr a insistat spunând: «Jur pe Allah că le voi spune că ei susțin că Isus, fiul Mariei, a fost doar un rob.»

A doua zi, ‘Amr a mers la Negus și i-a spus:

«O, rege, ei rostesc cuvinte grave la adresa lui Isus, fiul Mariei. Așadar, trimite după ei și întreabă-i ce spun despre el.»

Astfel, el a trimis pe cineva să le ceară explicații musulmanilor, însă nu ne mai fusese adresată niciodată o astfel de întrebare, (iar atunci când emisarul a mers la ei), s-au adunat și și-au spus unii altora: «Ce o să spunem dacă suntem întrebați cu privire la Isus?», la care unii dintre ei au răspuns: «(Jurăm) pe Allah că vom spune ceea ce spun Allah și Profetul nostru (cu privire la el), indiferent ce s-ar întâmpla.»

Apoi, ei au fost aduși în prezența lui Negus, care i-a întrebat: «Ce aveți de spus despre Isus, fiul Mariei?»

Ja’far ibn Abu Tālib a răspuns:

«Noi spunem despre el ceea ce am învățat de la Profetul nostru, și anume că el este robul lui Allah, Mesagerul Său, Duhul Său și Cuvântul Său, pe care l-a transmis fecioarei Maria.»

[Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus în continuare:] Negus a lovit pământul cu mâinile, apoi a luat o crenguță și a spus:

«Ceea ce a spus Isus, fiul Mariei, diferă față de ceea ce aveți voi cu mai puțin decât dimensiunea acestei crenguțe.»

Episcopii au început să murmure, iar Negus le-a spus:

«Chiar dacă nu sunteți de acord! Chiar dacă nu sunteți de acord!», după care le-a spus musulmanilor:

«Jur pe Allah că veți fi în siguranță pe teritoriul meu și că oricine vă va insulta va trebui să dea socoteală pentru aceasta (va fi pedepsit). Nu voi accepta niciodată să îl persecut pe vreunul dintre voi, nici măcar dacă mi-ar fi dat un munte de aur sau ceva asemănător (pentru a face aceasta). Înapoiati-le acestor oameni cadourile lor, deoarece nu am nevoie de ele! Jur pe Allah că Allah nu a luat de la mine nimic pentru a îmi da regatul meu, așa că nici eu nu voi primi nimic, iar în cele (cu privire la care) oamenii mă ascultă, eu îi voi asculta.»

[Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus în continuare:] Așadar, (cei doi emisari) au plecat acoperiți de rușine, după ce le-au fost înapoiate cadourile pe care le aduseseră, iar noi am avut parte de cea mai bună casă, cu cei mai buni vecini.

[Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus în continuare:] Jur pe Allah că am trăit astfel până când a apărut cineva care voia să îi ia regatul și jur pe Allah că nu am trăit o durere mai mare decât cea pe care am trăit-o atunci când ne-a fost teamă că (persoana care voia să îi ia regatul) îl va învinge pe Negus și va veni la putere, însă nu ne va recunoaște drepturile pe care Negus ni le-a recunoscut.

[Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus în continuare:] Negus a avansat până când nu a mai rămas între ei (între el și inamic) decât râul Nil.

[Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus în continuare:] Companiile Profetului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au întrebat: «Cine va merge pe câmpul de luptă pentru a ne aduce noutățile?», iar Zubair ibn Al-‘Awwam s-a oferit voluntar și el era cel mai tânăr dintre noi.

[Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus în continuare:] Ei au aruncat apa dintr-un burduf și l-au pus pe pieptul lui, iar el a înotat folosindu-l drept flotor, până când a ajuns de cealaltă parte a Nilului, unde s-au întâlnit cele două armate, și a continuat să meargă până când a ajuns la armată.

[Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus în continuare:] Noi ne-am rugat la Allah pentru victoria lui Negus asupra inamicului său și pentru supremația sa în regat. Chestiunea Abisiniei a fost decisă în favoarea sa (Negus a învins), iar noi am rămas în cea mai bună casă până când am venit la Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), pe când se afla în Mecca.”

Cei dreپti dintre oamenii Cărtii (evreii și creștinii) își dau seama după ce citesc ceea ce spune Nobilul Coran cu privire la Isus și mama lui (Pacea fie asupra lor!) că acesta este adevărul. Astfel, creștinii care au acceptat islamul i-au depășit numeric pe cei din orice altă religie, iar aceștia au recunoscut asemănarea dintre ei și musulmani.

Povestea lui Heraclius, împăratul romanilor, cu Abu Sufiyan, care a avut loc înainte de convertirea acestuia la islam, este larg răspândită și celebră în cărțile de istorie, arătând modul în care creștinii au recunoscut veridicitatea Mesajului lui Mohammed (Pacea

și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). ‘Abd Allah ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Abu Sufyan ibn Harb m-a informat că Heraclius a trimis un mesager după el pe când însoțea o caravană a tribului Quraiș. Aceștia veniseră ca negustori în Shām, după ce fusese încheiat un armistițiu între Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și politeiștii din tribul Quraiș. Abu Sufyan și companionii săi au mers la Ierusalim, unde au fost conduși în fața lui Heraclius. L-au găsit în curtea sa regală, unde era înconjurat de marii demnitari bizantini. El l-a chemat pe traducătorul său, care i-a întrebat, traducând ceea ce spusese Heraclius:

«Care dintre voi este cea mai apropiată rudă a omului care pretinde că este Profet?»

Abu Sufyan a răspuns:

«Eu sunt cea mai apropiată rudă a lui (din acest grup).»

Heraclius a spus:

«Aduceți-l aproape de mine și lăsați-i pe însoțitorii săi să stea în spatele lui.»

Abu Sufyan a adăugat:

«Heraclius i-a spus traducătorului său să le spună însoțitorilor mei că urma să îmi pună câteva întrebări cu privire la acel om (Profetul - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și că, dacă spuneam o minciună, ei trebuiau să mă contrazică.»

Abu Sufyan a adăugat:

«(Jur) Pe Allah! Dacă nu mi-ar fi fost teamă că însoțitorii mei aveau să mă numească un mincinos, nu aș fi spus adevărul despre Profet. Prima întrebare pe care mi-a adresat-o a fost: „Care este statutul familiei sale printre voi (din ce fel de familie

face parte)?” Am răspuns: „Aparține unei familii nobile dintre noi.” Heraclius a întrebat: „A mai pretins cineva același lucru, înainte de el?” Am răspuns: „Nu!” El a întrebat: „A fost vreunul dintre strămoșii săi rege?” I-am răspuns: „Nu.” El a întrebat: „Îl urmează nobilii sau cei săraci?” I-am răspuns: „Cei săraci îl urmează.” El a întrebat: „Numărul adepților lui este în creștere sau descreștere (zi după zi)?” I-am răspuns: „Este în creștere.” El a întrebat: „Este cineva dintre cei care au îmbrățișat religia lui care a devenit nemulțumit și a renunțat la ea mai târziu?” I-am răspuns: „Nu.” El a întrebat: „Obişnuia să spună minciuni înainte de pretinderea sa (că este un Profet)?” I-am răspuns: „Nu.” El a întrebat: „Își încalcă el promisiunile?” I-am răspuns: „Nu, dar acum am încheiat un armistițiu cu el și nu știm dacă îl va respecta sau nu.” În afară de aceasta, nu am mai avut altă oportunitate să spun ceva împotriva lui.

Heraclius a întrebat apoi: „Ai luptat vreodată împotriva lui?” I-am răspuns: „Da.” El a întrebat: „Care a fost rezultatul bătăliilor?” Am răspuns: „Uneori el a ieșit victorios, alteori noi.” El a întrebat: „Ce v-a poruncit să faceți?” I-am răspuns: „Ne-a poruncit să-L adorăm numai pe Allah, Unicul, să nu-I atribuim niciun partener în adorare și să renunțăm la ceea ce adorau predecesorii noștri. Ne-a poruncit să ne rugăm, să spunem adevărul, să fim caști și să păstrăm relații bune cu cunoștințele și rudele noastre.” Heraclius i-a cerut traducătorului său să îmi transmită următoarele: „Te-am întrebat despre genealogia lui și tu mi-ai spus că aparține unei familii nobile. De fapt, toți Mesagerii se trag din cele mai nobile familii ale popoarelor lor. Apoi te-am întrebat dacă a mai susținut cineva dintre voi același lucru și răspunsul tău a fost negativ. Dacă răspunsul ar fi fost pozitiv, aş fi crezut că acest om afirmă ceea ce au afirmat și cei de dinaintea lui. Apoi te-am întrebat dacă vreunul dintre strămoșii săi a fost un rege. Răspunsul tău a fost negativ, iar dacă ar fi fost pozitiv, aş fi crezut că acest om își vrea înapoi

împărăția. Apoi te-am întrebat dacă el a fost vreodată acuzat de minciună, iar răspunsul tău a fost negativ. Astfel, m-am întrebat cum ar putea o persoană care nu spune minciuni despre oameni să spună minciuni despre Allah. Apoi te-am întrebat dacă îl urmează cei bogați sau cei săraci. Ai răspuns că sunt cei săraci cei care îl urmează. De fapt, așa au fost toți adepții Mesagerilor. Apoi te-am întrebat dacă numărul celor care îl urmează este în creștere sau descreștere. Tu mi-ai spus că numărul lor este în creștere. De fapt, aceasta este o consecință a credinței adevărate: crește până când aceasta este completă (în toate privințele). Te-am întrebat dacă, după ce a îmbrățișat religia lui, a existat cineva care a devenit nemulțumit și a renunțat la ea, iar răspunsul tău a fost negativ. De fapt, acesta este un semn al credinței adevărate, atunci când bucuria acesteia intră în inimă, nimeni nu este nemulțumit de ea. Te-am întrebat dacă el și-a încălcat vreodată promisiunile și mi-ai răspuns negativ. Așa sunt Mesagerii, ei niciodată nu își încalcă promisiunile. Apoi te-am întrebat ce v-a poruncit, iar tu ai răspuns că v-a poruncit să-L adorați numai pe Allah, Unicul, și să nu-I atribuiți parteneri în adorare, să renunțați la adorarea idolilor, să faceți rugăciunea, să spuneți adevărul și să fiți caști. Dacă este adevărat ceea ce spui, el va ocupa foarte curând pământul de sub picioarele mele și eu am știut (din Scripturile anterioare) că va apărea, însă nu știam că va fi dintre voi. Dacă l-aș apuca, aș merge imediat să-l întâlnesc și când aș ajunge la el, cu siguranță i-aș spăla picioarele.”

Apoi, Heraclius a cerut scrisoarea de la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care îi fusese trimisă prin intermediul lui Dihya al-Kalbi, căruia Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a poruncit să o înmâneze guvernatorului din Busra, care să i-o dea mai departe lui Heraclius. Scria următoarele:

„În Numele lui Allah, Preamilostivul, Prea Îndurătorul. (Această scrisoare este) de la Mohammed, Robul și Mesagerul lui

Allah, către Heraclius, împăratul Romei. Pacea fie asupra celui care urmează Calea Dreaptă. Te chem la islam și, dacă accepți islamul, te vei afla în siguranță iar Allah îți va oferi o răsplată dublă pentru aceasta. Însă, dacă respingi chemarea, atunci vei purta păcatul pentru călăuzirea greșită a poporului tău.

«Spune [o, Mohammed]: „O, voi oameni ai Scripturii, veniți la un cuvânt comun între noi și voi: să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afară de Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-[le]: «Mărturisiți [cel puțin] că noi suntem supuși!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:64]”»

Abu Sufyan a adăugat: «Atunci când Heraclius și-a terminat discursul și a citit scrisoarea, s-au auzit urletele și țipetele demnitarilor bizantini care îl înconjurau. Apoi, ni s-a poruncit să plecăm din palat. Când am ieșit cu însoțitorii mei și am rămas singuri, le-am spus: „Într-adevăr, Ibn Abu Kabsha (Profetul Mohammed - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a căpătat atât de multă putere încât până și regele tribului Al-Asfar se teme de el.” Apoi, am început să fiu din ce în ce mai sigur că el (Profetul - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) avea să fie învingător în viitorul apropiat, până când am îmbrățișat islamul (Allah m-a călăuzit să fac aceasta).»” (Al-Bukhari)

Un lucru asemănător s-a întâmplat în cazul delegației de creștini din Najran, care era alcătuită din șaiszeci de călăreți, atunci când aceasta a venit la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Delegația avea paisprezece oameni în fruntea ei, iar aceștia aveau trei lideri nobili: Al-‘Āqib, As-Saiyd și Abu Harithah ibn ‘Alqāmah. Aceasta (delegația) a început să discute cu Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu privire la Isus, abordând subiectul filiației sale divine și al divinității sale, iar membrii ei s-au încăpățânat în aroganța lor atunci când Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra

sa!) a dovedit că Isus a fost un Mesager și un rob al lui Allah (Pacea fie asupra sa!). Astfel, l-au întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ce are de spus despre Isus (Pacea fie asupra sa!), iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns:

„El a fost un rob al lui Allah și Duhul Său.”, la care ei au spus:

„Nu! El este Allah, care a coborât și s-a întrupat în Maria, iar apoi a ieșit din ea și ne-a arătat puterea sa și porunca sa. Ai văzut tu vreodată un om creat fără un tată?”

Atunci, Allah Cel Atotputernic a revelat următorul verset:

„Înaintea lui Allah, Isus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui «Fii» și el a fost.”
[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 3:59]

Astfel, Allah Cel Atotputernic subliniază în acest verset care este adevărata natură a lui Isus (Pacea fie asupra sa!), descriind modul în care a fost creat, precum și modul în care a fost creată mama lui (Pacea fie asupra sa!).

Allah Cel Atotputernic i-a poruncit Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să le propună *al-mubāhalah* (care implică invocarea blestemului asupra celui care respinge adevărul, în ciuda faptului că îl cunoaște) dacă nu răspund la chemarea lui și nu îl urmează, iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a invitat să invoce blestemul asupra lor, a familiei și a urmașilor lor, dacă respingeau adevărul, în ciuda faptului că îl recunoscuseră. Astfel, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus să îi aducă pe părinții și pe copiii lor, după care să invoce blestemul și pedeapsa lui Allah asupra celor mincinoși dintre ei. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a adus pe Ali ibn Abu Talib, Fatimah, Al-Hasan și Al-Husein (Allah să fie mulțumit de ei!) și a spus:

„Ei sunt familia mea.”

Membrii delegației s-au consultat între ei cu privire la ce aveau să răspundă, deoarece știau că aveau să se piardă pe ei înșiși, pe părinții și pe copiii lor, așa că au spus:

„O, Abu Qasim, lasă-ne să ne gândim cu privire la această chestiune, iar apoi ne vom întoarce la tine și îți vom spune ce am decis.”, după care au plecat și i-au cerut sfatul lui Al-‘Āqib ‘Abd al-Masīh, care le-a spus:

„O, voi, creștini, acum știți că Mohammed este un Profet trimis și că el a spus adevărul cu privire la companionul vostru (Isus – Pacea fie asupra sa!). De asemenea, știți că, ori de câte ori un Profet a invocat blestemul asupra unui popor, acesta a fost distrus. Dacă doriți să vă păstrați religia și aceleași credințe cu privire la companionul vostru (Isus – Pacea fie asupra sa!), lăsați-l pe acest om și întoarceți-vă în țara voastră!”

Apoi, ei au venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-au spus:

„O, Abu Al-Qasim, am decis că nu putem face *mubāhalah* cu tine și că tu ar trebui să îți păstrezi religia, iar noi să ne-o păstrăm pe a noastră. Cu toate acestea, trimite-l pe unul dintre companionii tăi de care ești mulțumit să ne însoțească pentru a judeca între noi în chestiunile economice, deoarece opiniile tale în această privință sunt acceptate.”

**Calitățile adeptilor lui Isus (Pacea fie
asupra sa!)**

Allah Cel Atotputernic i-a descris în Nobilul Coran pe adepții lui Isus (Pacea fie asupra sa!) ca pe niște oameni îndurători și miloși, iubindu-și și urmându-și religia. El, Preaînaltul, spune:

„Apoi, Noi i-am făcut să meargă pe urmele lor pe Trimișii Noștri și i-am făcut să îl urmeze pe Isus, fiul Mariei, și i-am dăruit lui Evanghelia, iar în inimile celor care l-au urmat am pus milă și îndurare. Însă monahismul l-au născocit ei singuri – nu l-am prescris Noi pentru ei – căutând Mulțumirea lui Allah. Dar ei nu au păzit aceasta așa cum s-ar fi convenit să o păzească. Noi le-am dăruit acelora dintre ei care au crezut răsplata lor, însă mulți dintre ei au fost nelegiuîți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:27]

Mai mult decât atât, Allah Cel Atotputernic spune despre ei că fac parte dintre cei dornici să accepte adevărul și să îl ajute pe Isus (Pacea fie asupra sa!) în misiunea sa. Din acest motiv, El, Preaînaltul, le poruncește musulmanilor să fie asemeni adepților lui Isus (Pacea fie asupra sa!), ajutându-și Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în misiunea sa și luând drept exemplu acest nobil comportament. Allah Cel Atotputernic spune:

„O, voi, cei care credeți! Fiți ajutoarele (în ceea ce privește religia) lui Allah, așa cum Isa (Isus), fiul lui Mariam (Maria), le-a spus discipolilor săi: «Cine sunt ajutoarele mele (în religia) lui Allah?» Discipolii au răspuns: «Noi suntem ajutoarele (în religia) lui Allah!» Apoi, un grup dintre fiii lui Israel a crezut și un grup (dintre ei) nu a crezut (spunând cuvinte urâte la adresa lui Isus și a mamei sale). **De aceea Noi (adică Allah) i-am ajutat pe aceia care au crezut (că Isus este un mesager și un rob al lui Allah) (cu Profeția lui Mohammed, care a confirmat credința lor în Profeția lui Isus) împotriva dușmanilor lor și astfel ei au devenit învingători (cei mai puternici).”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:14]

În plus, Allah Preaînaltul i-a descris ca alcătuind comunitatea care îi iubește cel mai mult pe musulmani, deoarece Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a venit la scurt timp după Isus (Pacea fie asupra sa!), în comparație cu perioada de timp care s-a scurs între Mohammed și Moise (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!). Acesta este motivul pentru care cei rătăciți dintre evrei sunt cei mai înverșunați dușmani ai musulmanilor, iar dacă aceștia îi urăsc pe creștini, ai căror Profet a fost trimis la scurt timp după Moise și a fost un descendent al lui Israel, ura lor este încă și mai mare față de Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a fost trimis mult mai târziu și a făcut parte dintr-o altă ramură a descendenței lui Avraam (Pacea fie asupra sa!). Allah Cel Atotputernic spune în Nobilul Coran:

„Vei găsi că iudeii și cei care (Îi) fac asociați (lui Allah) sunt cei mai îndârjiți în dușmănia lor față de cei care cred (musulmanii), după cum vei găsi că cei mai prietenoși față de cei ce cred sunt aceia care spun: «Noi suntem creștini.» Și asta pentru că printre ei se află preoți și călugări și pentru că ei nu se fălesc. ~ De vor auzi ce i s-a dezvăluit Trimisului (de vor auzi ei Coranul), vei vedea ochii lor cum se umplu de lacrimi la aflarea Adevărului și vor zice ei: «Domnul nostru, noi credem (în Tine, în Trimisul Tău și în ceea ce ai trimis)! Scrie-ne pe noi împreună cu cei care depun mărturie (în legătură cu adevărul Coranului)! ~ Și de ce să nu credem în Allah și în Adevărul care ne-a venit? Și de ce să nu dorim să ne facă Domnul nostru să intrăm (în Paradis) împreună cu cei cucernici?» ~ Iar Allah i-a răsplătit pentru ceea ce au spus cu Grădini pe sub care curg râuri și în care vor sălăslui veșnic, căci aceasta este răsplata celor care fac bine.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:82-85]

Înălțarea (la Ceruri) a Profetului Isus (Pacea fie asupra sa!) și minciuna cu privire la crucificarea sa

Una dintre caracteristicile evreilor rătăciți a fost faptul că aceștia i-au tăgăduit și ucis pe Profeții lor (Pacea fie asupra lor!), după cum spune Allah Cel Atotputernic în următorul verset care descrie natura lor agresivă:

„I-am dăruit lui Moise Cartea și am făcut să-i urmeze alți Trimiși. I-am dat lui Isus, fiul Mariei, semnele deslușite și l-am întărit pe el cu duhul sfânt (*prin duhul sfânt, exegeții Coranului îl au în vedere pe îngerul Gavriil*). Însă de fiecare dată când a adus la voi un Trimis, ceea ce nu plăcea sufletelor voastre, v-ați semețit și pe o parte dintre Trimiși i-ați învinuit de minciună, iar pe o altă parte i-ați răpus.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:87]

Astfel, nu este surprinzător faptul că ei au încercat din răsputeri să îl ucidă pe Isus (Pacea fie asupra lui!), însă Allah Cel Atotputernic l-a protejat de intrigile lor. Musulmanii cred că Profetul Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!), nu a fost ucis sau crucificat, ci el a fost ridicat la Ceruri cu trupul și sufletul său, iar înaintea Zilei Învierii va coborî din nou și toți oamenii Cărții (evreii și creștinii) vor crede în el (Pacea fie asupra sa!), în conformitate cu versetele în care Allah Cel Atotputernic spune:

„(Noi i-am blestemat) din pricina încălcării legământului lor și necredinței lor în Revelațiile lui Allah și uciderii de către ei a Profeților pe nedrept (*așa cum au fost Zaharia și Ioan*) și rostirii cuvintelor: «Inimile noastre sunt învelite.» În fapt, Allah le-a pecetluit, pentru necredința lor, fiindcă ei nu cred decât foarte puțin (*într-o altă interpretare: «Ei nu cred, în afara unui număr mic*

dintre ei.»). ~ **Și din pricina necredinței lor (în Profeția lui Isus) și a clevetirilor grele pe seama Mariei (au ponegrit-o pe Maria, acuzând-o de preacurvie și de ticăloșie, cu minciuni de care omul rămâne uluit), ~ Și din pricina vorbelor lor: «Noi l-am omorât pe Mesia Isus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce (Allah Preaînaltul l-a mântuit pe Trimisul Său Isus; el nu a fost omorât și nu a fost răstignit, ci a fost răstignită o altă persoană, iar ei și-au închipuit numai că acesta este Isus, fiindcă Allah a făcut să semene cu el și ei l-au omorât, crezând că este Isus), ci a fost făcut (cineva) să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui (Isus), au fost în îndoială (în legătură cu moartea lui); ei nu au avut cunoștință sigură despre ea (moartea lui), ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă, nu l-au omorât, ~ Ci Allah l-a înălțat la El. Iar Allah este ‘Azīz (Invincibil, Atotputernic), Hakīm (Preaînțelept). ~ Nu va fi nici unul dintre oamenii Cărții care să nu creadă în el, înaintea morții sale. Iar în Ziua de Apoi, el (Isus) va fi martor împotriva lor.»** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:155-159]

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Atunci când Allah a voit să îl ridice pe Isus (Pacea fie asupra sa!) la Ceruri, acesta s-a prezentat în fața apostolilor săi, iar în casă erau reuniți doisprezece oameni. Din părul său (părea că) picură stropi, iar el a spus:

«Printre voi se află unii care își vor nega credința în mine de doisprezece ori, după ce au crezut mai înainte.», iar apoi a spus:

«Care dintre voi acceptă să îi fie dată înfățișarea mea pentru a fi ucis în locul meu și a fi ridicat la același nivel cu mine atunci când va fi înviat?»

Cel mai tânăr dintre cei prezenți s-a ridicat și s-a oferit voluntar, însă (Isus – Pacea fie asupra sa!) i-a spus: «Așază-te!»,

după care a repetat întrebarea. Același tânăr s-a oferit voluntar, însă (Isus – Pacea fie asupra sa!) i-a spus: «Așază-te!», după care a repetat întrebarea pentru a treia oară. Tânărul a insistat să se ofere voluntar, iar Isus (Pacea fie asupra sa!) i-a spus: «Tu vei fi acela!»

Atunci, aspectul fizic al lui Isus (Pacea fie asupra sa!) i-a fost dat aceluia tânăr, iar Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost ridicat la Ceruri printr-o deschizătură din unul dintre pereții casei. Apoi, evreii au venit cu intenția de a îl prinde și l-au luat pe cel care avea aparența lui Isus, după care l-au ucis și l-au răstignit. Unii și-au negat credința în Isus de doisprezece ori după ce crezuseră în el, după care s-au împărțit în trei grupuri. Primul dintre ele a spus:

«Allah a stat printre noi atât cât a voit, iar apoi s-a înălțat la Ceruri.», iar acesta era grupul iacobiților. Al doilea grup a spus:

«A fost printre noi fiul lui Allah atât cât a voit, apoi Allah l-a ridicat la Cer.», iar acesta era grupul nestorienilor. Al treilea grup a spus:

«A fost printre noi supusul lui Allah și Profetul Lui, apoi Allah l-a ridicat la Cer.», iar acesta era grupul musulmanilor din acea epocă.

Au prevalat cele două grupuri necredincioase și l-a ucis pe cel al musulmanilor, iar din acel moment islamul a rămas ascuns până când Allah l-a trimis pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Ibn Abbas a spus: «Acest lucru a fost descris de către Allah Cel Atotputernic, care spune: **„(...) De aceea Noi (adică Allah) i-am ajutat pe aceia care au crezut (că Isus este un Mesager și un rob al lui Allah) (cu Profeția lui Mohammed, care a confirmat credința lor în Profeția lui Isus) împotriva dușmanilor lor și astfel ei au devenit învingători**

(cei mai puternici).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:14]” (Al-Bidayah wan-Nihayah, de Ibn Kathīr)

Allah Cel Atotputernic spune cu privire la ridicarea la Ceruri a lui Isus (Pacea fie asupra sa!):

„Și ei au violențat (iudeii, încercând să-l omoare pe Isus), dar Allah a făcut ca planurile lor să nu izbutească, fiindcă Allah este cel mai bun dintre plănuitori! ~ Când Allah a spus: «O, Isus! Eu îți voi da o răsplată îmbelșugată, te voi înălța la Mine, te voi mântui de cei care nu cred (iudeii) și îi voi pune pe cei care te-au urmat (apostolii și cei care au crezut în Profeția lui) peste cei care nu cred până în Ziua Învierii. Apoi la Mine va fi întoarcerea voastră și Eu voi judeca asupra celor în care voi nu vă înțelegeți. ~ Cât despre cei care au tăgăduit, pe ei îi voi supune la chinuri grele atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi și ei nu vor avea pe nimeni să-i ajute.» ~ Cât despre cei care cred și săvârșesc fapte bune, El le va da răsplata cuvenită lor. Allah nu-i iubește pe cei nelegiuți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:54-57]

Așadar, doctrina uciderii, a răstignirii și a mântuirii din creștinism a fost introdusă de către evrei, creștini, cruciați și adepții acestora în religia lui Isus Hristos, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!), iar ei au făcut aceasta pretinzând că Allah l-a oferit pe fiul Său pentru a fi ucis ca o ispășire pentru omenire, iar oamenii pot face orice doresc, deoarece Isus (Pacea fie asupra sa!) a plătit deja pentru păcatele lor. Nu există nicio îndoială cu privire la faptul că această concepție îi corupe pe oameni în loc să îi reformeze. Cum ar putea fi reformată viața oamenilor fără a fi impuse niște principii și limite? Această doctrină este foarte diferită de principiul islamic conform căruia **„Fiecare suflet va fi un zălog (ostatic, reținut) pentru ceea ce și-a agonisit (pentru ceea ce a făcut) (adică nu poate merge mai departe până nu achită dreptul celorlalți oameni și nu primește pedeapsa pentru faptele sale rele).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 74:38]**

Astfel, în islam, fiecare om va fi judecat pentru propriile fapte și nu pentru faptele altora, fie că acestea au fost bune sau rele. Allah Cel Atotputernic spune în acest sens:

„Cel care urmează Calea cea Dreaptă o urmează numai pentru sine însuși (căci lui îi vor reveni foloasele bunei sale călăuziri), iar cel care rătăcește, rătăcește tot pentru sine însuși. Și nu va purta (un suflet) încărcat povara altuia și Noi nu am chinuit (niciodată un neam) înainte de a-i trimite un Profet (care să-l călăuzească spre Adevăr și să-l împiedice de la rătăcire).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:15]

Pe de altă parte, doctrina uciderii, a răstignirii și a mântuirii din creștinism nu conține decât cuvinte rostite fără știință cu privire la Allah Cel Atotputernic, iar El, Preaînaltul, spune în acest sens:

„Dar vai acelora care plăsmuiesc Scriptura (care răstălmăcesc, inventează, compun, redactează, scriu Tora) cu mâinile lor și spun «Aceasta este de la Allah!», pentru a dobândi prin aceasta o mică simbrerie! Vai pentru ceea ce mâinile lor au scris și vai lor pentru ceea ce agonisesc!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:79]

Allah Cel Atotputernic a făcut un legământ cu fiii lui Israel pentru ca aceștia să creadă în Mesajul lui Isus (Pacea fie asupra sa!), să îl pună în aplicare și să creadă în Profeția sa cu privire la venirea după el a unui alt Profet, însă ei au modificat și falsificat cuvintele lui Allah Preaînaltul, diferențiindu-se și negând Mesajul original. Așadar, Allah Cel Atotputernic i-a pedepsit pentru necredința lor semănând animozitate și resentimente între ei în această lume și condamnându-i în Viața de Apoi, în conformitate cu versetul în care Allah Preaînaltul spune:

„Și am încheiat Noi legământ (legământul de a accepta Unicitatea lui Allah) cu aceia care au zis: «Noi suntem creștini!», dar au uitat ei o parte din ceea ce li s-a reamintit (în Evanghelie). Deci, am stârnit Noi ură și vrajbă între ei până la Ziua Învierii.

Atunci le va vesti Allah ceea ce au făcut ei.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:14]

Coborârea lui Isus (Pacea fie asupra sa!)

Printre credințele clare și pure musulmane se numără aceea că Isus (Pacea fie asupra sa!) va coborî la sfârșitul timpurilor pe Pământ, atunci când cunoașterea va fi rară, ignoranța va fi larg răspândită, oamenii se vor afla departe de credință, iar pe Pământ vor prevala nedreptatea și opresiunea. El (Pacea fie asupra sa!) va veni pentru a salva omenirea de asuprire și va umple Pământul de dreptate, lumină și pace, iar siguranța va domni pe întreg Pământul. Isus (Pacea fie asupra sa!) îi va conduce pe oameni în conformitate cu legile islamice, va distruge crucea, evidențiind falsitatea credinței în răstignirea sa, va uide porcul, evidențiind falsitatea credinței conform căreia consumului cărnii de porc este permis, și va impune *jiziyah* pentru evrei și creștini, evidențiind faptul că el (Pacea fie asupra sa!) va pune în aplicare Legea islamică în relația cu ei. În acea epocă, mijloacele de subzistență vor abunda, vor exista bogății din belșug, iar oamenii vor fi atât de fericiți cu ceea ce vor avea încât nu vor mai putea găsi pe nimeni pentru a oferi caritate. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus în acest sens:

„Jur pe Cel în Măinile Căruia se află sufletul meu că Isus, fiul Mariei, va coborî printre voi ca un judecător și un lider drept, iar el va distruge crucea, va uide porcul și va institui *jizyah*. Mijloacele de subzistență vor abunda până într-acolo încât nimeni nu le va mai accepta, iar o singură prosternare înaintea lui Allah va fi mai bună decât această lume și tot ceea ce conține.” (Convenit)

Toate acestea vor preceda sfârșitul timpurilor, după care oamenii vor trece din etapa vieții lumești și a realizării de fapte la etapa Vieții de Apoi, care este cea a răsplății sau a pedepsei, precum și cea a vieții veșnice în Paradis sau în Iad. Fiecare suflet va primi ceea ce merită, în funcție de faptele sale, și fericit va fi cel care s-a pregătit pentru acea Zi și a realizat fapte bune, abținându-se de la faptele rele și urmând Calea Profeților (Pacea fie asupra lor!). Allah Cel Atotputernic spune:

„În Ziua în care vom chema fiecare grup de oameni împreună cu cârmuitorul lor, aceia cărora li s-a dat Cartea (Cartea, în care sunt scrise faptele lor bune, le va fi dată în mâna dreaptă) în mâna dreaptă, aceia vor citi Cartea lor și nu vor fi nedreptățiți nici cât un firicel. ~ Iar acela care în această (lume) este orb (nu poate fi călăuzit către Adevăr), va fi orb și în Lumea de Apoi și va fi și mai rătăcit de la drum.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:71-72]

CONCLUZII

Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!) este singurul Profet cu privire la care oamenii s-au diferențiat atât de mult. Astfel, cei răătăciți dintre evrei l-au insultat și i-au atribuit calificativele cele mai murdare, iar creștinii i-au exagerat statutul și l-au considerat a fi Dumnezeu, fiul lui Dumnezeu sau parte din „Trinitate”. Prin Harul Său, Allah Cel Atotputernic i-a călăuzit pe musulmani către adevărul cu privire la Isus (Pacea fie asupra sa!), iar poziția acestora față de el este una echilibrată, considerându-l nevinovat de acuzațiile evreilor și evitând exagerarea statutului său, așa cum fac creștinii. Astfel, musulmanii îl consideră pe Isus (Pacea fie asupra sa!) ca fiind robul și Mesagerul lui Allah, în conformitate cu ceea ce i-a revelat Allah Cel Atotputernic Trimisului Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), în Nobilul Coran.

Acesta este adevărul cu privire la Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!), iar noi, musulmanii, îl iubim și ne apropiem de Allah Cel Atotputernic prin această iubire. Noi credem că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost un om drept și sincer, care stătea departe de păcate și nedreptate, precum și un Mesager nobil din lanțul de Profeți și Mesageri care au fost trimiși. De asemenea, credem că lipsa de iubire și de credință în Mesajul său constituie necredință în islam, Nobilul Coran și cel mai bun dintre Mesageri, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care este pedepsită cu o viață veșnică în Focul Iadului.

Adevărul cu privire la Fecioara Maria (Pacea fie asupra sa!), așa cum a fost evidențiat în Nobilul Coran și descris de către Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), este acela că ea a fost o femei pură, castă, nobilă, lipsită de orice răutate sau păcat, provenind dintr-o familie nobilă și binecuvântată.

Sunt convins că orice om sincer care citește versetele Nobilului Coran cu privire la Isus (Pacea fie asupra sa!) percepe că acestea reprezintă adevărul care trebuie să fie urmat. În plus, sunt convins că nu există nicio altă carte sau religie care să îi laude sau să îi onoreze mai mult pe Isus (Pacea fie asupra sa!) și pe familia sa mai mult decât islamul, care i-a atribuit statutul de rob al lui Allah Cel Atotputernic, cu care El, Preaînaltul, l-a onorat la fel cum i-a onorat pe alți Profeți (Pacea fie asupra lor!). Pentru a își îndeplini Misiunea, toți Profeții (Pacea fie asupra lor!) au îndurat suferințe și persecuții din partea popoarelor lor. Astfel, unii au fost uciși, alții au fost torturați, iar alții au fost închiși, și toate acestea au avut drept motiv faptul că Mesajele lor contraziceau credințele și tradițiile popoarelor lor, opunându-se dorințelor lor satanice și deviante.

Noe (Pacea fie asupra sa!) a suferit persecuții din partea poporului său timp de nouă sute cincizeci de ani, însă el le-a îndurat cu răbdare. Apoi, Allah Cel Atotputernic l-a salvat și i-a distrus pe necredincioși printr-un potop.

Avraam (Pacea fie asupra sa!) a fost dezmințit de către poporul său, care l-a aruncat în foc, însă Allah Cel Atotputernic a transformat focul în răcoare și în pace, distrugându-i pe necredincioși.

Moise (Pacea fie asupra sa!) a fost dezmințit de către Faraon, care a complotat împotriva lui pentru a îl ucide, însă Allah Cel Atotputernic l-a salvat și i-a acordat victoria împotriva dușmanilor săi, înecându-i pe Faraon și oștile sale.

Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost unul dintre Profeții care au fost dezmințiți și respinși de către fiii lui Israel, care l-au acuzat pe nedrept de faptul că era un fiu ilegitim, acuzând-o pe mama sa de adulter, în încercarea de a îi depărta pe oameni de el. De asemenea, ei au complotat pentru a îl ucide, însă Allah Cel Atotputernic l-a salvat ridicându-l la Ceruri, iar în locul său a fost ucis cel căruia îi fusese dat aspectul fizic al lui Isus (Pacea fie asupra sa!).

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a suportat numeroase persecuții din partea necredincioșilor qurayșiți, a evreilor și a creștinilor care l-au considerat a fi un mincinos, l-au batjocorit și au complotat pentru a îl ucide, însă Allah Cel Atotputernic l-a întărit, l-a susținut și l-a făcut învingător împotriva dușmanilor săi, acordându-i victoria religiei sale în detrimentul tuturor celorlalte religii, chiar dacă necredincioșii urăsc aceasta.

Așadar, Isus (Pacea fie asupra sa!) nu este, așa cum cred creștinii, Dumnezeu, fiul lui Dumnezeu sau parte din „Trinitate”, iar Allah Cel Atotputernic și Preaînalt se află deasupra tuturor acestor presupuneri. Dacă ar fi fost așa, atunci ar fi putut introduce credința în inimile tuturor oamenilor. Dacă Isus a fost Dumnezeu, iar aceasta a fost voința sa, atunci cum a putut fi incapabil să își îndeplinească obiectivul? În plus, dacă a fost Dumnezeu, de ce nu s-a putut apăra de creația sa atunci când aceasta a complotat pentru a îl ucide? Pe de altă parte, dacă a fost fiul lui Dumnezeu, cum a putut El să accepte să Îi fie ucis fiul?

Allah Cel Atotputernic și Preaînalt ne-a binecuvântat cu intelectul, care ne distinge de celelalte creaturi, astfel încât să meditam și să putem distinge adevărul de minciună și ceea ce este corect de ceea ce este greșit. Nu există nimic în religia niciunuia dintre Profeți (Pacea fie asupra lor!) care să contrazică firea înăscută a omului și rațiunea, iar ceea ce pare a se opune acestora nu face parte din religia lui Allah, fiind adăugiri pe care Șeitan le folosește pentru a îl induce în eroare pe fiul lui Adam și a îl abate de la Calea cea Dreaptă.

Așadar, dragă cititorule, numără-te printre aceia care meditează atunci când citesc, compară atunci când meditează și urmează adevărul, pentru a putea face parte dintre cei pe care Allah Cel Atotputernic îi laudă în Nobilul Coran spunând:

„Aceia care s-au ferit să-l adore pe *taghūt* (oricine sau orice este adorat în afară de Allah) și s-au întors, căindu-se, la

Allah, aceia vor avea veste bună (despre răsplată)! Deci binevestește robilor Mei, ~ Care ascultă cuvântul și urmează ceea ce este cel mai bun în el! Aceștia sunt cei pe care îi călăuzește Allah și aceștia sunt cei cu pricepere.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:17-18]

Aceasta este o invitație adresată tuturor nemusulmanilor și mai ales oamenilor Cărții, precum și o chemare sinceră la Calea cea Dreaptă, pe care Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a adresat-o celor care s-au diferențiat mai înainte, și care a devenit un slogan pentru cei care l-au urmat, regăsindu-se în următorul verset:

„Spune: «O, voi oameni ai Scripturii, veniți la un cuvânt comun între noi și voi (veniți, să fim cu toții pe picior de egalitate): să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afară de Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-le): „Mărturisiți (cel puțin) că noi suntem supuși!”»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:64]

Evreii și creștinii au fost anunțați în Cărțile lor cu privire la venirea unui ultim Profet (pecetea Profeților), însă ei credeau că acesta avea să facă parte dintre descendenții lui Israel. Ei știau că avea să apară în împrejurimile Medinei, care se numea Yathrib la momentul respectiv. Din acest motiv, mulți dintre ei s-au concentrat în acest oraș și împrejurimile sale, însă atunci când a venit ceea ce contrazicea părerile și ambițiile lor (misiunea lui Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ei s-au răzvrătit și l-au negat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Acest lucru este confirmat în versetele în care Allah Cel Atotputernic spune:

„Și când le-a venit Cartea (Coranul) de la Allah, întărind-o pe cea pe care o aveau ei - după ce mai înainte se rugaseră pentru ajutor împotriva celor care nu credeau -, când le-a venit

ceea ce știuseră (când a venit Mohammed, aducând mesajul, după ce în Tora fuseseră menționate veștile despre el și cunoscuseră calitățile lui), l-au tăgăduit pe el (Mohammed). Blestemul lui Allah asupra celor care nu cred! ~ Pe nimica toată și-au dat sufletele lor, tăgăduind ceea ce Allah a pogorât, cu pizmă pentru ceea ce Allah pogoară cu harul Lui aceloră dintre robii Săi pe care El îi voiește. Și au avut ei parte de mânie peste mânie. Iar necredincioșii au parte de chinuri umilitoare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:89-90]

Mesajul pe care musulmanii îl poartă cu sine și încearcă să îl transmită celorlalți oameni își are originea în iubirea lor față de ei și în faptul că le doresc binele. Astfel, musulmanul le dorește binele semenilor săi atât în această viață lumească, iar acest lucru este important pentru societatea în care trăiește, deoarece stabilitatea acesteia îl poate ajuta să propage Mesajul Domnului său, care are drept scop obținerea unei societăți drepte, cât și în Viața de Apoi, deoarece transmiterea învățăturilor și a preceptelor religioase pot constitui motivul pentru care va merita intrarea în Paradis și salvarea de Focul Iadului, acesta fiind de fapt scopul tuturor celor care transmit acest Mesaj și urmează preceptele divine conținute în următorul verset al Nobilului Coran:

„Să se facă din voi o comunitate care să cheme la tot ceea ce este bun, să poruncească ceea ce este drept (*ma'ruf*) și să oprească de la ceea ce este nedrept (*munkar*)! Aceștia sunt cei care izbândesc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:104]

În cele din urmă, dorința mea este ca această carte să fie punctul de plecare al căutărilor și al investigațiilor pentru oricine are dorința sinceră de a cunoaște Calea cea Dreaptă, lăsând deoparte dependența ideologică. Le doresc cu sinceritate tuturor oamenilor să atingă fericirea adevărată, care este construită pe credința în Allah Cel Atotputernic și în ceea ce a revelat. El, Preaînaltul, spune:

„«Pe cei ce cred (în Allah, în Trimisul Său și în Cartea Lui) și ale căror inimi sunt liniștite (și devin smerite) întru pomenirea lui Allah», căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.»
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:28]

Fiind musulman, consider că fericirea nu poate fi atinsă decât sub umbra unei religii care asigură drepturile tuturor în ceea ce privește relațiile umane, fizice sau spirituale, iar eu am găsit toate acestea în islam.

Nefericirea și deznădejdea existente în societățile nemusulmane în ciuda nivelului ridicat de trai, a progresului și a dezvoltării lor, sunt consecința îndepărtării de credința în Allah Cel Atotputernic, bazată pe monoteism. Astfel, lipsa de credință în Allah Preaînaltul stă la baza nefericirii și a deznădejzii, după cum spune El, Cel Atotputernic, în Cartea Sa:

„Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea (de la Mesajul Meu) va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare. ~ El va zice: «Domnul meu, de ce m-ai adus pe mine orb, la adunare, după ce mai înainte am fost eu bine-văzător (în viața lumească)?» ~ Îi va zice lui (Allah Preaînaltul): «Așa cum versetele Noastre au venit la tine, iar tu le-ai uitat, așa și tu ești astăzi uitat!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:124-126]

Textul coranic afirmă fără echivoc că religia acceptată de către Allah Cel Atotputernic este numai una și că El, Preaînaltul, i-a trimis pe Profeți (Pacea fie asupra lor!) pentru a se completa unii pe alții, începând cu Profetul Noe (Pacea fie asupra sa!) și terminând cu Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a explicat acest lucru spunând:

„Făcând comparație, asemănarea dintre mine și alți Profeți de dinaintea mea este precum cea a unui om care își construiește o casă frumoasă, căreia îi lipsește o cărămidă într-

un colț. Oamenii ar merge în jurul ei și s-ar minuna de frumusețea ei, dar ar spune: «Numai dacă ar fi fost pusă o cărămidă în acest loc!» Așadar, eu sunt acea cărămidă și sunt ultimul dintre Profeți.” (Al-Bukhari)

Toată Slava și mulțumirile I se cuvin lui Allah și pacea și binecuvântările fie asupra Profetului nostru Mohammed, asupra familiei și a companionilor săi!

Cuprins

Introducere

Capitolul I

Primele creaturi

Crearea Cerurilor și Pământului

Înțelepciunea din spatele creării omului

Crearea lui Adam, părintele întregii omeniri

Scoaterea lui Adam, a soției sale și a lui Iblis din Paradis

Nevoia oamenilor de Profeți și Mesageri

Înțelepciunea din spatele alegerii Mesagerilor și a Profeților de către Allah Cel Atotputernic

Ulu-l-‘azm (cei statornici) dintre Profeți

- **Nūh (Noe - Pacea fie asupra sa!)**
- **Ibrāhim (Avraam - Pacea fie asupra sa!)**
- **Mūsa (Moise - Pacea fie asupra sa!)**
- **Isus (Pacea fie asupra sa!)**
- **Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)**

Familia lui ‘Imrān, o familie demnă de laudă

Maria (Pacea fie asupra sa!)

Capitolul II

Viața Profetului lui Allah, Isus (Pacea fie asupra sa!)

Nașterea sa

Natura umană a lui Isus (Pacea fie asupra sa!)

Profeția lui Isus (Pacea fie asupra sa!)

Descrierea lui Isus (Pacea fie asupra sa!), virtuțile și meritele sale

Isus (Pacea fie asupra sa!) și Ad-Dajjal (Anticristul)

Minunile divine ale Mesagerilor lui Allah

Minunile lui Isus (Pacea fie asupra sa!)

Profeții și chemarea la Tawhīd (credința în Unicitatea lui Allah)

Isus (Pacea fie asupra sa!) și respingerea politeismului

Profeția lui Isus cu privire la venirea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!)

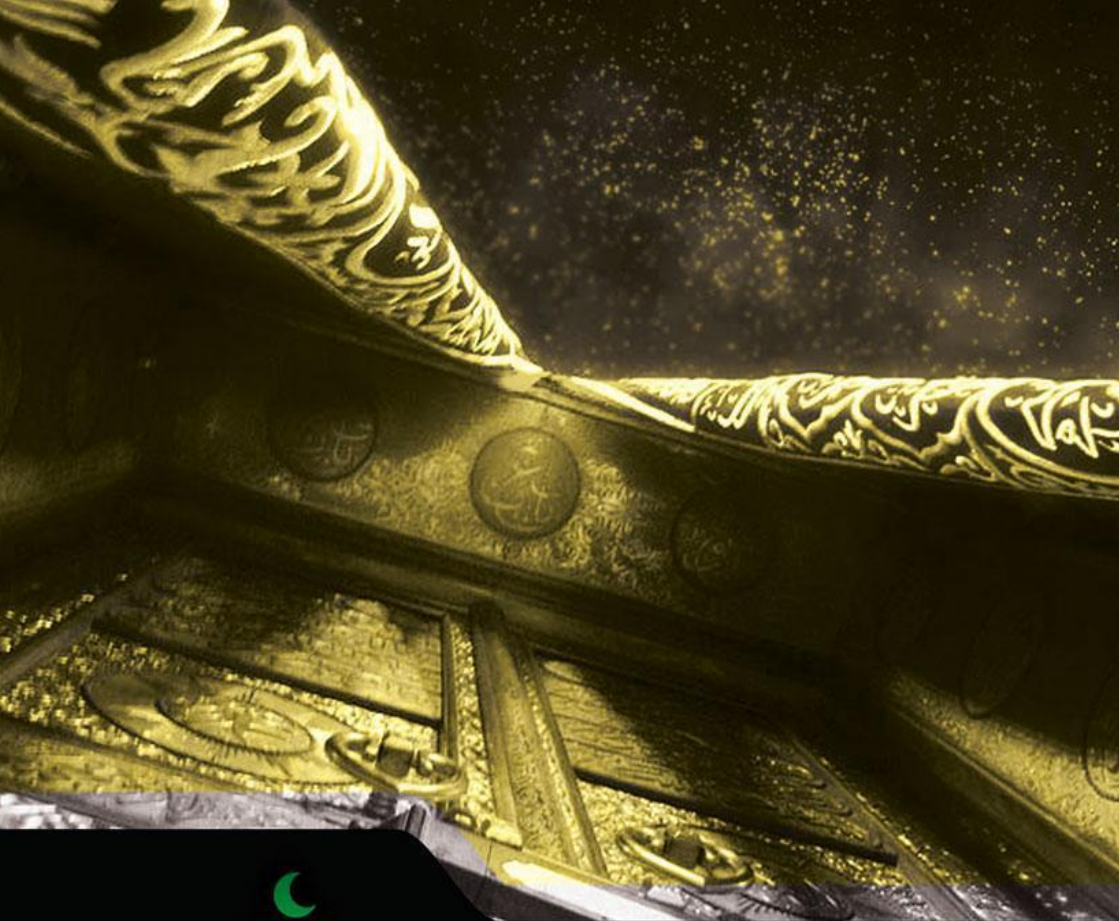
Poziția rabinilor și a preoților drepecți față de Mesajul lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Calitățile adeptilor lui Isus (Pacea fie asupra sa!)

Înălțarea (la Ceruri) a Profetului Isus (Pacea fie asupra sa!) și minciuna cu privire la crucificarea sa

Coborârea lui Isus (Pacea fie asupra sa!)

Concluzii

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM